

မာကု ရိုးသားပြုစုထားသော ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်း နိဒါန်း

မာ ကု ရိုး သား ပြုစု ထား သော ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်းစာအုပ်သည် ဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲ၌ ယေ သျှုခရစ်တော်၏ သက်တော်စဉ်အကြောင်းကို ဖော်ပြ ထားသော စာအုပ်လေးအုပ်ထဲမှ တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ ထို စာအုပ် လေးအုပ်ကို “ဧဝဂေလိ” စာအုပ်ဟူ၍ ခေါ်သည်။ ၎င်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “သတင်းကောင်း” ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ထို စာအုပ်များကို ယေသျှု အသိခံပြီးသည့်နောက်တွင် မသား၊ မာကု၊ လုကာ နှင့် ယောဟန်ရိုမှ ရိုးသားခြင်းဖြစ်၏။ မာ ကုရိုးသားပြုစုခသော ဧဝဂေလိသတင်းကောင်း စာအုပ် သည် ထိုသတင်းကောင်းစာအုပ် လေးအုပ်ထဲတွင် အ တိုဆုံးသောစာအုပ် တစ်အုပ်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစာအုပ်ကို ယေသျှုမွီးဖွားခြင်းခံပြီးနောက် ၆၅ နှင့် ၇၀ ခုနှစ် ကြား တွင် အားလုံးသော ဧဝဂေလိသတင်းကောင်း စာအုပ်များ တွင် အယင်အဦးဆုံး ရိုးသားခသော စာအုပ်ဖြစ်သည် ဟု ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။ ဤစာအုပ်ကို ရောမမြို့၌ ဟံသော ယုံကြည်သူများအား အား ပီး တိုက်တွန်း လို သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရောမမြို့တွင် ရိုးသားခသည်ဟု

ကျမ်းတတ်ဆရာအများစုက ယုံကြည်ထားကြ၏။

ဂျွန်မာကု ဟုခေါ်သော မာကုသည် တမန်တော် ပေါလုနှင့် ဗာနာဗ အပေါင်းအဖော်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သူသည် သူ့ရို့၏သာသနာပြုခရီးစဉ် (တ ၁၃.၁၃) ကို စွန့်လွှတ်ခသောကြောင်း သူ၏ဂုဏ်သတင်းမှာ ထင်းရှူးခြင်းမဟိပေ။ မာကုသည် နောက်မှတဖန် ဗာနာဗနှင့်အတူ ခရီးလားလာခ၏ (တ ၁၅.၃၇-၃၉)။ ထိုမာကုသည် ပေတရု၏ ရင်းနှီးသော အဆွေတစ်ဦးအဖြစ်လည်း အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ခံရခ၏ (၁ ပေ ၅.၁၃)။ မာကုသည် ယေသျှု အသက်ရှင်စဉ်က မျက်မြင်သက်သိတစ်ဦး မဟုတ်သော်လည်း ပေတရု၏ သက်သိခံချက်တို့ကို များစွာမှတ်တမ်းတင်သည်ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းအရာပင်လျှင် ဤစာအုပ်အား မာကုရီးသားသည်ကို အခြေခံကျသော ထောက်ပြချက်ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းတတ်ဆရာရို့က ယုံကြည်ထားကြသည်။ မာကုက ဤဧဝံဂေလိသတင်းကောင်း စာအုပ်တွင် နောက်ဆုံးချိန်၌ ယေသျှု၏ ဩဝါဒပီးခြင်းနှင့် တပည့်တော်ဖြစ်ခြင်းတို့ကို ပေါ်လွင်စွာ တင်ပြထားသည်။

အကြောင်းအရာ အကျဉ်းချုပ်

၁။ မာကု၏ မိတ်ဆက်ခြင်း (၁.၁-၁၃)

၂။ သူသည် ဂါလိလဲပြည်၌ ဟိနိုန်စဉ် ယေသျှု၏ အမှုတော်ကို ဖော်ပြခြင်း (၁.၁၄-၈.၂၁)

၃။ ယေရုဆလင်မြို့သို့ ယေသျှု၏ ခရီးစဉ်အကြောင်း

ကို ပြောပြခြင်း (၈.၂၂—၁၀.၅၂)

၄။ ယေသျှု၏ အသိခံတော်မူခြင်းနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်
တော်မူခြင်း အကြောင်းအပါအဝင် ယေရှုဆလင်
မြို့၌ ယေသျှု၏ အချိန်အကြောင်းအား ရီးသားပြီး
အဆုံးသတ်ခြင်း (၁၁.၁—၁၆.၈)

နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်၏ တရားဒေသနာတော်

(မသဲ ၃.၁-၁၂; လုကာ ၃.၁-၁၈; ယောဟန် ၁.၁၉-၂၈)

¹ ဘုရားသခင်၏သားတော်* ယေသျှု ခရစ်တော်၏
သတင်းကောင်းတရားတော် စတင်ပို့ကို ဆိုပေအံ့။

² ပရောဖက် ဟေသျှုယ၏ ကျမ်းစာ၌၊
“ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ‘သင်ရို့၏ လမ်းခရီး
ကို ပျင်ဆင်ခြင်းငှာ၊
ငါ၏တမန်ကို သင်ရို့အရှ်၌ ငါ စီစဉ်မည်။’

³ တောကန္တာရ၌ ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံကား
‘ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို ပျင်ဆင်ကြ
လော့၊
ထိုအသျှင်၏ လမ်းခရီးတော်ကို ပြောင့်တန်းစီကြ
လော့’” ဟု ရီးထားသည်နှင့်အညီ၊

⁴ ဗတု တိ ဇိ ဆရာ ယော ဟန် သည် တော ကန္တာရ၌
ပေါ်ထွန်းလာ၍ တရားဟောလျက်၊ ဗတုတိဇိပီးလျက် နိ

* 1:1 အချို့ မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများ၌ ဘုရားသခင်၏သားတော်၊
ဟူသော ဝေါဟာရကို မတွေ့ရပေ။

န်၏။† ထိုသူသည် လူရို့အား “နောင်တရပြီး၊ ဗတုတိဇံကို ခံယူကြ။ ယင်းမှသာ ဘုရားသခင်သည် သင်ရို့၏အပြစ်များကို ခွင့်ရွတ်လိမ့်မည်” ဟု ဟောပြောလေ၏။

⁵ ယုဒပြည် ကျေးလက်ဒေသနှင့် ယေရုဆလင်မြို့မှ လူအပေါင်းရို့သည် ယောဟန်ပါးသို့ လာပြီးလျှင်၊ မိမိရို့၏အပြစ်များကို ဝန်ခံကြသည်ဖြစ်၍ ယောဟန်သည် ထိုသူရို့အား ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတုတိဇံကို ပီးလေ၏။

⁶ ယောဟန်သည် ကုလားအုတ်အမွှီးနှင့် ရက်လုပ်ထားသော အဝတ်ကိုဝတ်ပြီး၊ ခါး၌ သားရီဖြင့် လုပ်ထားသော ခါးပတ်ကို ပတ်ထားလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တော၌ ဟိသောပုရားရည်ကို မှီဝဲလိုနိန်၏။

⁷ ယောဟန်က “ငါ့နောက်၌ ကြွလာသောသူကား၊ ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်၏။ ငါသည် ထိုသူ၏ ခြိမ်းကြိုးကိုတောင်မှ ငဲ့၍ ဖြီဖို့ မထိုက်။

⁸ ငါကား၊ ရိ၌ ဗတုတိဇံကို ပီး၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူသည် သင်ရို့အား သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတုတိဇံကို ပီးလိမ့်မည်” ဟု ဟောပြောလေ၏။

ယေသျှု ဗတုတိဇံခံယူခြင်းနှင့် သွီးဆောင်ခံရခြင်း
(မသံ ၃.၁၃-၄.၁၁; လုကာ ၃.၂၁,၂၂; ၄.၁-၁၃)

† 1:4 ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်သည် တောကန္တာရ၌ ပေါ်ထွန်းလာ၍ တရားဟောလျက်၊ ဗတ္တိဇပီးလျက် နိန်၏။ အချို့ မူရင်းလက်ရီးမူကျမ်းများ၌ ဗတ္တိဇယောဟန်သည် တောကန္တာရ၌ ပေါ်လာ၍ တရားဟောလျက်နိန်၏။ ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။

9 ထိုအခါ ယေသျှုသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ ကြွလာပြီးလျှင် ယောဒန်မြစ်၌ ယောဟန်အားဖြင့် ဗတုတံ ဇံကို ခံတော်မူ၏။

10 ယေသျှုသည် ရီထဲမှ ပေါ်ထလာစဉ်တွင် ကောင်းကင် ဖွင့်၍ သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ပြုံးငှက်ကဲ့သို့ မိမိအထက်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

11 ထို့နောက် ကောင်းကင် မှ လည်း “သင် ကား ငါ နှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ ချစ်သားဖြစ်၏” ဟု အသံထွက် ပေါ်လာ၏။

12 ထို့နောက် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ယေသျှု အား တောကန္တာရသို့ ချက်ချင်းပို့ဆောင်တော်မူ၏။

13 ထိုအရပ်၌ စာတန်မာရ်နတ်သည် ယေသျှုအား ရက် ပေါင်းလေးဆယ်ပတ်လုံး စုံစမ်းသွီးဆောင်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ သားရဲတိရစ္ဆာန်တိလည်း ဟိ၏။ သို့သော် ကောင်းကင်တမန်ရှိသည် ထိုအသျှင်အား စောင့်ရှောက် တော်မူ၏။

တံငါသည် လေးဦးအား ယေသျှုခေါ်တော်မူခြင်း

(မသု ၄:၁၂-၂၂; လုကာ ၄:၁၄,၁၅; ၅:၁-၁၁)

14 ယောဟန်သည် ထောင်၌ အကျဉ်းချ ခံ ရ ပြီး နောက် ယေသျှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ လားပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ သတင်းကောင်းတရားကို ဟောပြောတော် မူ၏။

15 ထိုသတင်းကောင်းတရားဟူမူကား “ချိန်းချက်တော် မူသော အချိန်ရောက် ယာ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် သည် အနီးအပါး၌ ဟိယာ။ နောင်တရ၍၊ သတင်းကောင်း တရားကို ယုံကြည်ကြလော့” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

16 ယေသျှုသည် ဂါလိလဲအိုင် ကမ်းခြံတလျှောက်၌ ကြွ တော်မူစဉ်၊ သျှိုမုန်နှင့် သူ၏ ညီအနုဒြေရှိသည် ပိုက်ဖြင့် ငါးဖမ်းနိန်သည်ကို မြင်တော်မူ၏။

17 ယေသျှုကလည်း ထိုသူရှိအား “လာကြ၊ ငါ့ နောက်သို့ လိုက်ကြ။ သင်ရှိအား လူကို များသောတံငါ ဖြစ်စီခြင်းငှာ ငါ သင်ပီးမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

18 ထိုသူရှိသည် ချက်ချင်းပင် မိမိရှိ၏ ငါးဖမ်းပိုက်ကို စွန့်ပစ်ပြီး ကိုယ်တော်၏နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။

19 ထိုမှ အနည်းချေလွန်လားလျှင် ကိုယ်တော်သည် အခြားညီကိုနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဇေဗေဒဲ၏သား ယာ ကုပ်နှင့် ယောဟန်ရှိသည် လောင်းထဲ၌ ငါးဖမ်းပိုက်အား အဆင်သင့်ဖြစ်စီခြင်းငှာ ပြုပျင်နိန်သည်ကို တွေ့မြင်တော် မူ၏။

20 ကိုယ်တော်သည် သူရှိကို မြင်၍ ချက်ချင်း ခေါ်တော် မူလျှင် သူရှိက ဖခင်ဖြစ်သူ ဇေဗေဒဲကို လူငှားတိနှင့် အတူ လောင်းထဲတွင် ထားခပြီး နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ လေ၏။

ဝိညာဉ်ဆိုးကို မောင်းထုတ်တော်မူခြင်း
(လုကာ ၄:၃၁-၃၇)

²¹ ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ကပေရနောင့်မြို့သို့ ရောက်လာကြပြီး၊ နောက်တစ်နိဗ္ဗာန် ဥပုသ်နိဗ္ဗာန် တရားဇရပ်သို့ လာ၍ ဆုံးမသြဝါဒ ပီးလေ၏။

²² ထိုအသျှင်၏ ဆုံးမသြဝါဒကို ကြားရသောသူရှိသည် အံ့သြခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ကျမ်းတတ်ဆရာတို့ကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ အခွင့်အာဏာဟံသောသူကဲ့သို့ ဆုံးမသြဝါဒကို ပီးတော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။

²³ ထိုအချိန်၌ တရားဇရပ်တွင် ဝိညာဉ်ဆိုးပူးသော လူတစ်ယောက်ဟိ၏။ ထိုသူသည် အော်ဟစ်ကြောက်လန့်၍၊

²⁴ “နာဇရက်မြို့သားယေသျှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ရဲ့နှင့် ဇာသို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ရဲ့ကို ဖျက်ဆီးဖို့ ရောက်လာသည်လော။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ထံမှ ကြွလာသော သန့်ယှင်းသော သူဖြစ်သည်ကို — အကျွန်သိပါ၏” ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။

²⁵ ယေသျှုကလည်း “တိန်း၍ နီပြီးလျှင် ထိုသူအထဲက ထွက်လားလော့” ဟု ဝိညာဉ်ဆိုးကို အမိန့်ပီးတော်မူလျှင်၊

²⁶ ဝိညာဉ်ဆိုးသည် ထိုသူကို တက်စီပြီး ကြီးသော အော်ဟစ်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ ထွက်လားလေ၏။

27 ထိုအခြင်းအရာကို တွံ့မြင်သောသူရို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ “ဤချင့်ကား အသို့နည်း။ ဤဆုံးမခြင်းမျိုးက အပိုင်မျိုးနည်း။ အာဏာဖြင့် အမိန့်ပီးသည်နှင့် ဝိညာဉ်ဆိုးရို့ နားထောင်ကြ၏” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုနိုင်ကြ၏။

28 ကိုယ်တော်၏ သတင်းတော်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်တလျှောက်၌ လျင်မြန်စွာ ပြန့်လားလေ၏။

ယေသျှုက လူအများကို ကျန်းမာစီတော်ခြင်း

(မသေ ၈.၁၄-၁၇; လုကာ ၄.၃၈-၄၁)

29 ထို့နောက် ယေသျှုနှင့်တပည့်တော်ရို့သည် တရားဇရပ်မှ ထွက်လာ၍ သျှိုမုန်နှင့် အနုဒြေရို့၏အိမ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ယောဟန်နှင့် ယာကုပ်ရို့လည်း အတူလိုက်လားကြ၏။

30 သျှိုမုန်၏ယောက္ခမသည် အိပ်ရာထဲ၌ ဖျားနာ၍ တုံးလုံးလဲ့နိုင်သည်ကို ထိုအိမ်သို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ယေသျှုအား လျှောက်ထားလေ၏။

31 ယေသျှုသည် သူမအနားသို့ လားပြီးလျှင် လက်ကိုကိုင်ဆွဲ၍ ထူမတော်မူ၏။ ထိုအခါ သူမသည် ဖျားနာပျောက်၍ အာဂန္တုဝတ်ကို ပြုလေ၏။

32 နီဝင်၍ ညချမ်းအချိန်ရောက်သောအခါ လူရို့သည် မကျန်းမာသောသူရို့နှင့် နတ်ဆိုးပူးသောသူရို့ကို အထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။

33 တစ်မြို့လုံးမှ လူရို့သည် အိမ်ရှ်၌ လာရောက်စုရုံးလျက်ဟိကြ၏။

³⁴ ကိုယ်တော်သည် ရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနိုင်ကြသော လူတို့ကို ကျန်းမာစီတော်မူလျက် နတ်ဆိုးတို့ကိုလည်း မောင်းထုတ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် နတ်ဆိုးတို့အား စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ ပြောခွင့်ပီးတော်မမူ။ အကြောင်းမူကား နတ်ဆိုးရှိသည် ကိုယ်တော်ကို မည်သူဖြစ်ကြောင်းကို သိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဂါလိလဲပြည်၌ ယေသျှု၏ ဒေသနာတော်

(လုကာ ၄:၄၂-၄၄)

³⁵ နောက်တစ်နိမ့်းထစောစော၌ ယေသျှုသည် အိပ်ရာမှထကာ အိမ်မှထွက်၍ တိတ်ဆိတ်ရာအရပ်သို့ ကြွလားတော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ဆုတောင်းပတုထနာ ပြုတော်မူ၏။

³⁶ သျှိုမှန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအပါရှိသည် ကိုယ်တော်ကို လိုက်ရှာကြ၏။

³⁷ ကိုယ်တော်ကို တို့သောအခါ သူရှိသည် “လူတိက ကိုယ်တော်ကို ရှာနိုင်ကတ်ရေ” ဟု လျှောက်ကြ၏။

³⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း “ဤအရပ်မှ နီးစပ်ရာ အခြားရွာများသို့ တရားဟောခြင်းငှာ ငါရှိ လားကြမည်။ ယင်းအတွက်နန့် ငါ ကြွလာရခြင်းဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁹ ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည် အရပ်ရပ်၌ဟံသော တရားဇရပ်များတွင် တရားဟောခြင်း၊ နတ်ဆိုးများကို မောင်းထုတ်ခြင်းတို့ကို ပြုတော်မူ၏။

နှာစွဲသူ တစ်ယောက်ကို ယေသျှုက ကျန်းမာစီခြင်း
(မသု ၈.၁-၄; လုကာ ၅.၁၂-၁၆)

⁴⁰ အနုရောဂါသည် တစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်၏ ရှိတော်သို့ ရောက်လာပြီး၊ ဒူးထောက်လျက် “ကိုယ်တော် အလိုတော် ဟိလျှင် အကျွန်ုပ်ကို သန့်ယှင်းစီပါ”[‡] ဟု တောင်းပန်လေ၏။

⁴¹ ယေသျှုသည် သနား နှိတ်မူသဖြင့်၊ လက်တော်ကို ဆန့်၍ ထိုသူကို တို့ပြီး “ငါ အလိုဟိ၏၊ သန့်ယှင်းစီလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴² ထိုသူသည် ချက်ချင်း နှာပျောက်၍ သန့်ယှင်းခြင်း သို့ ရောက်လေ၏။

⁴³⁻⁴⁴ ထို့နောက် ယေသျှုက “ဤအကြောင်းအရာတို့ကို အသူကိုမျှ မပြောကေ၊ သို့သော် ယဇ်ပုရောဟိတ်ပါးသို့ လား၍ သင်၏ကိုယ်ကိုပြပြီး၊ သင်၌ သန့်ယှင်းသည်ကို လူ ရို့၌ သက်သိဖြစ်စီခြင်းငှာ မောသျှုစီရင်မှာထားခသော ပူဇော်သကာကို ပြုလော့” ဟု ထိုသူအား ကြပ်တည်းစွာ မှာထား၍ ရွတ်လိုက်လေ၏။

⁴⁵ ထိုသူသည် မိန့်မှာထားတော်မူသည့်အတိုင်း ဝီးရာ သို့ ထွက်လားလေ၏။ သို့သော် မိမိ၌ ဖြစ်ပျက်သမျှ အကြောင်းအား ပြောကြားခြင်းဖြင့် ထိုသတင်းသည် နီ ရာအန့်အပြားသို့ ရောက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်

[‡] 1:40 သန့်ယှင်းစီပါ။ ဓလေ့ထုံးတမ်းအရ ဤနှာရောဂါစွဲသောသူသည် မသန့်ယှင်းဟု ခံယူထားကြသည်။ § 1:41 သနား၊ အချို့သော လက်ရိုးမူရင်းကျမ်းများ၌ အမျက်ဒေါသ၊ ဟူ၍ ပါဟိသည်။

သည် ဇာမြို့၊ ဇာရွာကိုမျှ ထင်ရှားစွာ မဝင်ဘဲ၊ ဆိတ်ငြိမ်
ရာ တောအရပ်၌သာ နိဗ္ဗာန်တော်မူ၏။ သို့သော် အရပ်ရပ်မှ
လူရှိသည် ကိုယ်တော်ပါးသို့ ရောက်လာကြ၏။

2

လီဖြတ်သောသူကို ယေသျှု ကျန်းမာစီခြင်း
(မသဲ ၉.၁-၈; လုကာ ၅.၁၇-၂၆)

¹ ရက်အနည်းချေ လွန်ပြီးနောက် ယေသျှုသည် က
ပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်လာ၏။ ကိုယ်တော်သည် အိမ်၌
ဟိတော်မူသည့်အကြောင်း သတင်းတော်သည် ပြန့်နှံ့
လေ၏။

² ထို့ကြောင့် လူအပေါင်းရှိသည် စုရုံးရောက်လာကြ
သဖြင့် အိမ်ခန်းမှစ၍ အိမ်ရှေ့၌ပင် ခြံချစရာ နီရာမဟိပေ။
ယေသျှုသည်လည်း ထိုလူအပေါင်းရှိ ကို တရားဟော
တော်မူ၏။

³ ထိုစဉ် လူလေးယောက်ရှိသည် လီဖြတ်သော လူ
တစ်ယောက်ကို ကိုယ်တော်အထံတော်ပါးသို့ သယ်ယူလာ
ကြ၏။

⁴ သို့သော် လူအပေါင်းရှိသည် ပြည့်ကျပ်နိဗ္ဗာန်သဖြင့်
ကိုယ်တော်ထံသို့ တိုး၍ မပေါက်နိုင်ကြ။ ထို့ကြောင့်
ကိုယ်တော်ဟိသည့် နီရာအထက်မှ အိမ်ခေါင်မိုးကိုဖွင့်ပြီး၊
လူမမာအား လှဲနိဗ္ဗာန်သောဖျာနှင့်တကွ လျောချကြ၏။

⁵ ယေသျှုကလည်း ထိုသူရို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လီဖြတ်သောလူအား “ငါ့သား၊ သင်၏အပြစ်ကို ခွင့်ရွတ်ယာ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁶ ထိုအရပ်၌ ထိုင်နိန့်ကြသော ကျမ်းတတ်ဆရာအချို့က၊

⁷ “ဤသူသည် ဇာကြောင့် ဤပိုင် ပြောရသနည်း။ ဤသည်ကား ဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းရာ အပြစ်ကို ရွတ်နိုင်သောသူဖြစ်၏” ဟူ၍ တွေးတောနိန့်ကြ၏။

⁸ ထိုသူရို့သည် မိမိရို့၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုသို့ တွေးတောနိန့်သည်ကို ယေသျှုသည် မိမိဉာဏ်တော်အားဖြင့် ချက်ချင်း သိတော်မူသဖြင့် “သင်ရို့ ဇာတွက်ယင်းပိုင် တွေးတောကြသနည်း။

⁹ လီဖြတ်နိန့်သော သူအား ‘သင်၏ အပြစ်ကို ခွင့်ရွတ်ယာ’ ဟု ပြောသည်က ပို၍ လွယ်သလော၊ ထိုသို့ မဟုတ် ‘ထပြီးလျှင် သင့်ဖျာကို လိပ်ကာ ပြန်လားလော့’ ဟု ပြောသည်က ပို၍ လွယ်သလော။

¹⁰ လူသားသည် ဤလောက၌ အပြစ် ရွတ်ပိုင်ခွင့် တန်ခိုးအာဏာဟံသည်ကို သင်ရို့သည် တွဲမြင်ရလိမ့်မည်” ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင် လီဖြတ်သောသူအား

¹¹ “သင့်အား ငါ ဆိုသည်ကား၊ ထပြီးလျှင် သင်၏ဖျာကို ကောက်၍ အိမ်သို့ ပြန်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹² ထိုသူသည်လည်း မိမိ၏ဖျာကို ကောက်ပြီးလျှင် လူအပေါင်းရို့ရို့မှ ထွက်လားလေ၏။ ထိုအမှုအရာကို

တို့မြင်သောလူရို့သည် အလွန်တရာအံ့သြကြပြီး “ဤပိုင် ငါရို့တစ်သက်မှာ တခါမှ မမြင်ဖူးပါ” ဟု ဆိုလျက် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

လေဝိအား ယေသျှု ခေါ်ခြင်း

(မသဲ ၉.၉-၁၃; လုကာ ၅.၂၇-၃၂)

¹³ တဖန်၊ ယေသျှုသည် ဂါလိလဲကမ်းခြံသို့ ကြွတော်မူ၏။ လူအစုအဝေးရို့သည် ကိုယ်တော်ပါးသို့ ရောက်လာကြသဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ထိုသူရို့အား ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ၏။

¹⁴ ထိုမှ ကြွတော်မူစဉ် အကောက်ခွန်ရုံး၌ အာလဖဲ၏သား လေဝိ ထိုင်နိန့်သည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ကိုယ်တော်က “ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ချက်ချင်းထပြီး ကိုယ်တော်၏ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။

¹⁵ ထို့နောက် ယေသျှုသည် လေဝိ၏အိမ်၌* တပည့်တော်ရို့နှင့်အတူ စားသောက်လျက်နိန့်စဉ်၊ အခွန်ခံများနှင့် အပယ်ခံသောသူများသည် လိုက်လာကြသဖြင့် တပည့်တော်ရို့နှင့်အတူ ဝင်ရောက်စားသောက်ကြ၏။

¹⁶ ထိုသို့ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူရို့နှင့် စားသောက်လျက်နိန့်သည်ကို ကျမ်းပြုဆရာအချို့နှင့် ဖာရိယုံအချို့သည် မြင်ကြလျှင် “ဤသူကား ဇာဖြစ်လို့ အခွန်ခံသော

* 2:15 လေဝိ၏အိမ်၌၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်တော်၏၊ (ယေသျှု၏) အိမ်၌။

လူ၊ အပယ်ခံသောလူတို့နှင့်အတူ စားသောက်နိန်သနည်း”
ဟု တပည့်တော်ရှိအား မိန်းတော်မူ၏။

17 ကိုယ်တော် သည် ထို စကား ကို ကြား လျှင်
“ကျန်းမာသောသူရှိသည် ဆီးသမားကို အလိုမဟံ၊ မ
ကျန်းမာသော လူတို့ရာ အလိုဟံကြ၏။ ငါ ကြွလာ
သည်ကား၊ အရှိအသိခံရသော လူတို့အတွက် လာသည်
မဟုတ်၊ အပယ်ခံရသောလူတို့နှင့် ဆိုးသွမ်းသောလူတို့
အတွက် ငါ ကြွလာခြင်းဖြစ်၏” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

အစာယောင်ခြင်း အကြောင်းကို မိန်းမြန်းခြင်း

(မသံ ၉.၁၄-၁၇; လုကာ ၅.၃၃-၃၉)

18 တစ်နို့၌ ဗတုတိဇိဆရာယောဟန်၏ တပည့်ရှိနှင့်
ကျမ်းပြုဆရာရှိသည် အစာယောင်နိန်ကြ၏။ လူတချို့
က၊ ကိုယ်တော်ထံတော်ပါးသို့ ရောက်လာပြီးလျှင် “ဗတု
တိဇိဆရာယောဟန်၏ တပည့်ရှိနှင့် ဖာရိယုတပည့်ရှိက
အစာယောင်ကြ၏။ သို့သော် ကိုယ်တော်၏ တပည့်ရှိက
ဇာကြောင့် အစာမယောင်ကြသနည်း” ဟု မိန်းလျှောက်
ကြ၏။

19 ယေ သျှု က လည်း၊ “မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏
အပေါင်းအပါရှိသည် မင်္ဂလာပွဲ၌ သတို့သားနှင့်အတူ ဟံ
နိန်ကြသောအခါ၊ ယင်းသူရှိ အစာယောင်နိန်ကြသလော။
သတို့သားနှင့်အတူ ဟံသောအချိန်ကာလပတ်လုံး သူရှိ
သည် အစာမယောင်တတ်ကြ။

²⁰ သို့သော် သတို့သားကို ထိုသူရို့ပါးက ခွဲယူလားသော နို့ ရောက်လိမ့်မည်၊ သို့ပြီးမှသာ သူရို့သည် အစာပျောင် ကြလိမ့်မည်။

²¹ “ပိတ်စအသစ်ဖြင့် အထည်ဟောင်းကို ဇာသူမျှ ဖာ သားမချ။ ထိုသို့ ဖာသားချသော်လည်း ပိတ်စအသစ် သည် ရုန်း၍ ပိုပြီး စုတ်ပြဲလိမ့်မည်။

²² ယင်းနည်းတူ သားရီဘူးအဟောင်းထဲ၌ အသစ် သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မဟံ၊ ထိုသို့ထည့်သော် စပျစ်ရည်အသစ်ကြောင့် သားရီဘူးသည် ပေါက်ကွဲ တတ်သည်ဖြစ်၍ နှစ်ခုစလုံး ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ယင်း ကြောင့် စပျစ်ရည်အသစ်ကို သားရီဘူးအသစ်၌ရာ ထည့် ရမည်” ဟု ထိုသူရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ဥပုသ်နို့အကြောင်းအား မိန်းမြန်းခြင်း

(မဿဲ ၁၂.၁-၈; လုကာ ၆.၁-၅)

²³ ဥပုသ်နို့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံခင်းကို ဖြတ်၍လား စဉ်၊ တပည့်တော်ရို့သည် ဂျုံနှံများကို ခြွဲယူကြ၏။

²⁴ ထိုအခါ ဖာရိယုဒရို့က “ကြည့်ပါ၊ ငါရို့၏ပညတ်ကျမ်း အရ ဥပုသ်နို့၌ မပြုအပ်သောအမှုတို့ကို သူရို့က ဇာ ကြောင့် ပြုကြသနည်း” ဟု ကိုယ်တော့်ကို မိန်းလျှောက် ကြ၏။

²⁵ ယေသျှုကလည်း “ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အဗျာသာ လက်ထက်၌ ဒါဝိဒသည် ဝမ်းဆာနိန်သောအချိန်တွင် မိမိ အဖော်တို့နှင့်အတူ၊

26 ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် အကျွန်ုပ် ရှိ၏ပညတ်ကျမ်းအရ ယဇ်ပုရောဟိတ်တိမုတစ်ပါး ဇာသူမျှ မစားအပ်သော ရှို့တော်မုန့်ကို စားပြီး — မိမိ၏အဖော် ရှို့ကိုလည်း ပီးကြောင်းကို ကျမ်းစာထဲ၌ မဖတ်ဖူးကြသလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

27 ထို့နောက် ကိုယ်တော်က “ဥပုသ်နို့အဖို့ လူ့ကို ဖန်ဆင်းထားသည် မဟုတ်။ လူ့အဖို့ရာ ဥပုသ်နို့ကို သတ်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်၏။

28 ယင်းကြောင့် လူသားသည် ဥပုသ်နို့၏ အသျှင်သခင် ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

3

လက်တစ်ဖက် လီဖြတ်နိန်သော လူတစ်ယောက်
(မသံ ၁၂.၉-၁၄; လုကာ ၆.၆-၁၁)

1 ထို့နောက် ယေသျှုသည် တရားဇရပ်သို့ ကြွတော်မူပြန်လျှင်၊ ထိုတရားဇရပ်၌ လက်တစ်ဖက် သီနိန်သောသူ တစ်ယောက်ဟိ၏။

2 ထိုအရပ်၌ ဟိသောလူအချို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်တင်စွပ်စွဲခွင့် ရခြင်းငှာ ဥပုသ်နို့၌၊ ထိုသူ၏ရောဂါကို ကိုယ်တော်သည် ပျောက်ကင်းစီတော်မူမည်၊ မမူမည်ကို အနီးကပ် စောင့်ကြည့်နိန်ကြ၏။

3 ယေသျှုသည် ထိုသူအား “ရှို့သို့လာ၍ ရပ်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

4 ထို့နောက် ကိုယ်တော်က လူရို့အား “ငါရို့ပညတ်ကျမ်းအရ ဥပုသ်နို့၌ ကောင်းသောအရာကို ပြုသင့်သလော၊ သို့မဟုတ် ဆိုးသောအရာကို ပြုသင့်သလော။ လူ့အသက်ကို ကယ်သင့်သလော၊ သို့မဟုတ် သတ်သင့်သလော” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

လူရို့သည် တိန်းနိန်ကြ၏။

5 ထိုအခါ ကိုယ်တော် သည် အမျက် ထန် တော်မူ၍ လှည့်ပတ် ကြည့်ပြီး ထိုသူ ရို့၏စိတ်နှလုံး သည် မိုက်မဲသောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဝမ်းနည်းတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း “သင်၏လက်ကို ဆန့်လော့” ဟု လက်သီနိန်သောသူအား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်လျှင် အကောင်းပကဓိ ဖြစ်လေ၏။

6 ထို့ကြောင့် ဖာရိယုံရို့သည် တရားဇရပ်မှ ချက်ချင်း ထွက်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်းငှာ ဟေရုဒ်၏တပည့်ရို့နှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြ၏။

အိုင်နား၌ဟိသော လူစုလူဝေး

7 ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့သည် ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ ကြွတော်မူ၏။ ဂါလိလဲပြည်၊ ယုဒပြည်မှ လည်းကောင်း၊

8 ယေရုဆလင်မြို့မှစပြီး ကုဒုမပြည်နှင့် ယော်ဒန်မြစ်အရှိုဖက်ကမ်းမှ လူတို့နှင့် တရုမြို့၊ ဇိဒန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်မှ များစွာသောလူရို့သည် ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသော အမှုအရာများကို ကြားတော်မူလျှင် ကိုယ်တော်၏ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

9 ကိုယ်တော်သည် မိမိကို လူအုပ်ကြီး မှန်းမိစီ မည့်အကြောင်း လောင်းတစ်စင်းကို အသင့်ထားခြင်းငှာ တပည့်တော်ရှိအား မိန့်မှာတော်မူ၏။

10 အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် မကျန်းမာသော လူတို့ကို ကျန်းမာစီတော်မူသဖြင့် ရောဂါခံစားနိုင်ရသော လူရှိသည် ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းငှာ တိုးလာကြ၏။

11 ဝိညာဉ်ဆိုးတိစ္ဆာသော လူရှိသည်လည်း ကိုယ်တော်ကို မြင်သောအခါ ရှိတော်၌ ပျပ်ဝပ်၍ “ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်၏” ဟု ဟစ်အော်ကြ၏။

12 ကိုယ်တော်က မိမိသည် မည်သူဖြစ်ကြောင်းကို မည်သူ့ကိုမျှ ထုတ်ဖော်၍ မပြောစီခြင်းငှာ ဝိညာဉ်ဆိုးများအား တင်းကြပ်စွာ ပညတ်တော်မူ၏။

တမန်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးအား ရှီးချယ်ခြင်း

(မသု ၁၀.၁-၄; လုကာ ၆.၁၂-၁၆)

13 ထို့နောက် ယေသုရှုသည် တောင်ထက်သို့ ကြွတော်မူပြီး အလိုတော်ဟိသော သူရှိကိုသာ ခေါ်တော်မူ၍ သူရှိသည် အထံတော်ပါးသို့ ရောက်လာကြ၏။

14 ကိုယ်တော်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်သော လူရှိကို ရှီးချယ်တော်မူပြီးလျှင် တမန်တော်များဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုသူရှိအား “သင်ရှိကို ငါ ရှီးချယ်သည်ကား ငါနှင့်အတူ နှိမ့်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ တရားဟောထွက်စီခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊

15 နတ်ဆိုးတို့ကို မောင်းထုတ်ဖို့ အခွင့်အာဏာ ဟိစီခြင်း
ငှာ လည်းကောင်း ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

16 ကိုယ်တော် ရှိုးချယ်ထားသော တပည့်တော် တစ်
ဆယ့်နှစ်ပါး၏ နာမည်ကား၊ (ပေတရုဟု ခေါ်သူ) သျှိုမုန်၊

17 (မိုးကြိုး၏သားများဟု အနက်ကို ရ၍ ဗောနေရဂ
က်ဟု အမည်သစ်ကိုရသော) ဇေဗေဒဲ၏ သားနှစ်ယောက်
ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်၊

18 အနုဒြေ၊ ဖိလိပ္ပို၊ ဗာသောလမဲ၊ မဿဲ၊ သောမ၊ အာ
လဖဲ၏သား ယာကုပ်၊ သဒ္ဒဲ၊ မျိုးချစ်စိတ်ထက်သန်သူ
သျှိုမုန်နှင့်

19 ကိုယ်တော်ကို သစ္စာဖောက်သူ ယုဒသျှာကာရုတ် ရို့
ဖြစ်ကြ၏။

ယေသျှုနှင့် ဗေလဇေဗုလ

(မဿဲ ၁၂.၂၂-၃၂; လုကာ ၁၁.၁၄-၂၃; ၁၂.၁၀)

20 ထို့နောက် ယေသျှုသည် အိမ်သို့ဝင်လျှင်၊ လူအ
ပေါင်းရို့သည် တဖန် စုရုံးလာကြသဖြင့် ကိုယ်တော်နှင့်
တပည့်တော်ရို့သည် အစားအစာသုံးဆောင်ရန်ပင် အချိန်
မရကြ။

21 လူတချို့က “ကိုယ်တော် ကား စိတ် ဖောက်
လား ယာ” ဟု ပြောဆို ကြ၏။ ထို အကြောင်း ကို
ကိုယ်တော်၏ မိသားစုရို့သည် ကြားကြလျှင် ကိုယ်
တော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ အထံတော်သို့ လိုက်လာ
ကြ၏။

22 ယေရှုဆလင်မြို့မှ ရောက်လာကြသော ကျမ်းတတ်ဆရာ ရှို့က “ဤသူကား ဗေလဇေဗုလဟုခေါ်သော နတ်ဆိုးခေါင်းဆောင် ဝင်ပူးခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ထိုနတ်ဆိုးဘုရင်ကို အမှီပြု၍သာ နတ်ဆိုးတို့ကို မောင်းထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

23 ယေသျှုသည် ထိုသူရှို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ပုံဥပမာကို ဆောင်၍ “စာတန်မာရ်နတ်က စာတန်မာရ်နတ်ကို ဇာပိုင်မောင်းထုတ်နိုင်မည်နည်း။

24 အုပ်စုကွဲပြားနိန်သော နိုင်ငံကား မတည်မရပ်နိုင်။

25 မိသားစု၌လည်း အချင်းချင်းစိတ်ဝမ်းကွဲနိန်လျှင် ယင်းအိမ်ထောင်သည် ရပ်တည်နိုင်မည် မဟုတ်။

26 ယင်းနည်းတူ စာတန်မာရ်နတ်သည်လည်း အချင်းချင်းမသင့် စိတ်ဝမ်းကွဲလျှင် ထိုသူရှို့၏ နိုင်ငံသည် မရပ်မတည်နိုင် ဖြစ်ပြီး ပျက်စီးခြင်းသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

27 “အားကြီးသောသူကို အယင်မတုပ်ဘဲနှင့် ထိုသူ၏အိမ်သို့ ဝင်၍ ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ဇာသူလေ့ မလုယူနိုင်။ တုပ်ပြီးမှရာ လုယူနိုင်၏။

28 “သင်ရှို့အား ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား လူတို့က မိမိရှို့ လွန်ကျူးသော အပြစ်ဟိသမျှကိုလည်းကောင်း၊ လိမ်လည်သော စကားအမျိုးမျိုး*အတွက်လည်းကောင်း

3:22 မ ၉:၃၄; မ ၁၀:၂၅ * 3:28 လိမ်လည်သော စကားအမျိုးမျိုး၊ သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်အား ပြစ်မှားသော စကားကို ပြောသည်။

အပြစ်ရွတ်ခွင့်ရနိုင်၏။

²⁹ သို့ရာတွင် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပြစ်မှားသောသူကား တစ်ခါမျှ အပြစ်မှ လွတ်ခွင့်မရ။ ထိုသူကား ထာဝရအပြစ်ကို ပြုသောသူဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ (

³⁰ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းမှာ လူအချို့သည် ကိုယ်တော်ကို “ဝိညာဉ်ဆိုး ပူးသောသူဟု စွပ်စွဲကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။”)

ယေသျှု၏မိခင်နှင့် ညီတော်များ

(မသံ ၁၂.၄၆-၅၀; လုကာ ၈.၁၉-၂၁)

³¹ ထို့နောက် ယေသျှု၏မိခင်နှင့် ညီတော်ရို့သည် ရောက်လာလျှင် အိမ်အပြင်၌ ရပ်လျက်၊ ရောက်နိန်ကြောင်းကို ကိုယ်တော်ကို ကြားပြောခိုင်း၏။

³² လူအပေါင်းရို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခြံရံလျက် ထိုင်နိန်ကြ၏။ သူရို့က “ကိုယ်တော်၏ အမိနှင့် ညီတိ၊ ညီမတိ အိမ်အပြင်၌ ရောက်နိန်ပါ၏။ ထိုသူရို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှာနိန်ကြ၏” ဟု လျှောက်ကြ၏။

³³ ကိုယ်တော်က “ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီတိကား ဇာသုရို့နည်း” ဟု မိန့်တော်မူပြီး၊

³⁴ မိမိပတ်လည်တွင် ထိုင်နိန်ကြသောသူရို့အား ကြည့်တော်မူလျက် “ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီတိကား၊ ဤသူရို့ပင် ဖြစ်၏။

³⁵ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သောသူ မှန်သမျှသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိ ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

4

မျိုးကြဲသူ ပုံဥပမာ

(မသံ ၁၃.၁-၉; လုကာ ၈.၄-၈)

¹ တဖန် ယေသျှုသည် ဂါလိလဲအိုင်ကမ်းဘေးတွင် ဆုံးမ ဩဝါဒ ပီးတော်မူစဉ် များစွာသော လူရို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုသို့ လူများသဖြင့် ကိုယ်တော်သည် အိုင်ထဲ၌ဟိသော လောင်းတစ်စင်းထဲသို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူပြီး ထိုလောင်းကိုလည်း ကမ်းမှ ခွာစီတော်မူ၏။ လူအပေါင်းရို့သည်လည်း ကမ်းခြီရီစပ်နား အထံ ရပ်နိန့်ကြ၏။

² ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် ပုံဥပမာကိုဆောင်၍ များစွာသော အကြောင်းအရာတိဖြင့် သွန်သင်တော်မူသည်မှာ၊

³ “နားထောင်ကြလော့။ မျိုးစုံကြဲသောသူသည် မျိုးစုံကြဲခြင်းငှာ ထွက်လားလေ၏။

⁴ ယင်းမျိုးစုံကို ကြဲသောအခါ၊ အချို့မျိုးစုံတိက လမ်း၌ ကျသဖြင့် ငှက်များသည် လာ၍ ကောက်စားကြ၏။

5 အချို့မျိုးစုံတိက မြီးသားနည်းပြီး ကျောက်ရောမြီ၌ ကျသဖြင့် မြီးသားတိမ်သောကြောင့် ထိုမျိုးစုံသည် အယင် အညောက်ပေါက်သော်လည်း၊

6 အမြစ်မစွဲနိုင်သောကြောင့် နီပူသောခါ၊ ချက်ချင်း ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့လားလေ၏။

7 အချို့မျိုးစုံတိက ဆူးတော၌ ကျသဖြင့် ဆူးပင်တိကြီး ထွား၍ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့် ယင်းအပင်ရို့သည် အသီး ကိုမသီးနိုင်ကြ။

8 အချို့မျိုး စုံ တိ က ကောင်းသော မြီ၌ ကျ သဖြင့် အပင်ပေါက်၍ ကြီးထွားလျက် အဆသုံးဆယ်၊ အဆ ခြောက်ဆယ်၊ အဆတစ်ရာ ပွားများပြီးလျှင် အသီးကို သီး ကြ၏။”

9 “ကြားစရာနား ဟိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပုံဥပမာများ၏ ရည်ရွယ်ချက်

(မဿဲ ၁၃.၁၀-၁၇; လုကာ ၈.၉-၁၀)

10 ယေသျှုတစ်ပါးတည်းသာ ဟိနိန်ချိန်၌ တစ်ဆယ့်နှစ် ပါးသော တပည့်တော်နှင့်တကွ ကြားနာသော သူရို့သည် ထိုပုံဥပမာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မိန်းလျှောက်ကြ၏။

11 ကိုယ်တော်ကလည်း “သင် ရို့ သည် ဘုရားသခင် နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသောအရာတိကို သိရသောအခွင့်ဟိ ကြ၏။ သို့သော် အပြင်၌ ဟိသောသူတိကား ပုံဥပမာ အားဖြင့်သာ ကြားရကြ၏။

¹² အကြောင်းမူကား၊

“သူရို့သည် ကြည့်လျက်နှင့်ပင်
မမြင်ကတ်။

နားထောင်နှင့်လျက်ပင်
နားမလည်ကတ်။

အကယ်၍ သူရို့သည် မြင်၍ နားလည်ပြီး၊ ဘုရားသခင်
ထံသို့ ပြန်လာကြလျှင်၊
ဘုရားသခင်သည် သူရို့၏အပြစ်ကို ရွတ်လိမ့်မည်’ ”
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မျိုးကြဲသူ၏ ပုံဥပမာကို ယှဉ်ပြတော်မူခြင်း
(မသံ ၁၃.၁၈-၂၃; လုကာ ၈.၁၁-၁၅)

¹³ ကိုယ်တော်က “သင်ရို့သည် ဤဥပမာတောင်မှ နား
မလည်လျှင် အခြားဥပမာများကို ဇာပိုင် နားလည်နိုင်မည်
နည်း။

¹⁴ မျိုးစို့ကြဲသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ တရားစကား
ကို ကြဲ၏။

¹⁵ တချို့လူတို့ကား လမ်း၌ကျသော မျိုးစို့နှင့်တူ၏။
ဘုရားသခင်၏ တရားစကားတော်ကို ကြားကြားချင်းပင်
စာတန်မာရ်နတ်သည် လာ၍ ထိုတရားစကားကို နုတ်ယူ
လား၏။

¹⁶ ထိုသို့ တချို့လူတို့ကား ကျောက်ခံမြို့၌ ကျသောမျိုး
စို့နှင့်တူ၏။ သူရို့သည် တရားစကားကို ကြားကြားချင်း
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခံယူကြ၏။

17 သို့သော် ထိုတရားစကားသည် သူ့ရဲ့အထဲ၌ အမြစ်မစွဲ၊ တစ်အောင့်ချေရာ တည်၏။ ထိုတရားစကားကြောင့် ဒုက္ခနှင့် ညည်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို ကြုံတို့ရသောအခါ သူ့ရဲ့သည် ဖောက်ပြန်လားတတ်၏။

18 တချို့လူတို့ကား ဆူးတောမြို့၌ ကျသော မျိုးစုံနှင့် တူ၏။ သူ့ရဲ့လည်း တရားစကားကို ကြားရကြ၏။

19 သို့သော်လည်း သူ့ရဲ့သည် ဘဝ ရပ်တည်နိုင် ဖို့အတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ စရာများ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာခံစား လိုမှု များနှင့် အခြား သော ဆန္ဒ လိုအပ်ချက်များ ထွက် ပေါ်လာ ပြီးလျှင် တရားတော်ကို လွှမ်းမိုးသောကြောင့် ထိုသူ့ရဲ့၌ အသီးမသီးနိုင်ကြ။

20 အခြားသော လူတို့ကား ကောင်းသောမြို့၌ ကျသော မျိုးစုံနှင့်တူ၏။ ထိုသူ့ရဲ့တို့ကား တရားစကားကို ကြား၍ ခံယူကြသောကြောင့် အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတစ်ရာ တိုးပွားပြီးလျှင် အသီးကို သီးလေ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တောင်းအောက်မှ ဆီမီးခွက်

(လုကာ ၈.၁၆-၁၈)

21 ယေသျှုက “ဆီမီးခွက်ကို တောင်းဖြင့် အုပ်ထားလေ့မဟိ။ ကုတင်အောက်၌ ထားလေ့မဟိ။ ဆီမီးခွက်ကို ဆီမီးခုံထက်မှာသာ တင်ထားရမည် မဟုတ်လော။

22 ဖုံးအုပ်လျက် ဟိသမျှသော အရာများသည် ပေါ်လာ

ပြီးလျှင် ကွယ်ဝှက်၍ ထားသမျှသောအရာများသည် ပွင့်လာလိမ့်မည်။

²³ ကြားစရာနားဟိသောသူသည်ကား ကြားကြစီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁴ ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်တော်က “သင်ရှိ ကြားသောအရာကို ဂရုစိုက်၍ နားထောင်ကြလော့။ သင်ရှိက အခြားသောသူတို့ကို စစ်ကြောသည်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် သင်ရှိကို စစ်ကြောစီရင်လိမ့်မည် — ထိုထက်မက ပို၍ ပြင်းစွာသောစစ်ကြောခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

²⁵ ရတတ်သောသူကို ပို၍ ပီးလိမ့်မည်။ မဟိသောသူပါးမှလည်း သူရှိ၌ ဟိသမျှကိုပင် နုတ်ယူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မျိုးစုံကြီးထွားခြင်း ပုံဥပမာ

²⁶ ယေသျှုက “ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကား ဤအရာနှင့်တူ၏။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိလယ်၌ မျိုးစုံကိုကြဲ၏။

²⁷ ယင်းပြီးမှ မကြည့်မမှတ်ဘဲ နီနှင့်ည အိပ်လျက်၊ နိုးလျက်နိန့်၏။ ထိုစဉ် မျိုးစုံသည် အညောက်ထွက်၍ အပင်ပေါက်ကာ ကြီးထွားလေ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်လာပုံကို လယ်သျှင်သည် မသိ။

28 မြို့ကြီးသည် အလိုအလျောက်အပင်တို့ကို ကြီးထွားစီ၍ ကောက်နှံကို ဦးစွာ ဖြစ်စီးပြီးလျှင် ကောက်ဆံအောင်သော အသီးများကို သီးစီ၏။

29 ယင်းနောက် အသီးမှည့်၍ ရိတ်သိမ်းချိန်ရောက်သောအခါ လယ်သျှင်က တန်းစဉ်ဖြင့် ရိတ်သိမ်းလေ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မုန်ညှင်းစို့ ပုံဥပမာ

(မဿဲ ၁၃.၃၁,၃၂,၃၄; လုကာ ၁၃.၁၈,၁၉)

30 ထို့နောက် ယေသျှုက၊ “ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ဇာပိုင် ပြောရမည်နည်း။ ဇာပုံဥပမာနှင့် နှိုင်းပြရအံ့နည်းဟူမူကား၊

31 ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ဤအရာနှင့်တူ၏။ လူတစ်ယောက်သည် မုန်ညှင်းစို့တစ်စုံကို မြီ၌ စိုက်ပျိုးသောအခါ အစိုဟိသမျှထဲတွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်၏။

32 စိုက်ပျိုးပြီးနောက် ကြီးထွားလာသောအခါ အခြားသော သီးနှံပင်တိထက် ပို၍ ကြီးထွား၏။ ယင်းအပင်၌ ငှက်တိပင် အရိပ်ခို၍ အသိုက်ဆောက်နိုင်လောက်အောင် အကိုင်းအခက်တို့ကို ဖြစ်စီတတ်၏” ဟုမိန့်တော်မူ၏။

33 ထိုသို့သော ပုံဥပမာများအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်ရို့ နားလည်နိုင်သည့်အတိုင်း တရားတော်ကို ဟောပြောတော်မူ၏။

34 ပုံဥပမာများနှင့်ကင်း၍ ဇာချင့်တရားကိုမျှ ဟောတော်မမူ။ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်ရို့အား လူ

ပရိသတ်များ ကင်းယှင်းချိန်၌ ဟောခသမျှသော အရာ
တို့ကို ယှင်းပြတော်မူ၏။

လီမုန်တိုင်းကို ငြိမ်းစီခြင်း

(မသံ ၈.၂၃-၂၇; လုကာ ၈.၂၂-၂၅)

³⁵ ထိုနိမ့်နိမ့်ညနီချမ်းအချိန်တွင် ကိုယ်တော်က တပည့်တော်
ရို့အား “အိုင်ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ကူးကြကုန်အံ့” ဟု မိန့်
တော်မူလျှင်၊

³⁶ တပည့်တော် ရို့သည် လူစုလူဝေးမှ ထွက်ကာ
ကိုယ်တော် ဟံ နှင့် ပြီးသော လောင်းထက်သို့ တက်၍
ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရွက်ရွှင်ကြ၏။ အခြားသော လောင်း
များလည်း လိုက်ပါကြ၏။

³⁷ ထိုအခါ ရုတ်တရက် ပြင်းထန်သော လီမုန်တိုင်း
တိုက်ခတ်လာ၍ လှိုင်းများထသောကြောင့် လောင်းထဲ၌
ရီပြည့်လှပြည့်ချင် ဖြစ်လေ၏။

³⁸ ကိုယ်တော်မူကား လောင်း၏ပဲ့ပိုင်း၌ ခေါင်းအုံးထက်
တွင် ကျိန်းစက်လျက် နီတော်မူ၏။ တပည့်တော်ရို့သည်
ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင် “ဆရာ၊ အကျွန်ရို့ သီဘေးနှင့်
ကြုံနိုင်ရသည်ကို ဥပေက္ခာပြုတော်မူပါသည်လော” ဟု
မိန်းလျှောက်ကြ၏။

³⁹ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ လီနှင့်လှိုင်း များ အား
“တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝပ်စွာ နီလော့” ဟု အမိန့်ပို့တော်မူလျှင်
လီသည်ငြိမ်၍ လှိုင်းသည် မထလီယာ။

⁴⁰ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်ရှိအား “ဇာတွက်နှင့် ဤမျှလောက် ကြောက်ကြသနည်း။ ဇာကြောင့် ယုံကြည်ခြင်း မဟိသနည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴¹ ထိုအခါ သူရှိသည် အလွန်ကြောက်လန့်၍ “ဤလူကား ဇာပိုင်လူလဲ၊ လီနှင့်လှိုင်းတောင်မှ ဤလူ၏ အမိန့်ကို လိုက်နာကြ၏” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုနိုင်ကြ၏။

5

လူတစ်ယောက်ပါးမှ ဝိညာဉ်ဆိုးကို ယေသျှု မောင်းထုတ်ခြင်း

(မသဲ ၈.၂၈-၃၄; လုကာ ၈.၂၆-၃၉)

¹ ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ဂါလိလဲ အိုင်တစ်ဖက်ကမ်းဟိ ဂါရဇဒေသသို့ ရောက်ကြ၏။

² ယေသျှုသည် လောင်းမှ ဆင်းတော်မူသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဝိညာဉ်ဆိုးပူးသော သူတစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို တွံ့ခြင်းငှာ သင်္ချိုင်းမှ ထွက်လာလေ၏။

³ ထိုသူသည် သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူများကြား၌ နိန်တတ်ပြီး၊ သူ့ကို ဇာသူတစ်ယောက်မျှ သံကြိုးနှင့်တုပ်၍ မထားနိုင်။

⁴ ထိုသူအား လက်ထိတ်၊ ခြံကျဉ်းရှိကို သံကြိုးများဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်တုပ်ထားခဖူး၏။ သို့သော် ထိုကြိုးများသာ ပြတ်လား၏။ ဇာသူမျှ သူ့ကို ထိန်းချုပ်၍ မရ။ ထိုသူသည် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်၏။

⁵ ထိုသူသည် သင်္ချိုင်း အုတ်ဂူ များ ကြား၌ သော်လည်းကောင်း၊ တောင်ကုန်း များ အထက်၌

သော်လည်းကောင်း နို့၊ ညမပြတ် ဟစ်အော်၍ လှည့်ပတ် လားလာကာ ကျောက်စောင်းနှင့် ကိုယ်ကို ပြတ်စီ၏။

⁶ ထိုသူသည် အဝီးမှ ယေသျှုကို မြင်လျှင် မြီးလာကာ ရှို့တော်၌ ပျပ်ဝပ်လျက်၊

⁷ “အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေသျှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်နှင့် ဇာသို့ ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်အား မညှဉ်းဆဲပါကေ။ ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ တောင်းဆိုပါ၏” ဟု ကျယ်သော အသံဖြင့် အော်ဟစ် တောင်းပန်လေ၏။

⁸ ထိုသို့ လျှောက်ထားသည့်အကြောင်းကား ယေသျှု သည် ထိုသူအား “ဆိုးညစ်သော ဝိညာဉ်၊ ဤလူထဲက ထွက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။

⁹ ကိုယ်တော်က “သင်၏နာမည်ကား မည်သို့နည်း” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

ထိုဝိညာဉ်ဆိုးက၊ “အကျွန်၏အမည်ကား၊ ‘လေဂေါင်’ ဖြစ်ပါ၏ — အကျွန်ရဲ့ က အများ ဖြစ်ပါ၏” ဟု လျှောက်ထားပြီးမှ၊

¹⁰ မိမိရဲ့အား ထိုအရပ်မှ နှင်ထုတ်တော် မမူစီခြင်းငှာ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်လေ၏။

¹¹ ထိုအချိန်၌ တောင်ခါးစောင်း၌ ကျက်စားနိုင်သော ဝက်အုပ်တစ်အုပ်ဟိ၏။

¹² ထိုဝိညာဉ်ဆိုးတိက “အကျွန်ရဲ့အား ထိုဝက်တိပါးသို့ ဝင်ပူးရသော အခွင့်ကို ပီးတော်မူပါ” ဟု တောင်းပန်ကြ

လျှင်၊

13 ကိုယ်တော်သည် ချက်ချင်း အခွင့်ပီးတော်မူ၏။ ထို ဝိညာဉ်ဆိုးရိုးသည် ထိုသူပါးမှ ထွက်၍ ဝက်တိဌ် ဝင်ကြ၏။ အကောင်ရွှံ့အားဖြင့် ၂,၀၀၀ ခန့် ဟိသော ဝက်အုပ်သည် — အိုင်ကမ်းထောင်းစောက်သို့ တစ်ဟုန်ထိုးပြီး ဆင်း၍ အိုင်၌ နစ်မွမ်းသိဆုံးကြ၏။

14 ဝက်ကျောင်းသော သူရို့သည် မြို့၊ ရွာများသို့ ပြီး၍ သတင်းတော်ကို ပြောကြသဖြင့်၊ လူရို့သည် ထိုအမှုအရာများအား ကြည့်ရှုအံ့သောငှာ လာရောက်ကြ၏။

15 ထိုသူရို့သည် ယေ သျှု ထံ ပါး သို့ ရောက်လာသောအခါ နတ်ဆိုးရိုးဝင်ပူးသောသူသည် အဝတ်ကို ဝတ်လျက် လူကောင်းပကတိအတိုင်း ထိုင်နိန်သည်ကို မြင်လျှင် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

16 ထိုအဖြစ်ပျက်ကို မျက်မြင် တို့ရသော သူရို့က နတ်ဆိုးပူးသောသူနှင့် ဝက်အုပ်၌ ဖြစ်ပျက်ခသောအရာများကို နောက်ရောက်ဟိလာကြသော လူတိအား ပြောပြကြ၏။

17 ထို့ကြောင့် ထိုသူရို့သည် ကိုယ်တော့်ကို မိမိရို့ဒေသမှ ထွက်လားရန် တောင်းပန်ကြ၏။

18 ကိုယ်တော်သည် လောင်းထက်သို့ တက်တော်မူစဉ် နတ်ဆိုးပူးခဖူးသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လိုက်ပါခွင့်ပြုစီခြင်းငှာ တောင်းပန်လေ၏။

19 သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ခွင့်ပြုတော်မမူ

ဘဲ၊ “သင့်အိမ်သို့ လားပြီးလျှင် သခင်ဘုရားသည် သင့်၌ သနားခြင်းကရုဏာနှင့် အလောက်ကျေးဇူးပြုသည်ကို ဆွဲ မျိုးသားချင်းရို့အား ပြောပြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁰ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် ထွက်လာ၍၊ ယေသျှုသည် မိမိ၌ အမျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူကြောင်းကို၊ မြို့ ဆယ်မြို့ဟိသော ဒေကာပေါလိပြည် တလျှောက်လုံးတွင် အနှံ့အပြား ပြောကြားရာ ကြားရသောသူရို့သည် အံ့ဩ ကြ၏။

ယာကုရု၏သမီးနှင့် ယေသျှု၏အဝတ်တော်ကို တို့ထံ သော မိန်းမ

(မသံ ၉.၁၈-၂၆; လုကာ ၈.၄၀-၅၆)

²¹ ထို့နောက် ယေသျှုသည် ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ပြန်ကူး၍ အိုင်နား၌ ဟိတော်မူစဉ် များစွာသောလူရို့သည် အထံ တော်သို့ စုရုံးလာကြ၏။

²² ထိုအခါ ယာကုရုဟု အမည်ဟိသူ တရားဇရပ်မှူးတစ် ယောက်သည် လာ၍ ယေသျှုကို မြင်လျှင် ခြံတော်ရင်း၌ ပျပ်ဝပ်လျက်၊

²³ “အကျွန်၏သမီးသျှေ သီဖို့ ဖြစ်နိန်ယာ။ ထိုအသျှေ ကို အသက်ရှင်ကျန်းမာစီခြင်းငှာ ကိုယ်တော်ကြံပြီးလျှင် အသျှေထက်မှာ လက်တော်ကို တင်ပီးတော်မူပါ” ဟု ကို ယ်တော့ကို အနှူးအညွတ်တောင်းပန်လေ၏။

24 ထို့ကြောင့် ယေသုသည့် ထိုသူနှင့်လိုက်လား၏။ များစွာသောလူရှိသည် ဝိုင်းအုံလျက် လိုက်သဖြင့် ကိုယ်တော့်ကို တို့မိ၊ ထိမိကြ၏။

25 ထိုအခါ မိန်းမတစ်ယောက်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပတ်လုံး သွေးသွန်နာခံစားရ၍၊

26 ဆီးသမားပေါင်းစုံ၌ ကုသမှုကို ခံယူသောကြောင့် မိမိ၌ ဟိသမျှသော ဥစ္စာများပင် ကုန်ဆုံးသော်လည်း သက်သာခြင်းမဟိသည့်အပြင် အခြေအနေပို၍ ဆိုးဝါးလာ၏။

27-28 သူမသည် ယေသု၏ သတင်းတော်ကို ကြားသည်ဟိသော်၊ “ထိုသူ၏အဝတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် တို့ထိခွင့်ရလျှင် ဤရောဂါမှ ပကတိကျန်းမာလားမည်” ဟု ဆိုလျက်၊ လူအပေါင်းရှိကြားမှ တိုးဝင်းကာ ကိုယ်တော်၏ နောက်တော်သို့ ရောက်လာ၍ အဝတ်တော်ကို တို့လေ၏။

29 ထိုသို့ တို့ပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်း သွေးသွန်ခြင်း တန့်လားသည် ဖြစ်၍ မိမိ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထိုရောဂါ ပျောက်ကင်းသည်ကို သိလေ၏။

30 ယေသုသည် မိမိကိုယ်မှ တန်ခိုးထွက်သည်ကို ချက်ချင်း သိတော်မူလျှင်၊ နောက်တော်သို့ လှည့်၍ “ငါ့အဝတ်ကို ဇာသူ တို့သနည်း” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

31 တပည့်တော်တိကလည်း “ကိုယ်တော်၊ ဤမျှလောက် လူတိ ကြိတ်ကြိတ်တိုးကာ လိုက်နိန်ကြသည်ကို မြင်

လျက်နှင့်ပင် ‘ငါ့ကို အသူ တို့သနည်း’ ဟု မိန်းတော်မူသိမ့်လော” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။

³² သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် မိမိအား မည်သူ တို့သည် ကို သိတော်မူခြင်းငှာ လှည့်ပတ်ကြည့်တော်မူ၏။

³³ ထိုအမျိုးသမီးသည် မိမိ၌ မည်သို့ဖြစ်သည်ကို သိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်၊ ရှိတော်သို့ လာရောက်ပျပ်ဝပ်၍ ဖြစ်သမျှသော အကြောင်းအရာတို့ကို အဟုတ်အမှန် ကြားလျှောက်လေ၏။

³⁴ ယေသျှုကလည်း “ငါ့သမီး၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကျန်းမာစီယာ၊ စိတ်ချလက်ချရာ ပြန်လားလီ၊ သင်၏အနာရောဂါပျောက်ကင်းစီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁵ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ် ယာကုရု၏အိမ်မှ လူသည် ရောက်လာ၍ “သင်၏ သမီးကား သီယာ။ ဤဆရာကို အတွက် ဒုက္ခခပီးနိန်သိမ့်သနည်း” ဟု ဆိုကြ၏။

³⁶ ယေသျှုသည် ထိုသူ ရှိ၏စကား ကို ကြားသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထားဘဲ * ထိုသူအား “မကြောက်ကေ့။ ယုံကြည်ခြင်းသာ ဟိလော့” ဟု တရားဇရပ်မှူးအား မိန့်တော်မူ၏။

³⁷ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယာကုပ်ညီ ယောဟန်ရှိ မှတစ်ပါး မည်သူကိုမျှ မလိုက်စီဘဲ၊

³⁸ ယာကုရု၏အိမ်သို့ကြွ၍ ရောက်လျှင် လူရှိသည် အုတ်အုတ်သံသံ ပြုနိန်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ လွန်စွာ

* 5:36 စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထားဘဲ၊ သို့မဟုတ် အာရုံ မထားဘဲ။

မြည်တမ်းငိုကြီးနိန်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်တော်မူလျှင်၊

³⁹ ကိုယ်တော်သည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်၍ “ဇာကြောင့် ဝိုင်းအံ့၍ ငိုနိန်ကြသနည်း။ ဤသူငယ်မသွေ့ သီကျလားသည် မဟုတ် — အိပ်ပျော်နိန်ခြင်းသာ ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴⁰ ထိုအခါ လူရို့သည် ကိုယ်တော့်ကို လှောင်ပြောင်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူရို့ကို အပြင်သို့ ထွက်ခိုင်းစီပြီးမှ သူငယ်မ၏ မိဘတို့နှင့် တပည့်တော်သုံးယောက်ကို ခေါ်၍ သူငယ်မသွေ့ဟိရာ အခန်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။

⁴¹ ကိုယ်တော်သည် သူငယ်မသွေ့၏ လက်ကိုဆုပ်ကိုင်ကာ “တလိသကုမိ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား “မိန်းမငယ် ထလော၊ ငါ ဆို၏” ဟု ဆိုလိုသတည်း။

⁴² ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် သူငယ်မသွေ့သည် ချက်ချင်းထ၍ လမ်းလျှောက်လေ၏။ ထိုသူငယ်မသွေ့ကား တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် သမီးအရွယ် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ လူရို့သည် အလွန်အံ့သြကြ၏။

⁴³ ကိုယ်တော်ကလည်း ထိုအမှုအရာကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောစီခြင်းငှာ ထိုသူရို့အား တင်းကြပ်စွာမိန့်တော်မူပြီးလျှင် “ဤသူငယ်မသွေ့ကို စားစရာ တစ်စုံတစ်ခု ကျွေးလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

နာဇရက်မြို့၌ ယေသျှုငြင်းပယ်ခံရခြင်း
(မသံ ၁၃.၅၃-၅၈; လုကာ ၄.၁၆-၃၀)

¹ ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရှိနှင့်အတူ ထိုအရပ်မှ ကြွ၍ မိမိနီသောမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။

² ဥပုသ်နို့ ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်သည် တရား ဇရပ်၌ ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ၏။ လူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်၏ သွန်သင်တော်မူချက်ကို ကြားရလျှင် အံ့သြ ကြသည်ဖြစ်၍ “ဤသူကား ဤပညာကို ဇာကရသနည်း။ ဤသူရဟံသော ပညာကား ဇာမျိုး ပညာနည်း။ ဇာပိုင် ဤ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြနိုင်သနည်း။

³ ဤသူကား လက်သမား မဟုတ်လော။ မာရိ၏သား မဟုတ်လော။ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒနှင့် သျှိုမှန်ရှိ၏ အစ်ကို မဟုတ်လော။ သူ့နှမလည်း ဤအရပ်၌ နီသည် မဟုတ်လော” ဟု ပြောဆိုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူရှိသည် ကို ယ်တော့ကို လက်မခံကြပေ။

⁴ ယေသျှုကလည်း “ပရောဖက်မည်သည်ကား မိမိနီ ရင်းမြို့၊ ဆွိမျိုး၊ မိသားစုမှတစ်ပါး ဇာအရပ်မှာမဆို ဂုဏ် အသရေဟိ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁵ ကိုယ်တော်သည် ထိုမြို့တွင် ဖျားနာသူ တချို့ကိုသာ လက်တော်တင်၍ ကျန်းမာစီတော်မူသည် မှတစ်ပါး မည် သည့် နိမိတ်လက္ခဏာကိုမျှ ပြတော်မမူ။

6 ကိုယ်တော်သည် ထိုသူရို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကင်း
မဲ့သည်ကို အံ့သြတော်မူ၏။

တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ယေသျှုစီချွတ်တော်
မူခြင်း

(မသဲ ၁၀.၅-၁၅; လုကာ ၉.၁-၆)

ထို့နောက်၊ ယေသျှုသည် အနီးအနား၌ဟိသော
ကျေးရွာများသို့ လား၍ ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ၏။

7 ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးရို့
အား အထံတော်သို့ ခေါ်ပြီးလျှင် နှစ်ယောက်စီတွဲ၍ စီ
ချွတ်ကာ သူရို့အား ဝိညာဉ်ဆိုးများကို နိုင်ရသောအခွင့်
ကိုလည်း ပီးတော်မူ၏။

8 ကိုယ်တော်က “သင်ရို့၊ လမ်းခရီးအတွက် တောင်မွှေ
အပ ဇာတစ်ခုကိုမျှ ယူမလားကေ — ရိက္ခာ၊ လွယ်အိတ်
နှင့် သင်၏ခါး၌ ဖေသာဒဂီးတို့ကို ကျိတ်ယူမလားကေ။

9 ခြံနင်းကို စီးကြလော့။ အင်္ကျီအပိုလည်း မယူကေ။

10 ဇာမြို့၌မဆို သင်ရို့ကိုလက်ခံသော အိမ်တွင် ယင်း
အရပ်မှ မထွက်ခွာသည်ထိ တိုင်အောင် တည်းခိုနံကြ
လော့။

11 မြို့တစ်မြို့သို့ ဝင်သောအခါ ယင်းအရပ်မှ လူတို့က
သင်ရို့ကို လက်မခံ၊ ဟောပြောသမျှကို နားမထောင်လျှင်၊
ယင်းနီရာက ထွက်လာကြလော့။ ယင်းသို့ ထွက်လာသော

ခါ သူရို့တစ်ဖက်၌ သက်သီဖြစ်စီခြင်းငှာ သင်ရို့ခြံဖဝါးက မြို့မှန်ကို ခါချပစ်ခလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

¹² တပည့်တော် ရို့သည် ထွက် လား၍ လူ ရို့အား၊ နောင်တနှင့်ဆိုင်သော သတင်းစကားကို ဟောပြောကြ၏။

¹³ သူရို့သည် များစွာသောနတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ဖျားနာသောသူတို့ကို ဆီနှင့်လူး၍ ကျန်းမာစီကြ၏။

ဗတုတိဇံဆရာယောဟန် သီဆုံးခြင်း

(မသံ ၁၄.၁-၁၂: လုကာ ၉.၇-၉)

¹⁴ ယေ သျှ၏ သတင်းတော်သည် ကျော်ကြား လာသဖြင့် ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏* နားတော်သို့ ရောက်လားလေ၏။ လူတချို့က “ဗတုတိဇံဆရာယောဟန်သည် သီရာကနိန် ပြန်ရှင်လာယာ။ ယင်းကြောင့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြနိုင်ခြင်းဖြစ်၏” ဟု ဆိုကြ၏။

¹⁵ လူတချို့က “ထိုသူသည် ဇေလိယဖြစ်၏” ဟု ဆိုကြ၏။

တချို့ကလည်း “အယင်က ပရောဖက်ကဲ့သို့ ပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်၏” ဟု ဆိုကြ၏။

¹⁶ ထိုအကြောင်းအရာများကို ဟေရုဒ်မင်းကြီးကြားလျှင် “ဤသူကား၊ ငါ ဂေါင်းဖြတ်သတ်ခသော ယောဟန်သည် အဂု အသက်ပြန်ရှင်လာယာ” ဟု ဆို၏။

6:13 ယာ ၅.၁၄ **6:14** မ ၁၆.၁၄; မာ ၈.၂၈; လု ၉.၁၉ * **6:14**
ဟေရုဒ်မင်းကြီး၊ ဟေရုဒ်အန္တိပါ၊ ဂါလိလဲပြည်ကို အုပ်ချုပ်သောသူ။

17 အထက်က ဟေရုဒ် မင်းသည် ညီဖြစ်သူ ဖိလိပ္ပု၏မယား၊ ဟေရောဒိကို သိမ်းယူသော အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ယောဟန်ကို ဖမ်းဆီးပြီးလျှင် ထောင်၌ ချုပ်ထားစီ၏။

18 အကြောင်းမူကား ယောဟန်သည် ဟေရုဒ်အား “သင့် ညီ၏မယားကို မသိမ်းယူအပ်” ဟု အကြိမ်ကြိမ်ပြောသောကြောင့်ဖြစ်၏။

19 ထို့ကြောင့် ဟေရောဒိသည် ယောဟန်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့၍ သတ်လိုသော်လည်း ဟေရုဒ်ကြောင့် အခွင့်မရနိုင်။

20 အကြောင်းမူကား ယောဟန်သည် ကောင်းမြတ်ပြီး၊ သန့်ယင်းသူ ဖြစ်ကြောင်းကို ဟေရုဒ် သိသဖြင့် ကြောက်၍ စောင့်ရှောက်လျက် ထား၏။ ယောဟန်၏ ဟောပြော သွန်သင်ချက်များကို ကြားနာရသောအခါ၌ စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်သော်လည်း ဝမ်းမြောက်စွာနှင့် ပင် ကြားနာလေ့ ဟိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

21 ထို့နောက် ဟေရုဒ်၏ မွီးနို့ပွဲ၌ ဟေရောဒိအတွက် အခါအခွင့် ရောက်လာ၏။ ဟေရုဒ်သည် မိမိ၏ မွီးနို့ပွဲ၌ ဂါလိလဲပြည်မှ ခေါင်းဆောင်ကြီးတိ၊ စစ်သူကြီးတိ၊ မှူးမတ်တိကို ဖိတ်ကြား၍ ကျွေးမွေးတော်မူစဉ်၊

22 ဟေရောဒိ၏ သမီး †သည် ဝင်၍ ကပြဖျော်ဖြေသဖြင့် ဟေရုဒ်နှင့် ဧည့်သည်တော်အပေါင်းရှိ၏ စိတ်

6:17 လု ၃:၁၉,၂၀ † 6:22 ဟေရောဒိ၏ သမီး၊ အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများ၌ သူ၏ သမီး ဟေရောဒိ၊ ဟု ရိုးမှတ်ထားသည်။

ကို ရွှင်လန်းစီ၏။ ဟေရုဒ်မင်းက သူမအား “သင် ဇာကို လိုချင်သနည်း။ သင် နှစ်သက်သည်ကို တောင်းလော့၊ သင့်အား ငါ ပီးမည်။

²³ ငါ၏နိုင်ငံ တစ်ဝက်တိုင်အောင် သင် တောင်းသမျှကို ငါ ပီးမည်” ဟု ကျိန်ဆို၍ ပြောလေ၏။

²⁴ သူမသည် မင်းကြီးထံပါးမှ ထွက်၍ မိခင်အား “အကျွန်ုပ်၊ ဇာကို တောင်းရပါမည်နည်း” ဟု မိန်း၏။

မိခင်က “ဗတုတိဇဆရာယောဟန်၏ ဦးဂေါင်းကိုသာ တောင်းလော့” ဟု ဆို၏။

²⁵ သူမသည် ချက်ချင်း မင်းကြီးထံပါးသို့ တဖန်ဝင်ပြီး လျှင် “ဗတုတိဇဆရာ ယောဟန်၏ ဦးဂေါင်းကို ဗျူထက်မှာ တင်ပြီးလျှင် အဂူ ပီးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်၏။

²⁶ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် လွန်စွာဝမ်းနည်းသော်လည်း အာဂန္တုရို့ အရှ်၌ မိမိ ကျိန်ဆို ပီးသော ကတိကို ထောက်၍ သူမ တောင်းလျှောက်သည်ကို မငြင်းပယ်လိုပေ။

²⁷ ထို့ကြောင့် ယောဟန်၏ ဦးဂေါင်းကို ယူလာစီခြင်းငှာ အစောင့်တစ်ယောက်အား ချက်ချင်း အမိန့်ပီးလေ၏။ ထိုသူသည် အကျဉ်းထောင်သို့ လား၍ ယောဟန်၏ ဦးဂေါင်းကို ဖြတ်ပြီးလျှင်၊

²⁸ ဗျူ၌ ထည့်၍ ယူဆောင်လာကာ ထိုမိန်းမငယ်အား ပီးလေသော်၊ သူမသည် ယူ၍ မိခင်အား ပီးလေ၏။

²⁹ ယောဟန်၏ တပည့်ရို့ သည် ထိုသတင်းတော်ကို ကြားသောအခါ လာ၍ ယောဟန်၏အလောင်းကို

သယ်ဆောင်လားပြီးလျှင် ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

လူငါးထောင်ကို ကျွေးမွေးတော်မူခြင်း

(မသံ ၁၄.၁၃-၂၁; လုကာ ၉.၁၀-၁၇; ယောဟန် ၆.၁-၁၄)

³⁰ တမန်တော်ရှိသည် ယေသျှုထံတော်သို့ ပြန်လာပြီးလျှင်၊ မိမိရှိ လုပ်ဆောင်ခဲ့သမျှသောအရာနှင့် သွန်သင်ခဲ့သမျှသောအရာများကို လျှောက်တင်ကြ၏။

³¹ များစွာသောလူရှိသည် ဝင်ထွက်လားလာလျက် ဟိကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် အစားအစာ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ အချိန်ပင် မရကြပေ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်က “ငါရှိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ နီရာသို့ လားပြီးလျှင် တအောင့်ချေလောက် အနားယူကြကုန်အံ့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³² ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ တပည့်တော်ရှိသည် လောင်းစီး၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ လားကြ၏။

³³ ထိုသို့ ထွက်လားသည်ကို လူရှိသည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိကြလျှင် အမြို့မြို့၊ အရွာရွာမှ လူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်လားရာ အရပ်သို့ ကုန်းကြောင်းဖြင့် အယင် လားကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်နှင့်တပည့်တော်ရှိ မရောက်ခင် ရောက်နှင့်နိမ့်ကြ၏။

³⁴ ကိုယ်တော်သည် လောင်းမှ တက်လာတော်မူသောအခါ လူထုကြီးကို မြင်လျှင်၊ ထိုသူရှိသည် ထိန်း

သူမဟိသော သိုးများကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့် သူရို့ကို သနားတော်မူသဖြင့် များစွာသောတရားစကားကို ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ၏။

³⁵ ယင်းနို့ နီဝင်စပြုသောအခါ တပည့်တော်ရို့သည် အထိတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် “ဤအရပ်ကား၊ လူသူမဟိသော အရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိုးလည်း ချုပ်ယာ။

³⁶ ဤလူတို့ကို ပတ်ဝန်းကျင်ဟိ တောရွာများနှင့် ယာတောများသို့ စားစရာဝယ်စီခြင်းငှာ စီရွတ်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

³⁷ ကိုယ်တော်က “သူရို့အား စားစရာတစ်စုံတစ်ခုကို သင်ရို့ပီးကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တပည့်တော်တို့က “အကျွန်ရို့သည် ငွီဒင်္ဂါးပြား[‡] ၂၀၀ ဖို့ အစားအစာဝယ်ပြီးလျှင် ဤသူရို့ကို ကျွေးရမည်လော” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

³⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ “သင်ရို့၌ မုန့်ဇာလောက်ဟိသည်ကို လား၍ကြည့်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တပည့်တော်ရို့သည် ရှာ၍တို့သောအခါ “မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင် ဟိပါ၏” ဟု လျှောက်ကြ၏။

³⁹ ထိုအခါကိုယ်တော်သည် လူအပေါင်းရို့ကို စိမ်းလန်းသော မြက်ခင်း ထက်၌ အုပ်စုလိုက် ထိုင် စီ ခြင်း ငှာ တပည့်တော်ရို့အား စီခိုင်းတော်မူ၏။

[‡] 6:37 ငွီဒင်္ဂါးပြား၊ ဒေသခံအလုပ်သမား တစ်ယောက်၏ တစ်နို့လုပ်အားခမှာ ငွီဒင်္ဂါး တစ်ပြားသာဖြစ်၏ (ရှု မ ၂၀.၂)။

⁴⁰ လူရို့သည် တစ်ရာစု၊ ငါးဆယ်စုဖြင့် စီတန်း၍ထိုင်ကြ၏။

⁴¹ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင် ကို ယူ၍ ကောင်းကင်သို့ မျှော်ကြည့်လျက် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကို ဖဲ့တော်မူပြီးလျှင် လူတို့ကို ဝိဌစီခြင်းငှာ တပည့်တော်ရို့အား ပီးတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်း ခွဲဝိပီးတော်မူ၏။

⁴² လူအပေါင်းရို့သည် ဝစွာစားကြပြီးမှ၊

⁴³ မုန့်နှင့် ငါး အကြွင်းအကျန်ကို ကောက်သိမ်းကြရာတွင် တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။

⁴⁴ မုန့်ကိုစားသော ယောက်ျားအရီအတွက်ကား လူ ၅,၀၀၀ မျှလောက် ဟိ၏။

ယေသျှု ရီထက်၌ လမ်းလျှောက်တော်မူခြင်း

(မသံ ၁၄.၂၂-၃၃; ယောဟန် ၆.၁၅-၂၁)

⁴⁵ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် လူအပေါင်းရို့ကို ပြန်စီတော်မူစဉ်၊ တပည့်တော်ရို့အား လောင်းထက်သို့ ချက်ချင်း တက်စီပြီး အိုင်တစ်ဖက်ကမ်း၌ဟိသော ဗက်ဒဲဒရွာသို့ ဦးစွာ ကူးနှင့်စီတော်မူ၏။

⁴⁶ ကိုယ်တော်သည် လူအပေါင်းရို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီးမှ ဆုတောင်းပတ်ထနာပြုခြင်းငှာ တောင်ထက်တစ်နီရာသို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

47 ညအချိန်ရောက်သောအခါ လောင်းသည် အိုင်အလယ်၌ ဟိန်နိ၏။ ကိုယ်တော်မူကား ကုန်းထက်၌ တစ်ယောက်တည်းဟိန်နိတော်မူ၏။

48 တပည့်တော်ရှိသည် လီမသင့်သောကြောင့် တက်ဖြင့်လှော်ခတ်၍ ညောင်းရို့ကြသည်ကို ကိုယ်တော်သည် မြင်လျှင် ရီထက်မှ စက်တော်ဖြန့်၍ တပည့်တော်ရှိပါးသို့ ကြွလာတော်မူ၏။ ထိုအချိန်ကား မိုးသောက်ယံဖြစ်၏။ ကိုယ်တော်သည် သူရို့အနားမှ ကျော်ဖြတ်ခြင်းငှာ ပြု၏။^၆

49 ထိုသို့ ရီထက်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူရို့သည် မြင်လျှင် “စုစု” ဟု ထင်မှတ်ပြီး အော်ကျွီးကြ၏။

50 ထိုသူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်သောအခါ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။

ကိုယ်တော်သည် ချက်ချင်းနှုတ်ဆက်၍ “မစိုးရိမ်ကတ်ကေ။ မကြောက်ကတ်ကေ။ ငါ ရာဖြစ်၏” ဟု သူရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

51 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်ရှိဟိရာ၊ လောင်းထက်သို့ တက်တော်မူလျှင် လီသည် ငြိမ်းလေ၏။ ထိုသူရို့လည်း လွန်စွာအံ့သြကြ၏။

52 အကြောင်းမှာ သူရို့၏စိတ်နှလုံးသည် မာကြောလျက် ဟိသောကြောင့် လူ ၅,၀၀၀ ကို ကျွေးမွေးခြင်းနှင့်

၆ 6:48 သူရို့အနားမှ ကျော်ဖြတ်ခြင်းငှာ ပြု၏။ သို့မဟုတ်၊ သူရို့နှင့် ပေါင်းလေ၏။

ပတ်သက်၍ ပြသောတန်းခိုးတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ကြ။

ဂဏ်နေသရက်မြို့၌ လူနာရို့အား ကျန်းမာစီတော်မူခြင်း
(မဿဲ ၁၄.၃၄-၃၆)

⁵³ ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရို့သည် အိုင်တစ်ဖက်သို့ ကူးပြီး ဂဏ်နေသရက်မြို့သို့ ရောက်ကြလျှင် လောင်းကို ကပ်ကြ၏။

⁵⁴ လောင်းထက်မှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း လူရို့သည် ယေသျှုကို မှတ်မိကြသည်ဖြစ်၍၊

⁵⁵ ကိုယ်တော် သည် မည်သည့် အရပ်၌ ဟိတော် မူကြောင်းကို ကြားကြသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရပ်သို့ မြီးပြီးလျှင် လူနာတို့ကို သူရို့၏ အိပ်ရာများဖြင့် ထမ်းလာခံကြ၏။

⁵⁶ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာ မြို့၊ ရွာနှင့် ယာတောများမှ လူနာတို့ကို စီးများ၌ ချထားကြ၏။ ကိုယ်တော်၏ အဝတ်တော်ပန်းဖွားကိုမျှ လူနာရို့အား တို့၊ ထိခွင့် ရစီခြင်းငှာ တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုသို့ တို့၊ ထိခွင့်ရသမျှသော လူရို့သည် ကျန်းမာလာကြ၏။

7

ရှီးလူကြီးရို့၏ သွန်သင်ခြင်း
(မဿဲ ၁၅.၁-၉)

¹ ထိုအခါ ယေရှုဆလင်မြို့မှ လာသော ဖာရိယှဲတချို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာတချို့သည် ယေသျှုအပါး၌ လာရောက်စုဝေးကြ၏။

² ယေသျှု၏ တပည့်တော်တချို့သည် မစင်ကြယ်သော လက်တည်းဟူသော ရီမဆီးသောလက်ဖြင့် အစာစားကြသည်ကို တွံမြင်ကြ၏။

³ ဖာရိယှဲရို့နှင့် ယုဒအမျိုးသားရို့သည် ရှီးလူကြီးရို့၏ သွန်သင်ချက်နှင့်အညီ လက်မဆီးဘဲ အစာစားလေ့ မဟံကြ။

⁴ စျီးမှဝယ်လာသမျှ အရာအားလုံးကိုလည်း အယင် မဆီးကြောဘဲ မစားကြ။* အိုး၊ ခွက်၊ ကြီးဖလားနှင့် အိပ်ရာများကို ဆီးကြော လျော်ဖွတ် ပြီးမှ အသုံးပြု ကြ၏။† အခြားသော ဓလေ့အစဉ်အလာများကိုလည်း သူရို့သည် လိုက်နာကျင့်သုံးကြ၏။

⁵ ထို့ကြောင့် ဖာရိယှဲနှင့် ကျမ်းတတ် ဆရာ ရို့က၊ “ကိုယ်တော်၏တပည့်ရို့သည် ရှီးလူကြီးရို့၏ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာကို ဇာကြောင့် လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းမဟံဘဲ၊ မစင်ကြယ်သောလက်ဖြင့် စားကြသနည်း” ဟု ကိုယ်တော်ကို မိန်းလျှောက်ကြ၏။

⁶ ယေသျှုကလည်း “သင်ရို့အဖို့ ပရောဖက်ဟေသျှာ

* 7:4 စျီးမှဝယ်လာသမျှ အရာအားလုံးကိုလည်း အယင် မဆီးကြောဘဲ မစားကြ။ သို့မဟုတ် စျီးမှ ပြန်လာပြီးနောက် သူရို့ကိုသူရို့ အယင်မဆီးကြောဘဲ၊ ဇာချင့် အစာကိုမျှ မစားကြ။ † 7:4 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် နှင့် အိပ်ရာ၊ ဟူ၍ မပါဟံပေ။

ယ ဟောပြောသည်ကား ကောင်းကောင်းမှန်၏။ သင်ရို့က သူတော်ကောင်း ယောင်ဆောင်သောသူတို့ဖြစ်၏။ ယင်းကြောင့် ဟေသျှာယက သင်ရို့ကို ရည်မှတ်၍ ရီးထားသည်ကား၊

“ဤလူမျိုးသည် နှုတ်ခမ်းနှင့်သာ ငါ့ကို ရိုသီကြ၏။
စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝီးကြ၏။

⁷ လူ့ပညတ်တိကို
ငါ၏ ပညတ်တရားကဲ့သို့
သွန်သင်ကြပြီးလျှင်၊ ငါ့ကို အချည်နှိုး ကိုးကွယ်
ကြ၏။’

⁸ “သင်ရို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်ကို ပယ်၍ လူရို့၏ဓလေ့ ထုံးတမ်းကိုသာ လိုက်နာကြ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁹ တဖန် ကိုယ်တော်က၊ “သင်ရို့သည် မိမိရို့၏ ထုံးတမ်း အစဉ်အလာ တို့ကို ကျင့်သုံး နိုင် ဖို့ အတွက် ဘုရားသခင်၏ပညတ်ကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ ပယ်ကြ၏။

¹⁰ သင်၏မိဘကို ရိုသီစွာပြုလော့။ မိဘကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် အသိသတ်ခြင်းကို ခံစီဟု မောသျှာယက ပညတ်ထားခ၏။

¹¹ သို့သော် သင်ရို့က အကြင်သူ၌ မိဘကိုကူညီခြင်းငှာ ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ခု ဟိလျက်နှင့် ယင်းပစ္စည်းကို ‘ကော်ဘန်’ ဟုခေါ်သော ဘုရားသခင်အဖို့ လှူထားပြီးသော ပစ္စည်းဖြစ်၏ဟု ဆို၏။

12 ထိုသူသည် သားသမီးရှိ ပြုအပ်သောဝတ်ကို ပြုဖို့မလိုဟု သွန်သင်၏။

13 ယင်း ပိုင် သင် ရှိ လက် ဆင့် က မ်း ပီး သော ထုံးတမ်းစဉ်လာ တိ နှင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ် က ပက် တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ထိုသို့ အခြားသော အကျင့်စလေ့များကိုလည်း သင်ရှိသည် ပြုကြ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

လူကို မသန့်ယှဉ်းစီသော အရာများ

(မသေ ၁၅.၁၀-၂၀)

14 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် လူပရိသတ်ရှိအား တဖန် ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ “သင်ရှိအားလုံး ငါ့စကားကို နာယူ၍ နားလည်သိမှတ်ကြလော့။

15 လူ၏ပြင်ပမှ ဝင်သောအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ လူကို မညစ်ညမ်းစီနိုင်။ လူ၏အတွင်းမှ ထွက်သောအရာကသာ လူကို ညစ်ညမ်းစီနိုင်၏။”

16 †

17 ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်အစုအဝေးဟိရာမှ ထ၍ အိမ်ထဲသို့ ကြွတော်မူသောအခါ တပည့်တော်ရှိသည် ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူခဲ့သော ပုံဥပမာများ၏ အဓိပ္ပာယ်များကို မိန်းလျှောက်ကြ၏။

18-19 ကိုယ်တော်က “သင်ရှိသည် ဤမျှပင် အသိဉာဏ် မဟိကြသလော။ အပြင်မှ လူ၏အတွင်းသို့ ဝင်သမျှသည်

† 7:16 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် အပိုဒ်ငယ် ၁၆ ကို၊ ကြားစရာ နားဟိသောသူမည်သည်ကား ကြားကြစီ၊ ဟူ၍ ဖြည့်စွက်ထားသည် (ရှု ၄.၂၃)။

စိတ်နှလုံးထဲသို့မဝင်၊ အစာအိမ်ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ရီအိမ်ထဲသို့ ဆင်းလားသောကြောင့် လူ၏ကိုယ် အတွင်းသို့ ဝင်သောအရာတိကား လူကို မညစ်ညမ်းစီနိုင်ကြောင်းကို နားမလည်ကြသလော” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ (ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းမှာ မသန့်ယှင်းသော အစားအစာ မဟိကြောင်းကို ဆိုလိုသတည်း။)

20 တဖန် ကိုယ်တော်က “လူအတွင်းမှ ထွက်လာသော အရာများသာ လူကို ညစ်ညမ်းစီသော အရာဖြစ်၏။

21 လူ၏အတွင်း စိတ်နှလုံး ထဲက ထွက်လာသော ညစ်ညမ်းသော အကြံအစည်၊ ကာမဂုဏ်လိုက်စားခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ တရားမဲ့ပြုမှုခြင်း၊

22 သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ လူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ ဆိုးယုတ်မိုက်မဲခြင်း၊ လိမ်လည်ခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း၊ မာနထောင်ခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း —

23 စသော ဤအရာအားလုံးရှိသည် လူ၏ကိုယ်အတွင်းမှ ထွက်လာ၍ လူကို ညစ်ညမ်းစီသော အရာများဖြစ်ကြ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ယုံကြည်ခြင်း

(မဿဲ ၁၅.၂၁-၂၈)

24 ထို့နောက် ယေသုရှည်သည် ထိုအရပ်မှထွက်၍ တုရုမြို့နယ်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ရောက်လျှင်၊ အိမ်တစ်အိမ်တွင်

ဝင်၍ တည်းခိုတော်မူ၏။ မိမိရောက်ကြောင်းကို အသွကု
မျှ မသိစိလိုသော်လည်း ပုန်းအောင်း၍ မနိန်နိုင်ပေ။

25 ဝိညာဉ်ဆိုးပူးသော မိန်းမသျှောင်တစ်ယောက်၏ အမိ
သည် ယေသျှု ရောက်သည်ကို ကြားလျှင် ချက်ချင်း
ရောက်လာ၍ ခြံတော်ရင်း၌ ပျပ်ဝပ်ပြီးနိန်၏။

26 သူမသည် တစ်ပါးအမျိုး၊ ယူရိုပြည် ဖိနိတ်နယ်သူ
ဖြစ်၏။ မိမိ၏သမီးပါးမှ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်ပီးတော်မူ
ခြင်းငှာ ကိုယ်တော့်ကို တောင်းပန်၏။

27 ကိုယ်တော်ကလည်း “သားသမီးတို့ကို ဦးစွာ ဝ
အောင်ကျွေးရ၏။ သားသမီးတို့အဖို့ ကောင်းသောအစာ
ကို ယူပြီးလျှင် ခွီးတံအား မကျွေးအပ်” ဟု သူမအား မိန့်
တော်မူ၏။

28 ထိုအမျိုးသမီးကလည်း “မှန်ပါ၏အသျှင်၊ ထိုသို့
ဆိုသော်လည်း သားသမီးရို့၏ စားကြွင်း၊ စားကျန်တို့ကို
စားပွဲအောက်မှ ခွီးတံစားရကြပါ၏” ဟု ပြန်၍ လျှောက်
လေ၏။

29 ထိုအခါ ယေသျှုက “သင်သည် ဤသို့ လျှောက်ပတ်
စွာ လျှောက်ထားသောကြောင့် အိမ်သို့ ပြန်လားလော့၊
နတ်ဆိုးသည် သင်၏သမီး အထဲက ထွက်လားယာ” ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

30 ထိုအမျိုးသမီးသည် မိမိအိမ်သို့ ပြန်၍ အိပ်ရာထဲ၌
လဲနိန်သော သူမ၏သမီးပါးမှ နတ်ဆိုးထွက်လားကြောင်း
ကို တို့ရလေ၏။

အကြားအာရုံချို့တဲ့သူကို ကျန်းမာစီခြင်း

³¹ တုရုဒေသမှ အပြန်တွင် ယေသျှုသည် ဇိနုန်မြို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေကာပေါလိပြည် အလယ်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း ဖြတ်၍ ဂါလိလဲအိုင်သို့ ကြွတော်မူ၏။

³² ထိုအခါ လူတချို့သည် ဆွံ့အ၍၊ နားပင်းနိန်သော လူတစ်ယောက်ကို အထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခပြီး၊ ထိုသူ၏အထက်တွင် လက်တော်ကို တင်ပါမည့်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော့်ကို တောင်းပန်ကြ၏။

³³ ယေသျှုသည် ထိုသူအား လူပရိသတ်အထဲမှ ခေါ်ထုတ်ပြီးလျှင် ထိုသူ၏ နားနှစ်ဖက်လုံးကို လက်ညှိုးတော်ဖြင့် တို့တော်မူ၏။ တန်းတိုးထိုး၍ ထိုသူ၏လျှာကိုလည်း တို့တော်မူ၏။

³⁴ ထို့နောက် ကောင်းကင် သို့ မျှော်ကြည့် ပြီးသက်ပြင်းချကာ၊ “ဧဖသ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား “ပွင့်စီ” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

³⁵ ချက်ချင်းပင် ထိုသူ၏နားသည် ပွင့်၍၊ လျှာသည်လည်း သွက်လက်လာသဖြင့် ထိုသူသည် စကားပီသစွာ ပြောလေ၏။

³⁶ ကိုယ်တော်သည် လူတိအား ဤအဖြစ်အပျက်ကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောကြားစီခြင်းငှာ တားမြစ်တော်မူ၏။ ထိုသို့ တားမြစ်သော်လည်း လူရှိသည် ထိုသတင်းတော်ကို သာ၍ ကြားပြောလေ၏။

³⁷ ထိုအဖြစ်အပျက်၊ အကြောင်းအရာများကို ကြားရ

သောသူရို့သည် လွန်စွာအံ့သြကြလျက် “ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာများကို လျောက်ပတ်စွာ ပြုတော်မူယာ။ နားမကြားသော သူတို့ကို ကြားစိတော်မူပြီး၊ စကားအသော သူတို့ကိုလည်း စကားပြောနိုင်စီ၏” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

8

လူပေါင်း ၄,၀၀၀ ကို ယေသျှုကျွေးမွီးတော်မူခြင်း
(မသံ ၁၅.၃၂-၃၉)

¹ ထိုအခါ အခြားသောလူရို့လည်း လာရောက်စုရုံးကြ၏။ သူရို့၌ စားစရာတစ်ခုမျှ မဟိသဖြင့်၊ ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရို့ကို ခေါ်၍၊

² “ဤသူရို့ကို ငါသည် သနား၏။ အကြောင်းမူကား သူရို့သည် သုံးရက်ပတ်လုံး ငါနှင့်အတူ ဟိန်နိကြ၏။ အဂ္ဂသူရို့၌ စားစရာတစ်ခုလေ့ မဟိ။

³ တချို့က ခရီးဝေးကန်နိ လာကြသည်ဖြစ်၍ သူရို့ကို မကျွေးမမွီးဘဲနှင့် အိမ်သို့ ပြန်ရွတ်လိုက်လျှင်၊ ဝမ်းဆာသောကြောင့် လမ်း၌ မူးလဲကျလားလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

⁴ တပည့်တော်ရို့ကလည်း ကိုယ်တော်ကို “ဤတောကန္တာရတွင် ဤလူတို့ကို ဇာပိုင် ဝအောင်ကျွေးနိုင်မည်နည်း” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။

⁵ ယေသုက “သင်ရှိ၍ မုန့်ဇာလောက် ဟံသနည်း” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

တပည့်တော် ရှိ က “မုန့်၊ ခုနစ် လုံး ဟံ ပါ၏” ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

⁶ ကိုယ်တော်သည် လူရှိကို မြီထက်၌ ထိုင်စီခြင်းငှာ မိန်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် မုန့်ခုနစ်လုံးကို ယူပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူအပေါင်းရှိအား ဝီပီးစီခြင်းငှာ တပည့်တော် ရှိကို စီခိုင်းတော်မူသဖြင့် တပည့်တော်ရှိလည်း မိန်းတော် မူသည့်အတိုင်း ပြုတော်မူ၏။

⁷ သူ ရှိ၌ ငါးသျှ အနည်းချေ ဟံကြသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူအပေါင်းရှိအား ဝီပီးစီ ခြင်းငှာ တပည့်တော်ရှိအား စီခိုင်းတော်မူ၏။

⁸ လူအပေါင်းရှိသည်လည်း ဝစွာစားကြပြီးမှ — စားကြွင်းစားကျန်များပင်လျှင် တောင်းဖြင့် ခုနစ်တောင်း အပြည့် ကောက်သိမ်းရကြ၏။

⁹ မုန့်စားသောသူ အရီအတွက်ကား ၄,၀၀၀ မျှ ဟံ သတည်း။ ယေသုသည် လူအပေါင်းရှိကို ထိုအရပ်မှ ပြန် ရွတ်တော်မူပြီးမှ၊

¹⁰ တပည့်တော်ရှိနှင့်အတူ လောင်းထက်သို့ တက်၍ ဒါ လမနုသဒေသသို့ ကြွတော်မူ၏။

ဗာရိယှရှိ နိမိတ်လက္ခဏာ တောင်းဆိုခြင်း

(မဿဲ ၁၆.၁-၄)

11 ထိုအခါ ဖာရိယုံတချို့သည် ယေသျှုထံသို့ လာ၍ ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြ၏။ သူရို့သည် အပြစ်ရှာလိုသောစိတ်ဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ဘုရားသခင်သည် နှစ်သက်တော်မူကြောင်းကို သက်သိဖြစ်စီခြင်းငှာ ကောင်းကင်မှဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်ပါးပါးကို ပြတော်မူရန် တောင်းဆိုကြ၏။

12 သို့ရာတွင် ယေသျှုသည် သက်ပြင်းချတော်မူပြီး “အဂုဓတ်လူရို့သည် ဇာကြောင့် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းဆိုကြသနည်း။ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား ဤသူရို့ကို ဇာနိမိတ်လက္ခဏာကိုမျှ ငါ မပြ” ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

13 ထိုသူရို့ပါးမှ ထွက်ကြွတော်မူ၍ လောင်းထက်သို့ တဖန်တက်ကာ အိုင်တစ်ဖက်သို့ ကူးတော်မူ၏။

ဖာရိယုံရို့နှင့် ဟေရုဒ်၏တဆီး (မဿဲ ၁၆.၅-၁၂)

14 တပည့်တော် ရို့သည် အစားအစာ လုံလောက်စွာ ယူလာခြင်းငှာ မိကျန်ကြသည်ဖြစ်၍ လောင်းထက်တွင် သူရို့၌ မုန့်တစ်လုံးသာ ဟိ၏။

15 ယေသျှုက “သင်ရို့သည် ဖာရိယုံရို့၏ တဆီးနှင့် ဟေရုဒ်၏တဆီးကို သတိဖြင့် ယှောင်ကြလော့” ဟု တပည့်တော်ရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

16 တပည့်တော်ရို့ကလည်း “ငါရို့၌ မုန့် တစ်ခုမျှ မဟိသောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဤသို့ ပြောခြင်းဖြစ်၏” ဟု ပြောဆိုနိုင်ကြ၏။

17 ထိုသို့ ပြောဆိုနိုင်ကြသည်ကို ယေသျှုသည် သိတော်မူလျှင် “သင်ရို့၌ မုန့်တစ်ခုမျှ မဟိသည်ကို ဇာကြောင့် ပြောနိုင်ကြသနည်း။ အဂုထိတောင် မသိ၊ နားမလည်ကြသိမ့်သလော။ သင်ရို့သည် ဇာကြောင့် အသိဉာဏ်နည်းကြသနည်း။

18 သင်ရို့တွင် မျက်စိဟိယင့်နှင့်ပင် — မမြင်၊ နားဟိယင့်နှင့်ပင် — မကြားကြသလော။

19 ငါသည် မုန့်ငါးလုံးကို ဖဲ့၍ လူ ၅,၀၀၀ ကို ဝစွာကျွေးပြီးမှ အကြွင်းအကျန်ကို ကောက်သိမ်းရာတွင် တောင်းအပ်၍ ဇာနှစ်တောင်း ရသည်ကို သင်ရို့ မမှတ်မိကြသလော” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

တပည့်တော် ရို့ က “တစ် ဆယ့်နှစ် တောင်း အပ်၍ ကောက်သိမ်းရပါ၏” ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

20 တဖန် ယေသျှုကလည်း “ငါသည် မုန့်ခုနစ်လုံးကို ဖဲ့ပြီးလျှင် လူပေါင်း ၄,၀၀၀ ကို ဝစွာကျွေးပြီးမှ အကြွင်းအကျန်ကို ကောက်သိမ်းရာတွင် အပိုတောင်းအပ်၍ ဇာနှစ်တောင်း ရသနည်း” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

“ခုနစ် တောင်း အပ်၍ ကောက် သိမ်း ရ ပါ၏” ဟု တပည့်တော်ရို့က ပြန်၍ လျှောက်လေ၏။

21 ကိုယ်တော်ကလည်း “သို့ပင်သျှောင် သင်ရို့က နားမလည်ကြသိမ့်သလော” ဟု တပည့်တော်ရို့အား မိန်းတော်မူ၏။

ဗက်ဇဲဒမြို့၌ မျက်စိကန်းသူတစ်ဦးအား ယေသျှုကုသပီးခြင်း

22 သူရို့သည် ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ ရောက်လာကြသည်ဟိသော် လူတချို့သည် မျက်မမြင်တစ်ဦးကို ယေသျှုထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာပြီးလျှင် ထိုသူအား တို့ထံခြင်းကို ပြုတော်မူစီမည့်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

23 ယေသျှုသည် မျက်စိမမြင်သောသူ၏ လက်ကိုဆွဲ၍ ရွာပြင်သို့ ခေါ်လားတော်မူပြီးလျှင် ထိုသူ၏မျက်စိကို တန်းထိုးဖြင့်ထိုးကာ ထိုသူအထက်မှာ လက်တော်ကို တင်လျက် “သင် တစ်ခုခုကို မြင်ရသလော” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

24 ထိုသူသည် အထက်သို့ မောကြည့်၍ “လူတို့ကို မြင်ရပါ၏။ သို့ပင်သျှောင်လည်း ထိုသူရို့သည် သစ်ပင်ပိုင် ဖြစ်ပြီးလျှင် လမ်းလျှောက်နိန်ကြပါ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။

25 ထိုအခါ၊ ယေသျှုသည် ထိုသူ၏မျက်စိ၌ လက်တော်ကို တဖန် တင်တော်မူ၍ ကြည့်စိတော်မူပြန်၏။ ထိုသူသည်လည်း အားစိုက်၍ကြည့်ရာ မျက်စိအလင်းကိုရ၍ အရာခပ်သိမ်းကို ယှင်းလင်းစွာမြင်လေ၏။

26 ယေသျှုကလည်း “ရွာထဲသို့ ပြန်မဝင်ကေ့” ဟု ပညတ်တော်မူ၍ သူ၏အိမ်သို့ ရွတ်လိုက်လေ၏။

ယေသျှု၏အကြောင်းကို ပေတရု ထုတ်ဖော်ဝန်ခံခြင်း
(မသံ ၁၆.၁၃-၂၀; လုကာ ၉.၁၈-၂၁)

၂၇ ထို့နောက် ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ဖိလိပ္ပုကံသရိမြို့ အနီးအနား၌ဟိသော ကျေးရွာများသို့ ကြွတော်မူစဉ် လမ်းခရီး၌ “ငါ့ကို ဇာသုဖြစ်သည်ဟူ၍ လူတို့က ပြောနိုင်ကြသည်နည်း” ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန်းတော်မူ၏။

၂၈ တပည့်တော်ရှိကလည်း “တချို့က ကိုယ်တော့်ကို ဗတုတိဇိဆရာယောဟန် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောကြ၏။ တချို့က ဇလိယဖြစ်သည်ဟု ပြောနိုင်ကြ၏။ တချို့က အသျှင်ကို ပရောဖက် တစ်ပါးဖြစ်သည်ဟု ဆို၏” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က “သင်ရှိက ငါ့ကို ဇာသုဖြစ်သည်ဟု ပြောမည်နည်း” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

ပေတရုက “ကိုယ်တော်သည် မေသျှိယဖြစ်၏” ဟု လျှောက်တင်လေ၏။

၃၀ ထိုအခါ ယေသျှုက “ငါသည် ဇာသုဖြစ်ကြောင်းကို တစ်ယောက်ကိုမျှ မပြောကတ်ကေ” ဟု တပည့်တော်ရှိအား ပညတ်တော်မူ၏။

ယေသျှုသည် မိမိခံစားရမည့် ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် သီဆုံးခြင်းအကြောင်းကို ပြောပြတော်မူခြင်း

(မသံ ၁၆.၂၁-၂၈; လုကာ ၉.၂၂-၂၇)

31 ထို့နောက် ယေသုရှုသည် တပည့်တော် ရှို့အား “လူသားသည် ဒုက္ခကြီးစွာ ခံရလိမ့်မည်။ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲတို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာတို့က လူသားကို ငြင်းပယ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူသည် အသိသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနိဗ္ဗိ ရှင်ပြန်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

32 ကိုယ်တော်သည် ဤသွန်သင်ချက်အား လျှို့ဝှက်ခြင်း အလျှင်းမဟိဘဲ မိန့်ကြားတော်မူသဖြင့် ပေတရုသည် ကိုယ်တော့်ကို မိမိနှင့်အတူ ဘေးနားသို့ ပင့်ခေါ်၍ အပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်လေ၏။

33 ယေသုရှုသည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ တပည့်တော် ရှို့ကို ကြည့်တော်မူလျှက် ပေတရုအား “အချင်း မာရ်နတ်၊ ငါ့ထံ ပါးက ထွက်လားလော့။ သင်၏အတွေးကား ဘုရားသခင်ထံပါးက လာခြင်း မဟုတ်၊ လူ၏အတွေးသာ ဖြစ်၏” ဟု ဆုံးမတော်၏။

34 ယေသုရှုသည် တပည့်တော် ရှို့နှင့် လူပရိသတ် ရှို့ကို မိမိထံပါးသို့ ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် “ငါ့တပည့် ဖြစ်လိုသောသူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ့်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ရမည်။

35 မိမိအသက်ကို ကယ်လိုသောသူကား အသက်ဆုံးယှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် သော်လည်းကောင်း မိမိ၏အသက်ကို ဆုံး

ယှဉ်းသောသူကား အသက်ကိုရလိမ့်မည်။

³⁶ လူသည် ဤလောကတစ်ခုလုံးကို အုပ်စိုးရသော်လည်း မိမိ၏အသက်ကို ဆုံးယှဉ်းလျှင် ဇာချင့်အကျိုးဟိမည်နည်း။

³⁷ မိမိအသက်ကို ဆုံးယှဉ်းလျှင် ဇာနှင့်မျှ မရှိယူနိုင်။

³⁸ ဖောက်ပြန်၍ ဒုစရိုက်တိနှင့် ပြည့်နှိန်သော ဤလောက၌ အကြင်သူသည် ငါနှင့် ငါ၏ဩဝါဒကို ရှက်လျှင်၊ လူသားသည်လည်း အဖခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကို ဆောင်၍ သန့်ယှဉ်းသော ကောင်းကင်တမန်ရှိနှင့် ကြွလာသောအခါ ထိုသူကို ရှက်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

9

¹ ထို့နောက် ကိုယ်တော်က “သင်ရှိကို ငါအမှန်ဆိုသည်ကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် တန်ခိုးအာဏာနှင့် တကွ တည်သည်ကို ဤအရပ်၌ဟိသော လူတချို့သည် မမြင်ရဘဲ၊ မသိဆုံးရကြ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အဆင်းသဏ္ဌာန်တော် ပြောင်းလဲခြင်း

(မဿဲ ၁၇.၁-၁၃; လုကာ ၉.၂၈-၃၆)

² ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေသုရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်ရှိမှတစ်ပါး အခြားတစ်ယောက်မှ မပါဘဲ မြင့်သောတောင်တစ်ခုထက်သို့ ခေါ်ဆောင်လား

တော်မူ၏။ ထိုအခါ ယေသျှုသည် သူရို့၏ရှ်၌ အဆင်း သဏ္ဌာန်တော် ပြောင်းလဲ၍၊

³ အဝတ်တော်လည်း တောက်ပြောင်လျက် — ဤ လောက၌ မည်သည့်ခဝါသည်မှ မတတ်နိုင်အောင် ဖြူဖွီး လျက်ဟိ၏။

⁴ တပည့်တော် သုံးပါးရို့ရှ်တွင် ဇလိယနှင့် မောသျှေရို့ သည် ပေါ်လာ၍ ယေသျှုနှင့် စကားပြောနိုင်ကြသည်ကို မြင်လေ၏။

⁵ ထိုအခါ ပေတရုက ယေသျှုအား၊ “ဆရာ၊ ဤအရပ်၌ နိမ့်ကောင်းပါ၏။ ယင်းကြောင့် အသျှင်ဖို့ တဲတစ်ဆောင်၊ မောသျှေအဖို့ တဲတစ်ဆောင်နှင့် ဇလိယအဖို့ တဲတစ် ဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ရို့ဆောက်ပါရစီ” ဟု လျှောက်လေ၏။

⁶ အကြောင်းမူကား တပည့်တော် ရို့သည် အလွန် ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ပေတရုသည် ထိုသို့ ယောင်း ယမ်း၍ လျှောက်ထားခြင်းပင် ဖြစ်၏။

⁷ ထိုအခါ မိုးတိမ်တိုက်သည် ပေါ်လာပြီး သူရို့အား အုပ် မိုး၍ “ဤသူကား ငါ နှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ချစ်သား ဖြစ်ပေ၏ — သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့” ဟု မိုးတိမ်တိုက်မှ အသံတော် ထွက်ပေါ်လာ၏။

⁸ ထိုအခါ တပည့်တော် ရို့သည် ချက်ချင်း မိမိ ရို့ ပတ်လည်သို့ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလျှင် ယေသျှုမှတစ်ပါး

အခြားမည်သူ့ကိုမျှ မတို့ကြပေ။

⁹ ထို့နောက် ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် တောင်ထက်မှ ဆင်းလာစဉ် ကိုယ်တော်က “သင်ရှိ တို့မြင်ခသော အမှုအရာများကို လူသားသည် သိခြင်းမှ မထမြောက်မီ တိုင်အောင် ဇာသူ့ကိုမျှ မပြောကတ်ကေ” ဟု တပည့်တော် ရှိအား ပညတ်တော်မူ၏။

¹⁰ တပည့်တော် တစ် ဆယ့်နှစ် ပါး ရှိ သည် ထို ပညတ်ချက် ကို လိုက်နာ ကြ သော်လည်း “သိ ခြင်း မှ ထမြောက် သည် ဟု ဆိုသည် ကား မည်သို့ နည်း” ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမိန်းမြန်းကြ၏။

¹¹ ထို့နောက် သူရှိသည် ယေသျှုအား “ကျမ်းတတ် ဆရာရှိက ဧလိယသည် အယင်ကြွလာလိမ့်မည်ဟု ဇာတွက် ပြောဆိုကြသနည်း” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။

¹² ကိုယ်တော်ကလည်း “အမှုအရာ အားလုံးကို အသင့် ပျင်ဆင်ဖို့ ဧလိယသည် အယင်ကြွလာရသည်ကား မှန်ပေ၏။ သို့ရာတွင် ကျမ်းစာတော်မြတ်၌ ‘လူသားသည် များစွာသော ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ခံရမည်’ ဟု ရီးထားသည်ကား ဇာပိုင်နည်း။

¹³ သို့သော် သင်ရှိအား ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား ဧလိယသည် ကြွလာခပြီးသာ။ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ရီးထားသည်ကား ‘လူရှိသည် သူအား ပြုချင်သမျှကို ပြုခ

ယာ’” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူငယ်တစ်ယောက်ပါးမှ ဝိညာဉ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူခြင်း

(မဿဲ ၁၇.၁၄-၂၀; လုကာ ၉.၃၇-၄၃)

14 သူရို့သည် အခြားသောတပည့်တော်များ ဟံရာသို့ ရောက်လာကြသောအခါ လူပရိသတ်ရို့သည် သူရို့ပတ်လည်၌လည်းကောင်း၊ ကျမ်းပြုဆရာရို့သည်လည်း သူရို့နှင့် အငြင်းအခုံ ပြောဆိုနိုင်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်တော်မူ၏။

15 စုဝေးလျက်ဟံကြသော လူရို့သည် ယေသျှုကိုမြင်လျှင် အံ့သြခြင်းဟံလျက် အထံတော်သို့ ဗြီး၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။

16 ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရို့အား “သင်ရို့သည် ဤသူရို့နှင့် ဇာအကြောင်းကို ငြင်းခုံ ပြောဆိုနိုင်ကြသနည်း” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

17 လူစုလူဝေးထဲမှ လူတစ်ယောက်က “ဆရာ၊ ဝိညာဉ်ဆိုးဝင်ပူးပြီး စကားအနိုင်သော အကျွန်၏သားသျှုကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ခေါ်လာပါ၏။

18 ဝိညာဉ် ဝင် ပူး သည့် အခါတိုင်း သား သျှု သည် မြီ ကြီး ထက် မှာ လဲကျ တတ် ပါ၏။ ပါးစပ် မှ လည်း အမြှုပ်ထွက်၍ အံသွား ကြိတ် ကာ ခန္ဓာကိုယ် ကို လည်း မာတောင့်စီပါ၏။ ဆရာတပည့်တို့ကို ယင်းဝိညာဉ်အား

နှင့်ထုတ်ပီးစီခြင်းငှာ တောင်းပန်သော်လည်း သူရို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါ” ဟု ကိုယ်တော်ကို လျှောက်ထား၏။

19 ကိုယ်တော်က “အို၊ ယုံကြည်ခြင်း မဟိသောအမျိုး၊ ငါသည် သင်ရို့နှင့် ဇာလောက်ကြာကြာနီရမည်နည်း။ ဇာလောက်ကြာကြာ သင်ရို့ကို သည်းခံရမည်နည်း။ ယင်း သူငယ်ကို ငါ့ပါးသို့ ယူလာကြလော့” ဟု မိန်းတော်မူသည် အတိုင်း၊

20 သူရို့သည် သူငယ်အား ယေသျှုထံသို့ ယူလာကြ၏။

ထိုဝိညာဉ်သည် ယေသျှုကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း သူငယ်အား ပြင်းစွာ တုန်တတ်စီပြီး မြီထက်သို့ လဲကျကာ လူးလိမ့်လျက် သူငယ်၏ပါးစပ်မှ အမြှုပ်ထွက်လျက် နိန်၏။

21 ယေသျှုကလည်း “ဤပိုင် ဖြစ်နိုင်သည်ကား ကြာယာလော့” ဟု သူငယ်၏ဖခင်အား မိန်းတော်မူလျှင်၊

ဖခင်က “အသျှေကတည်းမှစ၍ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

22 ယင်းဝိညာဉ်ဆိုးသည် သားသျှေကို သီစီခြင်းငှာ မီးထဲ၌ လည်းကောင်း၊ ရီထဲ၌ လည်းကောင်း အလီလီလဲ စီတတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော် တတ်နိုင်သည် ဆိုလျှင် အကျွန်ရို့ကို သနား၍ ကယ်မတော်မူပါ” ဟု ပြန်၍ လျှောက်ထား၏။

23 ယေသျှုက “ဇာကြောင့် ‘တတ်နိုင်တော်မူလျှင်’ ဟူ၍ ပြောသနည်း။ ယုံကြည်ခြင်း ဟိသောသူ အဖို့

ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာကို တတ်စွမ်းနိုင်သည်” ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၏။

24 ထိုအခါ သူငယ်၏ဖခင်က “အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါ၏။ သို့သော် အကျွန်ုပ်တို့ဟိသော ယုံကြည်ခြင်းကို ပိုပြီးဟိဖို့ မစတော်မူပါ” ဟု အသံကျယ်စွာ အော်ဟစ်၍ လျှောက်ထားလေ၏။

25 လူစုလူဝေးရှိသည် စုရုံး၍ ဗြီးလာကြသည်ကို ယေသျှုသည် မြင်တော်မူလျှင် “ဆွံ့အ၍ နားပင်းစီသော နတ်၊ ယင်းအသျှေပါးက ထွက်လော့။ ဇာခါမျှ ပြန်ဝင်မပူးကော့၊ ငါ အမိန့်ပီး၏” ဟု ဝိညာဉ်ဆိုးအား မိန့်တော်မူ၏။

26 ထိုဝိညာဉ်သည် အော်ဟစ်ပြီးလျှင် သူငယ်အား ပြင်းစွာတက်စီပြီးမှ ထွက်လားလေ၏။ သူငယ်သည်လည်း လူသီကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်သဖြင့် လူအပေါင်းရှိက “အသျှေ သီယာ” ဟု ပြောကြ၏။

27 သို့ရာတွင် ယေသျှုသည် သူငယ်၏လက်ကို ကိုင်၍ ထူမတော်မူလျှင် သူငယ်သည် ထလာ၏။

28 ကိုယ်တော် သည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်ရှိက “အကျွန်ုပ်ရှိသည် ယင်းနတ်ကို မောင်းထုတ်၍ ဇာအတွက် မရနိုင်ပါသနည်း” ဟု မိန်းလျှောက်ကြ၏။

29 ကိုယ်တော်က “ဆုတောင်းခြင်းမှတစ်ပါး အခြားဇာနည်းနှင့်မျှ ထိုနတ်မျိုးကို နှင်ထုတ်လို့မရနိုင်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အသီခံတော်မူရမည့်အကြောင်း တဖန် ဖွင့်ပြောပြ
တော်မူခြင်း

(မသံ ၁၇.၂၂-၂၃; လုကာ ၉.၄၃-၄၅)

³⁰ ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ထိုအရပ်မှထွက်၍
ဂါလိလဲပြည်ကို ဖြတ်လားကြ၏။ ထိုသို့ ဖြတ်လား
ကြောင်းကို ကိုယ်တော်သည် မည်သူ့ကိုမျှ မသိစိလို။

³¹ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်ရှိ
အား “လူသားကို လူတိလက်သို့ အပ်နှံကြပြီးလျှင်၊ အ
သီသတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သုံးရက်ကြာသောအခါ
လူသားသည် ရှင်ပြန်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟူ၍ သွန်သင်
နိဒ္ဒါသောကြောင့် ဖြစ်၏။

³² တပည့်တော်ရှိသည် ကိုယ်တော်၏ သွန်သင်ခြင်းကို
နားမလည်ကြသော်လည်း ကိုယ်တော့်ကို ကြောက်ရွံ့၍ မ
မိန်းလျှောက်ဝံ့ကြ။

မည်သူ အကြီးမြတ်ဆုံးနည်း

(မသံ ၁၈.၁-၅; လုကာ ၉.၄၆-၄၈)

³³ ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ကပေရနောငမြို့
သို့ ရောက်ကြ၏။ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ပြီးနောက် ကိုယ်တော်
က “သင်ရှိသည် လမ်း၌ ဇာအကြောင်းကို ငြင်းခုံနိန့်ကြ
သနည်း” ဟု တပည့်တော်ရှိအား မိန်းတော်မူ၏။

³⁴ သို့သော် တပည့်တော်ရှိသည် နှုတ်ဆိတ်နိန့်ကြ၏။
အကြောင်းမူကား မိမိ ရှိ အထဲ၌ ဇာ သူသည် အကြီး

မြတ်ဆုံး ဖြစ်သည်ကို လမ်းတွင် ဆွေးနွေး ငြင်းခုံ ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

³⁵ ထိုအခါ ယေသျှုသည် ထိုင်လျက် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်ရှိအား ခေါ်၍ “အမြင့်ဆုံး ဖြစ်လိုသောသူသည် အားလုံး၏ အောက်ဆုံးဖြစ်ရမည်။ လူတိုင်း၏ အစီခံလည်း ဖြစ်ရမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³⁶ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် အသျှေတစ်ယောက်အား ခေါ်၍ သူရှိရှိ၌ ထားပြီးမှ၊ ထိုအသျှေကို ဖက်လျက်၊

³⁷ “ငါ၏နာမကို ထောက်၍ ဤပိုင် အသျှေရှိ ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူက ငါ့ကိုသာ လက်ခံသည် မဟုတ်၊ ငါ့ကို စီရွတ်တော်မူသော အသျှင်ကိုလည်း လက်ခံခြင်း ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ငါ့ရှိကို မဆန့်ကျင်သောသူသည် ငါ့ရှိဖက်သားဖြစ်၏
(လုကာ ၉.၄၉-၅၀)

³⁸ ယောဟန်က “ဆရာ၊ ဆရာ၏နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို မောင်းထုတ်နိုင်သော လူတစ်ယောက်အား အကျွန်ုပ် ရှိ မြင်တို့ခပါ၏။ ယင်းသူကား အကျွန်ုပ်နှင့် အပေါင်းအပါ မဟုတ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်၏နာမကို အသုံးမပြုဖို့ တားမြစ်ခပါ၏” ဟု ကိုယ်တော်ကို လျှောက်လျှင်၊

39 ယေသျှုက “ထိုသူ့ကို မထားကော၊ ငါ့နာမကို အမှီပြုကာ အံ့ဖွယ်သောအမှုကို ပြုပြီးလျှင် ငါ့အား ပုတ်ခတ်ပြောဆိုနိုင်မည့် လူတစ်ယောက်မျှ မဟိ။

40 ငါရို့ကို မဆန့်ကျင်သောသူသည် ငါရို့ ဘ ဖက်သား ဖြစ်၏။

41 သင်ရို့အား ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့လူ ဖြစ်ကြောင့်ကို ထောက်၍ သင်ရို့အား သောက်ရီတစ်ခွက်ကို တိုက်သောသူကား ယင်းရီတစ်ခွက်၏အကျိုးကို ခံစားရလိမ့်မည်။

အပြစ်သို့ သွီးဆောင်ခြင်း

(မသု ၁၈.၆; လုကာ ၁၇.၁,၂)

42 “ငါ့ ကို ယုံကြည် သော ဤ အ သျှု တစ်ယောက်ယောက် ကို မှောက်မှား လမ်းလွဲ စီ သော သူ သည် မိမိ၏လိုင်ပင်း၌ ကြီးသော ကြိတ်ဆုံကျောက် ကို ဆွဲလျက် ပင်လယ်ထဲမှာ ပစ်ချခံရသည်က ယင်းသူ့အဖို့ ပို၍ကောင်း၏။

43 သင်၏လက်သည် သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကို ပျက်ပြား စီမည်ဆိုလျှင် ယင်းလက်ကို ဖြတ်ပစ်လော့။ လက်နှစ်ဖက် အစုံအလင်နှင့် ပိုးမသီ၊ မီးမငြိမ်းနိုင်သော ငရဲ၌ ကျသည် ထက်၊ လက်တစ်ဖက်မဟိဘဲ ထာဝရအသက်ကို ရခြင်းက ပို၍ ကောင်း၏။

44 *

45 သင်၏ခြံက သင်၏ယုံကြည်ခြင်းကို ပျက်ပြားစီမည် ဆိုလျှင် ယင်းခြံကို ဖြတ်ပစ်လော့။ ခြံနှစ်ဖက် အစုံအလင် နှင့် ငရဲ၌ ကျသည်ထက် ခြံတစ်ဖက် မဟိဘဲနှင့် ထာဝရ အသက်ကို ရသည်က ပို၍ကောင်း၏။

46 †

47 သင်၏မျက်စိက သင့်ယုံကြည်ခြင်းကို ပျက်ပြား စီသည်ဆိုလျှင် ယင်းမျက်စိကို ထုတ်ပစ်လော့။

48 ‘မျက်စိအစုံနှင့် ပိုးမသီ၊ မီးမငြိမ်းနိုင်သော ငရဲ၌ကျ စွာ ထက် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် ထဲ သို့ မျက်လုံး တစ်ဖက်မဟိဘဲနှင့် ဝင်ခွင့်ရသည်က ပို၍ကောင်း၏။’

49 “ယဇ်ကောင်ကို ဆားအားဖြင့် သန့်စင်သည့်နည်းတူ လူတိုင်းသည် မီးအားဖြင့် သန့်စင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

50 “ဆားသည် အသုံးဝင်၏။ သို့သော် ယင်းဆားသည် အ င် ဓာတ် ပျောက်ကင်း လား လျှင် အ င် ဓာတ် ကို ပြန် ရအောင် ဇာပိုင်ပြုနိုင်မည်နည်း။

“သင်ရို့တွင် မိတ်ဖွဲ့ခြင်း၌ ဆားဟိစီကြလော့၊ သင်ရို့ သည်လည်း အချင်းချင်း သင့်မြတ်စွာ နိန်ကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

* 9:44 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် အပိုဒ်ငယ် ၄၄၊ ထိုနိရာကား ပိုးမသီ၊ မီးမငြိမ်းနိုင်သောနိရာ၊ ကို ပေါင်းထည့်ထားသည် (ရှု အပိုဒ် ၄၈)။ † 9:46 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် အပိုဒ် ၄၆၊ ထိုနိရာကား ပိုးမသီ၊ မီးမငြိမ်းနိုင်သောနိရာ၊ ကို ပေါင်းထည့်ထားသည် (ရှု အပိုဒ် ၄၈)။ 9:47 မ ၅.၂၉ 9:50 မ ၅.၁၃; လု ၁၄.၃၄-၃၅

10

လင်မယားကွာယှင်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယေသျှုက
သွန်သင်ခြင်း

(မဿဲ ၁၉.၁-၁၂; လုကာ ၁၆.၁၈)

¹ ထို့နောက်၊ ယေသျှုသည် ထိုအရပ်မှ ထွက်ပြီးလျှင်၊
ယော်ဒန်မြစ်ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ကူး၍ ယုဒနယ်သို့ ကြွ
တော်မူ၏။ လူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်ထံ၌ တဖန်
လာရောက်စုဝေးကြ၍ ကိုယ်တော်သည် ပြုလေ့ဟံသည့်
အတိုင်း လူရှိကို ဆုံးမသြဝါဒ ပီးတော်မူ၏။

² ဖာရိယုတချို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်လာ
ပြီးလျှင် “အကျွန်ရို့၏ ဥပဒေအရ လူသည် မိမိမယား
နှင့် ကွာယှင်းသင့်ပါသလား၊ အကျွန်ရို့ကို ပြောပါ” ဟု
ပရိယာယ်ဖြင့် မိန်းလျှောက်ကြလျှင်၊

³ ယေသျှုကလည်း၊ “မောသျှေသည် သင်ရှိကို ဇာပိုင်
ပညတ်ထားသနည်း” ဟု ပြန်၍ မိန်းတော်မူ၏။

⁴ သူရှိက “မိမိမယားကို ကွာစာပီး၍ ကွာယှင်းရသည်
ဟု မောသျှေက ပညတ်ထားပါ၏” ဟု ပြန်၍ လျှောက်
လေ၏။

⁵ ယေသျှုကလည်း “သင်ရှိသည် စိတ်နှလုံးခိုင်မာသော
လူတိဖြစ်သောကြောင့် မောသျှေသည် ယင်းပညတ်ကို ရီး
သားခခြင်း ဖြစ်၏။

6 ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းတော်မူစွ၌ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမကိုသာ ဖန်ဆင်းခ၏။

7 ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ယောက်ျားသည် ကိုယ့်မိဘကို ထား၍၊ မိမိ၏မယားနှင့် ပေါင်းသင်းနီထိုင်သဖြင့်၊*

8 ထိုနှစ်ယောက်သည် တစ်သားတစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းသူရို့သည် နှစ်ယောက် မဟုတ်တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်၏။

9 ယင်းကြောင့် ဘုရားသခင် စုံဖက်ပီးသောအရာကို လူက မခွဲမခွါစီကေ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

10 တပည့်တော် ရို့ သည် အိမ်၌ ဟံ ကြ သောအခါ၊ အထက်က အကြောင်းအရာများကို ယေသျှုအား တဖန် မိန်းလျှောက်ကြ၏။

11 ကိုယ်တော်က “လူတစ်ယောက်သည် မိမိမယားကို ကွာ၍ အခြားမိန်းမနှင့် အိမ်ထောင်ပြုလျှင်၊ ယင်းသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှားယာ။

12 ယင်းနည်းတူ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ကိုယ့်လင် ယောက်ျားကို ကွာ၍ အခြားသော ယောက်ျားတစ်ယောက် နှင့် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် ယင်း မိန်းမ သည် မိမိ လင် ယောက်ျားကို ပြစ်မှားယာ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူငယ်ရို့ကို ယေသျှုက ကောင်းကြီးပီးတော်မူခြင်း
(မသံ ၁၉.၁၃-၁၅; လုကာ ၁၈.၁၈-၃၀)

* 10:7 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများ၌ မိမိ၏မယားနှင့် ပေါင်းသင်းနီထိုင်သည်၊ ဟူ၍ မပါဟိပေ။ 10:11 မ ၅.၃၂: ၁ ကော ၇.၁၀,၁၁

13 ထိုအခါ လူတချို့သည် အသျှေရို့ကို ယေသျှု၏ လက်တော်ဖြင့် တို့ထံတော်မှစီခြင်းငှာ အထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခကြ၏။ ထို့ကြောင့် တပည့်တော်ရို့သည် ထိုသူရို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။

14 ယေသျှုသည် ထိုအခြင်းအရာတို့ကို မြင်တော်မူလျှင် အမျက်တော်ထွက်၍ “အသျှေတိ၊ ငါ့ပါးသို့ လာကတ်ပါစီ။ မတားကတ်ကေ။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူရို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။

15 ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အသျှေတစ်ယောက်ပိုင် မခံယူတတ်သောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မရောက်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

16 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် အသျှေရို့ကို ပို့ဖက်ပြီးလျှင်၊ သူရို့ထက်၌ လက်တော်ကို တင်လျက် ကောင်းကြီးပီးတော်မူ၏။

ဥစ္စာကြွယ်ဝသူ

(မသံ ၁၉.၁၆-၃၀; လုကာ ၁၈.၁၈-၃၀)

17 တဖန်၊ ယေသျှုသည် လမ်း၌ ကြွတော်မူစဉ် လူတစ်ယောက်သည် အထံတော်သို့ ဗြီးလာ၍ ရှိတော်၌ ဒူးထောက်လျက် “ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရအသက်ကို ရစီခြင်းငှာ မည်သို့ လုပ်ရပါမည်နည်း” ဟု မိန်းလျှောက်လေ၏။

18 ယေသျှုကလည်း “ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု ဇာကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းမှ လွဲ၍ ကောင်းမြတ်သောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမဟိ။

19 ‘လူ့အသက်ကို မသက်ကေ၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှားကေ၊ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးကေ၊ မမှန်သောသက်သိကို မခံကေ၊ မုသာမသုံးကေ၊ သင်၏မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့’ ဟူသောပညတ်တိကို သင်သိသည် မဟုတ်လော့” ဟုမိန်းတော်မူလျှင်၊

20 “ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်သည် အသျှေကတည်းကနိန် ဤဟိသမျှပညတ်တိကို စောင့်ထိန်းခဲ့ပါယာ” ဟု ပြန်၍ လျှောက်ထား၏။

21 ယေသျှုသည် ထိုသူကို စိစိကြည့်ကာ ချစ်သောစိတ် ဟိသည်ဖြစ်၍ “သင့်၌ တစ်ခု လိုသိမ့်၏။ လားပြီးလျှင်၊ သင်၏ဥစ္စာတိကို ရောင်းချ၍ ဆင်းရဲသောလူရို့ကို ပီးကမ်းစွန့်ကြဲလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ ယင်းပြီးမှသာ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

22 ထိုသူကား ဥစ္စာပစ္စည်းများစွာ ကြွယ်ဝသောသူဖြစ်သဖြင့် ထိုစကားကို ကြားသောအခါ မျက်နှာညှိုးငယ်၍ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်လျက် ထွက်လားလေ၏။

23 ယေသျှုကလည်း တပည့်တော် ရို့ ကို လှည့်ကြည့် တော် မူ လျက်၊ “ဥစ္စာ ကြွယ်ဝသော သူ သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော် သို့ ဝင် ဖို့ အတွက် အလွန်

ခက်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

24 တပည့်တော်ရှိသည် ကိုယ်တော်၏စကားတော်ကို ကြားလျှင် လွန်စွာ မိန်းမောတွေဝေကြ၏။ ယေသျှုက “ချစ်သားရှိ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို ဝင်ဖို့ရန် ဇာမျှလောက် ခက်သည်မှာ၊

25 အပ်နုဖား ပေါက် ထဲ သို့ ကုလားအုတ် လျှို ဝင်၍ လွယ်ကောင်းလွယ်လိမ့်မည်။ ဥစ္စာရတတ်သောသူကား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ဖို့ရန် အလွန်ခက်၏” ဟု တပည့်တော်ရှိအား မိန့်တော်မူ၏။

26 တပည့်တော်ရှိသည် သာ၍ မိန့်မောတွေဝေကြသဖြင့် “ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဇာသူသည် ကယ်တင်ခြင်းကို ရနိုင်ပါ မည်နည်း” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

27 ယေသျှုသည် ထိုသူရှိကို စိစိကြည့်ပြီးလျှင် “ဤအမှုကို လူတိ မတတ်နိုင်သော်လည်း ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

28 ထိုအခါ ပေတရုက “အကျွန်ုပ်ရှိသည် အားလုံးကို စွန့်၍ ကိုယ်တော်၏ နောက်တော်သို့ လိုက်လာကြပါ၏” ဟု လျှောက်ထားလျှင်၊

29 ယေသျှုက “ငါ အမှန် ဆိုသည် ကား ငါ့အတွက် သော်လည်းကောင်း၊ ဧဝံဂေလိတရားအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ အိမ်၊ မြို့၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ မိဘ၊

သားသမီး တည်းဟူသော တစ်ပါးပါးကို စွန့်သောသူသည်။

³⁰ အ ဂု ကာလ၌ ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက် ခြင်း နှင့် တကွ အဆတစ်ရာဟိသော အိမ်၊ မြို့၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ မိဘ၊ သားသမီး တို့ကို ရဟိတ လိမ့်မည် — ယင်း ထက် မက နောင်ဘဝ မှာလည်း ထာဝရအသက်ကိုပါ ရဟိတလိမ့်မည်။

³¹ သို့ရာတွင် အယင်ကျသောသူရှိသည် နောက်ကျ လိမ့်မည်။ နောက်ကျသော သူ ရှိ သည် အယင် ကျ လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုက အသီခံတော်မူရမည့်အကြောင်း တတိယ အကြိမ် ပြောပြခြင်း

(မသဲ ၂၀.၁၇-၁၉; လုကာ ၁၈.၃၁-၃၄)

³² ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ယေရုဆလင်မြို့ သို့ လားကြရာလမ်း၌ ယေသျှုသည် တပည့်တော်ရှိ၏အ ရှိမှ ကြွတော်မူ၏။ သူရှိသည်လည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်၍ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ တစ်ကျိပ် နှစ်ပါးသော တပည့်တော်ရှိကို ခေါ်၍၊

³³ “နားထောင်၊ ငါ့ရှိ ခရီးပြုနိုင်သော ယေရုဆလင် မြို့၌ လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲတို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူရှိသည် လူသားကို သီဒဏ်စီရင်ကာ တခြားလူမျိုး တို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။

³⁴ သူရို့လည်း လူသားကို ပျက်ရယ်ပြုလျက် သတ်ပုတ်ခြင်း၊ တန်းထိုးနှင့် ထိုးခြင်း၊ အသိသတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သုံးရက်မြောက်သောနိဗ္ဗာန် ရှင်ပြန်ထမြောက်လိမ့်မည်” ဟု မိမိကြိုတင်မည့် အမှုအရာများကို မိန့်တော်မူ၏။

ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်ရို့၏ တောင်းဆိုချက်

(မဿ ၂၀.၂၀-၂၈)

³⁵ ထို့နောက် ဇေဗေဒဲ၏သားများဖြစ်သော ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်ရို့သည် အထံတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍ “ဆရာ၊ အကျွန်ရို့တောင်းသော ဆုကို ပြုစီလိုပါသည်” ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

³⁶ ကိုယ်တော်ကလည်း “ငါသည် သင်ရို့ကို ဇာပိုင် ပြုစီလိုသနည်း” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

³⁷ သူရို့က “ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ ရာဇပလ္လင် ထက်၌ ဘုန်းတန်ခိုးတော် နှင့် စိုးစံတော်မူသောအခါ အကျွန်ရို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို အသျှင်၏ လက်ယာဖက်၌ တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲဖက်၌ တစ်ယောက် စီ အသျှင်နှင့်အတူ ထိုင်ရသောအခွင့်ကို ပီးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ထားကြ၏။

³⁸ ယေသျှုကလည်း “သင်ရို့တောင်းခံသော ဆုကို သင်ရို့မသိသလော။ ငါ သောက်ရမည့် ဒုက္ခခွက်ဖလားကို သောက်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ငါ ခံရမည့် ဗတုတိဇီ

ကို ခံခြင်းငှာ လည်းကောင်း သင်ရို့ တတ်စွမ်းနိုင်သလော”
ဟု မိန်းတော်မူ၏။

³⁹ ထိုသူရို့ကလည်း “အကျွန်ရို့ တတ်နိုင်ပါ၏” ဟု
ပြန်၍ လျှောက်ထားကြ၏။

ယေသျှုက၊ “သင်ရို့သည် ငါ သောက်ရမည့် ဖလားကို
သောက်၍၊ ငါ ခံရမည့် ဗတုတိဇ်ကိုလည်း ခံရလိမ့်မည်။

⁴⁰ သို့သော်၊ ငါ၏လက်ယာဖက်၊ လက်ဝဲဖက်၌ ထိုင်ရ
သောအခွင့်ကိုကား ငါ၌ ပီးပိုင်ခွင့်မဟိ။ ဤအခွင့်သည်
ဘုရားသခင် ပျင်ဆင်ပီးထားသော သူတိအဖို့သာ ဖြစ်၏”
ဟု မိန်းတော်မူ၏။

⁴¹ ဤအကြောင်းအရာကို အခြားသောတပည့်တော်
ဆယ်ယောက်ရို့သည် ကြားကြလျှင်၊ ယာကုပ်နှင့် ယော
ဟန်ရို့ကို ဒေါသထွက်ကြ၏။

⁴² ထိုအခါ ယေသျှုသည် သူရို့အားလုံးကို ခေါ်၍
“လောကီမင်းတိက ပြည်သူတိကို အစိုးတရပြုကြ၏။
အကြီးအကဲတိကလည်း တန်ခိုးအာဏာကို သုံးကြ၏။

⁴³ သို့သော်၊ သင်ရို့၌ကား ထိုသို့ မဟုတ်။ သင်ရို့အထဲ
က အကြီးအကဲ ဖြစ်လိုသောသူသည် လူတိုင်း၏ အခိုင်း
အစီကို ခံစီ။

⁴⁴ သင်ရို့ထဲက အကြီးမြတ်ဆုံး လုပ်လိုသောသူသည်
အားလုံး၏ အခိုင်းအစီဖြစ်ရမည်။

45 အကြောင်းမူကား လူသားပင်လျှင် သူတစ်ပါးကို ခိုင်းစီဖို့ရန် လာသည် မဟုတ်၊ သူတစ်ပါး၏ အခိုင်းအစီကို ခံခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ မိမိအသက်ကို စွန့်၍ လူတို့ကို ရှိုးနှုတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း ကြွလာခြင်းဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မျက်မမြင်ဗာတိမဲကို မျက်စိမြင်စီတော်မူခြင်း
(မသဲ ၂၀.၂၉-၃၄; လုကာ ၁၈.၃၅-၄၃)

46 ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ယေရိခေါမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ထို့နောက် များစွာသော လူရှိနှင့်တကွ ထိုမြို့မှ ထွက်ကြွတော်မူစဉ် တိမဲ၏သား ဗာတိမဲဆိုသူ မျက်မမြင် သူတောင်းစားတစ်ယောက်သည် လမ်းနားတွင် ထိုင်နိမ့်၏။

47 ထိုသူသည် နာဇရက်မြို့သား ယေသျှု ရောက်ဟိလာကြောင်းကို ကြားသောအခါ “ဒါဝိဒ်၏သားတော် ယေသျှု၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ” ဟု ဟစ်အော်လေ၏။

48 လူရှိက ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နိမ့်စီခြင်းငှာ အော်ငေါက်၍ ပြောဆိုသော်လည်း၊ “ဒါဝိဒ်၏သားတော် ယေသျှု၊ အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ” ဟု သာ၍ ကျယ်လောင်စွာ အော်လေ၏။

49 ထိုအခါ ယေသျှုသည် ရပ်တန့်တော်မူ၍ “ယင်းသူကို ခေါ်လာလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုသူရို့သည် မျက်စိမမြင်သောသူအား
“အားမငယ်ကေ။ ထ၊ သင့်ကို ကိုယ်တော် ခေါ်နိန်၏” ဟု
ပြောကြ၏။

⁵⁰ ထိုသူသည် မိမိ၏အဝတ်ကို ဘေးသို့ ပစ်ချပြီးလျှင်
ထ၍ ယေသျှုထံပါးသို့ လာ၏။

⁵¹ ယေသျှုက၊ “သင့်အဖို့ ငါ ဇာလုပ်ပီးရမည်နည်း” ဟု
ထိုသူအား မိန်းတော်မူလျှင်၊

ထိုသူက “ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိ ပြန်မြင်ချင်ပါ၏” ဟု
ကိုယ်တော့်ကို လျှောက်လေ၏။

⁵² ယေသျှုက၊ “သင်၏ယုံကြည်ခြင်းက သင့်ကို
အကောင်းပကတိ ဖြစ်စီဃာ။ ပြန်လားလော့” ဟု မိန့်တော်
မူပြီးနောက်၊

ချက်ချင်းပင် ထိုသူသည် မျက်စိမြင်၍ ကိုယ်တော်ကြွ
တော်မူရာနောက်သို့ လိုက်လေ၏။

11

အောင်ပွဲခံ၍ ယေရုဆလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူခြင်း

(မသဲ ၂၁.၁-၁၁; လုကာ ၁၉.၂၈-၄၀; ယောဟန်
၁၂.၁၂-၁၉)

¹ ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့သည် ယေရုဆလင်မြို့သို့
ကြွလာကြရာ သံလွင်တောင်ခြံရင်း အနီး၌ဟိသော ဗေသ
နိရွာနှင့် ဗက်ဖာဂေရွာသို့ ရောက်လာကြ၏။

² ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်
အား “သင်ရို့၏ရှိ၌ ဟိသောရွာသို့ လားကြလော့။ ရွာ

ထဲသို့ ဝင်လျှင်ဝင်ချင်း အသူမျှ မစီးဖူးသိမ့်သော မြည်း
သျှောင်တစ်ကောင်အား ကြိုးနှင့်ချိုင်ထားသည်ကို သင်ရို့
တို့လိမ့်မည်။ ယင်းမြည်းကို ကြိုးဖြို၍ ယူလာလော့။

³ တစ်ယောက်ယောက်က သင်ရို့ကို အလုပ်နိန့်သနည်း
ဟူ၍ မိန်းလျှင် အကျွန်ရို့သခင်*က အလိုဟိပါ၏။ ပြီး
လျှင်၊ ချက်ချင်း ပို့ပီးပါမည် ဟူ၍ ပြောလော့” ဟု မိန့်
မှာ၍ စီရုတ်တော်မူ၏။

⁴ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်ရို့သည် လားကြ၍ လမ်း
ဘေး၌ဟိသော အိမ်တန်းခါးနား၌ ကြိုးနှင့် ချိုင်ထားသော
မြည်းချေတစ်ကောင်ကို တို့လျှင် ကြိုးကိုဖြိုကြ၏။

⁵ ထိုအခါ အနီးအနား၌ ဟိသောလူတချို့က “မြည်းချေ
ကို အလုပ်ဖို့ ကြိုးဖြိုကြသနည်း” ဟု တပည့်တော်ရို့ကို
မိန်းကြ၏။

⁶ တပည့်တော်ရို့သည် ယေသျှုမိန့်မှာထားသည့်အတိုင်း
ပြောပြကြသောအခါ မြည်းချေကို ကြိုးဖြိုခွင့် ပြုကြ၏။

⁷ တပည့်တော်ရို့သည် မြည်းချေကို ယေသျှုပါးသို့ ဆွဲ
လာပြီးလျှင် ထိုမြည်းချေထက်၌ မိမိရို့၏ ဝတ်ရုံတံကို
တင်ကြ၏။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် မြည်းကို စီးတော်
မူ၏။

⁸ များစွာသော လူရို့သည် မိမိရို့၏ ဝတ်ရုံတံကို
လမ်း၌ ဖြန့်ခင်းကြ၏။ အချို့မူကား ကွင်းပြင်မှ သစ်ရွက်
သစ်ခက်များကို လမ်း၌ ဖြန့်ခင်းထားကြ၏။

* 11:3 သခင်၊ သို့မဟုတ် ပိုင်သျှင်။

၉ ကိုယ်တော်၏ရှိုတ်မှုမှ လည်းကောင်း၊ နောက်တော်မှ လည်းကောင်း လိုက်ပါလာကြသော လူရှိက “ဟောသျှဏှာ ဖြစ်စီသတည်း။ သခင်ဘုရား၏ နာမတော်၌ ကြွလာသောအသျှင်သည် မင်္ဂလာဟံပါစီသတည်း။

၁၀ တည်လုသော ငါရို့အဖ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာဟံပါစီ။ အမြင့်ဆုံးသောအရပ်၌ ဟောသျှဏှာ ဖြစ်စီသတည်း” ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၁ ယေသျှုသည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် ဟံသမျှသော အရာတို့ကို လှည့်လည်၍ ကြည့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် နီဝင်ချိန်နီးသဖြင့် တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးနှင့်အတူ ဗေသနိရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။

ယေသျှုသည် သဖန်းပင်အား ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်း
(မသ် ၂၁.၁၈-၁၉)

၁၂ နောက်တစ်နိဉ် ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့သည် ဗေသနိရွာမှ ပြန်လာကြစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် အရွက်တိဖုံးနိန်သော သဖန်းပင်တစ်ပင်ကို အဝီးမှ မြင်တော်မူလျှင် အသီးကို တို့လိုတို့ငြား လား၍ ကြည့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် သဖန်းသီး သီးချိန် မဟုတ်သောကြောင့် အသီးကို မတို့ဘဲ အရွက်တိကိုသာ တို့တော်မူ၏။

14 ထိုအခါ ကိုယ်တော်က သမန်းပင်ကို “နောက် အစဉ်အဆက် သင်၏အသီးကို တစ်ယောက်မှ မစားစီရ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့်တော်ရို့သည် ကြားကြ၏။

ဗိမာန်တော်သို့ ကြွတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၂၁.၁၂-၁၇; လုကာ ၁၉.၄၅-၄၈; ယောဟန် ၂.၁၃-၂၂)

15 ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရို့သည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်သို့ ကြွတော်မူ၍ ဗိမာန်တော်အတွင်း၌ ရောင်းဝယ်နိုင်ကြသော သူရို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ဖေသာဒဂ်း လဲလှယ်နိုင်သော သူရို့၏ စားပွဲကိုလည်း မှောက်လှန်၍ ပြီးငှက်ရောင်းသော သူရို့၏ ထိုင်ခုံတံကိုလည်း တွန်းလှဲတော်မူ၏။

16 ဗိမာန်တော်ဝင်းကို ဖြတ်၍ သယ်ဆောင်ခြင်းငှာ မည်သူ့ကိုမျှ ခွင့်ပြုတော်မမူ။

17 ထိုသူရို့အား ကိုယ်တော်က “‘ငါ၏ဗိမာန်ကို လူမျိုးတကာ ရို့၏ ဆုတောင်းရာ အိမ်တော် ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြလိမ့်မည်’ ဟု ကျမ်းစာတော်မြတ်၌ ရီးသားထားသည် မဟုတ်လော။ သို့ရာတွင်၊ ဤနီရာကို သူခိုးဒါးပြတိ ခိုအောင်းသောနီရာ ဖြစ်စီသည်တကား” ဟု ဆုံးမသွန်သင်တော်မူ၏။

18 ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲရှိနှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရှိသည် ထိုစကားကို ကြားကြလျှင် ယေသျှုကို သတ်ခြင်းငှာ နည်းလမ်းရှာကြ၏။ သို့ရာတွင် လူအပေါင်းရှိသည် ကိုယ်တော်၏သွန်သင်မှုကို လွန်စွာအံ့ဩလျက် ဟံကြသောကြောင့် ထိုသူရှိသည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ကြ၏။

19 ညနီစောင်းအချိန်ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ထိုမြို့မှ ထွက်လားကြ၏။

သဖန်းပင်မှ သင်ခန်းစာ

(မသဲ ၂၁.၂၀-၂၂)

20 နောက်တစ်နိမ့် ထက်စောစောအချိန်၌ ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် လမ်း၌ လျှောက်လားကြစဉ်၊ သဖန်းပင်ကို မြင်ကြ၏။ ထိုအပင်သည် အမြစ်မှစ၍ တစ်ပင်လုံး ခြောက်သွ်ညှိုးနွမ်းလျက် ဟိ၏။

21 ပေတရုသည် သတိရ၍ “ဆရာ၊ ကြည့်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ဒဏ်ခတ်ခသော သဖန်းပင်သည် ညှိုးနွမ်းခြောက်သွ်လားခယာ” ဟု လျှောက်ထား၏။

22 ယေသျှုက “ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့။

23 ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ သံသယမဟိဘဲ၊ ‘မိမိပြောဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်မည်ဟု’ ယုံကြည်ခြင်း ဟိသောသူသည် ‘ဤတောင်ကို နီရာမှ

ရို့လော့။ ပင်လယ်၌ ကျလော့ ဟုဆိုလျှင် ထိုသူဆိုသည့် အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။’

²⁴ ထို့ကြောင့် ငါ ဆိုသည်ကား သင်ရို့သည် မိမိတောင်း လျှောက်သော အရာကို မုချရယာဟု ယုံကြည်ကြလျှင် တောင်းသမျှကို ရကြလိမ့်မည်။

²⁵ သင်ရို့ ဆုတောင်းသောအခါ သူတစ်ပါး၏ အပြစ်တံ ကို ခွင့်ရွတ်ရမည်။ ထိုမှသာ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဟိတော် မူသော သင်ရို့အဖသည် သင်ရို့၏အပြစ်တံကို ခွင့်ရွတ် တော်မူလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

²⁶ †

ယေသျှု၏ အခွင့်အာဏာကို စစ်ဆီးမိန်းမြန်းခြင်း
(မသံ ၂၁.၂၃-၂၇; လုကာ ၂၀.၁-၈)

²⁷ တဖန် ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့သည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်၌ လမ်းလျှောက်တော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲတို့၊ ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်ရို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်ကပ်၍၊

²⁸ ကိုယ်တော်ကို “သင်သည် ဤအမှုအရာတို့ကို ဇာ အခွင့်ဖြင့် ပြုသနည်း။ ဇာသူက ဤအခွင့်ကို ပီးသနည်း” ဟု မိန်းလျှောက်ကြလျှင်၊

11:25 မ ၆.၁၄,၁၅ † **11:26** အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် အခန်းငယ် ၂၆ ကို၊ သင်ရို့က သူတစ်ပါး၏အပြစ်ကို ခွင့်မရွတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဟိတော်မူသော သင်ရို့အဖကလည်း သင်ရို့၏ အပြစ်ကို ခွင့်ရွတ်တော်မူဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဟူ၍ ပေါင်းထားသည် (ရှု မ ၆.၁၅)။

29 ယေသျှုက “သင်ရို့ကို ငါ မိန်းခွန်းတစ်ခု မိန်းမည်။ သင်ရို့ဖြေကြလော့၊ သို့ပြုလျှင် ဤအမှုအရာတို့ကို အသွ အခွင့်ဖြင့် ပြုသည်ကို သင်ရို့အား ငါ ပြောပြမည်။

30 ယော ဟန် သည် ဗ တု တိ ဇံ ကို ပီး သောအခါ ဘုရားသခင်ပါးက အခွင့်ဖြင့်လော၊ လူပါးက အခွင့်ဖြင့် လော။ ထိုအရာကို ငါအား ပြောလော့” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

31 ထိုသို့ မိန်းတော်မူလျှင် သူရို့က “ငါရို့ ဇာပိုင် ပြောရ မည်နည်း။ အကယ်၍ ‘ဘုရားအခွင့်ဖြင့် ပြုသည်’ ဟု ဖြေ လျှင် ‘ယောဟန်ကို ဇာတွက် မယုံကြည်ကြသနည်း’ ဟု ဤသူက ငါရို့ကို မိန်းဖို့။

32 ယင်းပုံစံ ‘လူပါးက အခွင့်နှင့် ပြုသည်ဟု ဖြေရဖို့ လား’ လူတိက ယောဟန်ကို ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူထားကြ၏” ဟူ၍ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးကြပြီး လူ တို့ကို ကြောက်ရွံ့ကြသောကြောင့်၊

33 “အကျွန်ရို့ မသိပါ” ဟု ကိုယ်တော့်ကို လျှောက် ကြ၏။

ထိုအခါ ယေသျှုက၊ “ထို့အတူ ဤအမှုတို့ကို အသွ အခွင့်ဖြင့် ငါ ပြုနိုင်သည်ကို သင်ရို့အား ငါလည်း မပြော” ဟု သူရို့အား မိန်းတော်မူ၏။

12

စပျစ်ဥယျာဉ် သီးစားများ ပုံဥပမာ

(မဿဲ ၂၁.၃၃-၄၆၊ လုကာ ၂၀.၉-၁၉)

1 ထို့နောက်၊ ယေသျှုသည် သူရို့အား ပုံဥပမာဖြင့် “တစ်ခါက လူတစ်ယောက်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်၌ စပျစ်ပင် တံစိုက်ပြီးလျှင် ခြံစည်းရိုးကာထား၏။ စပျစ်သီးနယ်ခြင်း ဌာ တွင်းကို တူး၍ လင့်စင်ကိုလည်း ဆောက်ထား၏။ ထို့နောက် ထိုသူသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို သီးစား အငှား ချထားပြီးလျှင် အခြားအရပ်သို့ ခရီးထွက်လားခ၏။

2 စပျစ်သီးခူးသောအချိန် ရောက်သောအခါ မိမိရမည့် ဝီစုကို ယူခြင်းငှာ မိမိ၏ အခိုင်းအစီတစ်ယောက်ကို သီးစားအငှားသမားရို့ပါးသို့ စီရွတ်လိုက်၏။

3 သီးစားအငှားသမားရို့ပါးသို့ ရောက်သောခါ ထိုအခိုင်းအစီကို သတ်ပုတ်ပြီးလျှင် လက်ချည်းသက်သက် ပြန်ရွတ်လိုက်၏။

4 ဥယျာဉ်သျှင်က နောက်တဖန် အခိုင်းအစီတစ်ယောက်ကို စီရွတ်လိုက်ပြန်၏။ သီးစားသမားရို့က ယင်းအခိုင်းအစီ၏ အဂေါင်းကို ရိုက်ပုတ်ကာ အရှက်ကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်အောင် လုပ်ပြီးပြန်ရွတ်လိုက်၏။

5 ဥယျာဉ်သျှင်ကလည်း အခြားကျွန်တစ်ယောက်ကို စီရွတ်ပြန်၏။ သီးစားသမားရို့ကလည်း ယင်းအခိုင်းအစီကို အသိသတ်လိုက်ကြ၏။ အခြားသောကျွန်တို့ကိုလည်း တချို့ကိုသတ်ပြီး၊ တချို့ကို ရိုက်ပုတ်ကြ၏။

6 ထို့ကြောင့် ဥယျာဉ်သျှင်က ‘ငါ၌ တစ်ဦးတည်းသာ ဟံသော၊ ငါ၏ချစ်သောသားကို စီရွတ်လိုက်လျှင် ထိုသူရို့သည် ငါ့သားကို အားနာကြမည်’ ဟု ဆို၍ မိမိသားကို

စီရွတ်လိုက်၏။

⁷ သို့ရာတွင် သီးစားသမားရို့က ဥယျာဉ်သျှင်၏ သားကိုမြင်သောအခါ ‘ဤသူကား ဥယျာဉ်သျှင်၏ အမွီခံမည့်သူ ဖြစ်၏။ လာကတ်၊ သူ့ကို သတ်ကြကုန်အံ့။ ယင်းမှ ရာ ဤဥယျာဉ်သည် ငါရို့အပိုင်ဖြစ်မည်’ ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို၍၊

⁸ ထိုစပျစ်ဥယျာဉ်သျှင်၏သားကို ဖမ်းကာ သတ်ပြီးလျှင် ဥယျာဉ်အပြင်သို့ ထုတ်ပစ်ကြ၏။

⁹ “ယင်းပိုင်ဆိုင်လျှင် ဥယျာဉ်သျှင်က ဥယျာဉ်ကို ဇာပိုင်လုပ်လိမ့်မည်နည်း။ ထိုသူသည် ဥယျာဉ်သို့ လာ၍ သီးစားသမားရို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို အခြားသူရို့လက်သို့ အပ်လိမ့်မည်။

¹⁰ ကျမ်းစာတော်မြတ်၌

“တိုက် ကို ဆောက် သော သူ ရို့ ပယ်ထား သော ကျောက်သည်၊

အားလုံးထက်၊ အရေးကြီးဆုံးသောနီရာ၌ သုံးရသော ကျောက်ဖြစ်လာရ၏။

¹¹ ဤအမှုကား သခင်ဘုရားပြုတော်မူသော အမှုဖြစ်၏။ ငါရို့ မျက်စိရှို့၌ပင် အံ့ဖွယ်ဖြစ်လီစွတကား’ ဟူ၍ ရိုးသားထားသည်ကို သင်ရို့ မဖတ်ဖူးကြသလော” ဟု မိန်းတော်မူ၏။

¹² ယုဒခေါင်းဆောင်ရို့သည် မိမိရို့အား ရည်ရွယ်၍ ထိုပုံဥပမာကို မိန့်တော်မူကြောင်း သိသဖြင့် ယေသျှုအား

ဖမ်းဆီးခြင်းငှာ ကြိုးစားကြ၏။ သို့ရာတွင် လူအစုအဝေး
ကို ကြောက်ကြသဖြင့် အထံတော်မှ ထွက်လားလေ၏။

အခွန်ပီးခြင်း အကြောင်းကို မိန်းမြန်းခြင်း
(မသေ ၂၂.၁၅-၂၂; လုကာ ၂၀.၂၀-၂၆)

¹³ ယေသျှုအား အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရခြင်းငှာ မိန်းခွန်း
များကို မိန်းစီရန် ဖာရိယဲ့ တချို့နှင့် ဟေရုဒ်၏တပည့်တံ
ကို ယေသျှုထံသို့ စီရုတ်လိုက်ကြ၏။

¹⁴ သူရို့သည် အထံတော်သို့ လာကြပြီးလျှင် “ဆရာ၊
ဆရာက လူတို့ ဇာပိုင် ထင်မှတ်ထင်မှတ်၊ ဂရုမစိုက်ဘဲ၊
မှန်သောစကားကိုသာ ပြောတတ်ပါ၏။ လူ့မျက်နှာကို မ
ထောက်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို အမှန်အတိုင်း
သွန်သင်တော်မူကြောင့်ကို အကျွန်ရို့ သိကြပါ၏။ ယင်း
အတွက်ကြောင့် အကျွန်ရို့သည် ရောမဧကရာဇ်မင်းအား
အခွန်ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော ဆိုသည်ကို
ပြောပြပါ” ဟု ပရိယာယ်ဆင်၍ မိန်းလျှောက်တော်မူ၏။

¹⁵ ယေသျှုသည် ထိုသူရို့၏ ပရိယာယ်ကို သိတော်
မူလျှင် “သင်ရို့က ငါ့ကို ဇာဖြစ်လို့ အပြစ်ရှာချင်ကြ
သနည်း။ ငွီဒင်္ဂါးပြား တစ်ပြားကို ယူခ၊ ငါ ကြည့်မည်”
ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

¹⁶ သူရို့သည် ယူလာကြ၏။ ကိုယ်တော်က “ဤဒင်္ဂါး
ပြား၌ ဇာသုရုပ်ပုံနှင့် ဇာသုနာမည် ပါသနည်း” ဟု မိန်း
တော်မူလျှင်၊

သူရို့က “ဧကရာဇ်မင်း၏ရုပ်ပုံနှင့် သူ၏နာမည်ပါ၏”
ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

¹⁷ ယေသျှုက လည်း “ဧကရာဇ် မင်းနှင့် သက်ဆိုင်
သော အရာ တို့ကို ဧကရာဇ် မင်း အား ဆက်သ လော့။
ဘုရားသခင် နှင့် သက်ဆိုင် သော အရာ ကို ဘုရား အား
ဆက်သလော့” ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

သူရို့သည် အံ့သြကြ၏။

သီခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း မိန်းမြန်းခြင်း
(မသံ ၂၂.၂၃-၃၃; လုကာ ၂၀.၂၇-၄၀)

¹⁸ သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ခံယူထားကြ
သော ဇဒ္ဒကံတချို့သည် အထံတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍

¹⁹ “ဆရာ၊ ‘လူတစ်စုံတစ်ယောက်က သားသမီးမရဘဲ
သီလားခလျှင် အသက်ရှင်ကျန်ခသည့် အစ်ကို၏မယား
ကို ညီဖြစ်သောသူက ဆက်ခံရမည်’ ဟု အကျွန်ရို့ကို မော
သျှေက မိန့်မှာပေါ၏။

²⁰ တစ်ခါက ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက် ဟိပါ၏။ အစ်ကို
အကြီးဆုံးသည် အိမ်ထောင်ပြုပြီး သားသမီး မရဘဲ သီ
ကျလားပါ၏။

²¹ ထိုအခါ ဒုတိယ အစ်ကိုက သူ့မရီး ကို ဆက်ခံ
သိမ်းပိုက်ပါ၏။ ထိုအစ်ကိုသည်လည်း သားသမီးမရဘဲ
သီကျလားပြန်၏။ ယင်းနည်းတူ တတိယအစ်ကိုလည်း
သားသမီးမရဘဲ သီကျလားပြန်၏။

22 ယင်းနည်းတူ ညီအစ်ကို ခုနစ်ယောက်လုံးသည် ထို မိန်းမကို လက်ထပ်၍ သားသမီးမရဘဲ သီကျလားပါ၏။ အဆိုးမှာ ယင်းမိန်းမလေ့ သီကျလား၏။

23 ညီအစ်ကို ခုနစ် ယောက်လုံး ယင်း မိန်းမ နှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်ဖြစ်၍ ရှင် ပြန်ထမြောက်ရာနို့မှာ ယင်းမိန်းမသည် ဇာသု၏ မယားဖြစ်ပါမည်နည်း” ဟု မိန်းမလျှောက်လေ၏။

24 ယေသျှုက “သင်ရို့တိ ကျမ်းစာတော်မြတ်ကို နားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော် အကြောင်းကိုလည်း မသိကတ်။ ထို့ကြောင့် အယူလွဲနိန်ကြ၏။

25 လူသည် သီခြင်းက ထမြောက်ကြသောအခါ ထိမ်းမြားပေါင်းသင်းခြင်းကို မပြု၊ စုံဖက်ခြင်းကို မပြုဘဲ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကောင်းကင်တမန်တို့ပိုင် ဖြစ်ကြ၏။

26 သီလွန်သော လူတို့ ရှင် ပြန်ထမြောက်သည့် အကြောင်းကို မောသျှုကျမ်း၌ မဖတ်ဖူးကြသလော။ မီးလောင်နိန်သော ခြုံပုတ်အကြောင်းကို ဖော်ပြထားသည့် ကျမ်းပိုဒ်၌ ဘုရားသခင်က ‘ငါကား အာဗြဟံ၊ ဣဇက်၊ ယာကုပ်ရို့၏ ဘုရားပေတည်း’ ဟု မောသျှုအား မိန့်တော်မူကြောင်း ဖော်ပြထား၏။

27 ထိုအသျှင်သည် သီလွန်လားခသော လူရို့၏ ဘုရားသခင် မဟုတ်၊ အသက်ရှင်သော လူရို့၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ သင်ရို့တိ ကကောင်းကို အယူလွဲနိန်ကြသည်တကား” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကြီးမြတ်သော ပညတ်တော်

(မသေ ၂၂.၃၄-၄၀; လုကာ ၁၀.၂၅-၂၈)

²⁸ ထိုသို့ မိန့်တော်မူနိုင်စဉ် သူရို့အပါး၌ ကျမ်းတတ်ဆရာ တစ်ယောက် ဟိ၏။ ထိုသူသည် ဇေဒုကဲရို့အား ကိုယ်တော်၏ လျောက်ပတ်စွာ ဖြေကြားတော်မူချက်ကို ကြားသဖြင့် ရှို့တော်သို့ လာပြီးလျှင် “ပညတ်ဟိသမျှ၌ အပညတ်က အကြီးမြတ်ဆုံးနည်း” ဟု ကိုယ်တော့်ကို မိန်းလျှောက်လေ၏။

²⁹ ယေ သျှု က၊ “အို၊ ဣသရေလ အမျိုးသား ရို့ နားထောင်ကြလော့။ ငါရို့၏အသျှင် ဘုရားသခင်သည် တစ်ဆူတည်းသော သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။*

³⁰ ‘သင်ရို့၏ အသျှင်ဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင့်မဲ့၊ စိတ်ဝိညာဉ်အကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်စွမ်းဟိသမျှ၊ ကိုယ်စွမ်းဟိသမျှနှင့် ချစ်ရမည်’ ဟူသော ပညတ်သည် အကြီးမြတ်ဆုံးသော ပညတ်ဖြစ်၏။

³¹ ‘ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ရမည်’ ဟူသော ပညတ်သည် ဒုတိယ အကြီး မြတ်ဆုံး ပညတ် ဖြစ်၏။ ဤပညတ် နှစ်ပါး ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သော ပညတ်မဟိ” ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။

³² ကျမ်းတတ်ဆရာကလည်း “ဆရာ၊ ဆရာ ဖြေကြားတော်မူချက်ကား သင့်မြတ်လှပါ၏။ ဘုရားသခင်သည်

12:28 လု ၁၀.၂၅-၂၈ * **12:29** ငါရို့၏အသျှင် ဘုရားသခင်သည် တစ်ဆူတည်းသော သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် အကျွန်ရို့၏ ဘုရားသည် တစ်ပါးတည်းသော သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။

တစ် ဆူ တည်း သော ဘုရားသခင် ဖြစ် တော် မူ၏။ ထို ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အခြားသောဘုရားမဟိပါ။

³³ ‘ဘုရားသခင်အား စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ စိတ်ဝိညာဉ် အကြွင်းမဲ့၊ ကိုယ်စွမ်းဟိသမျှ၊ ဉာဏ်စွမ်းဟိသမျှနှင့် ချစ် ရမည်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ် ရမည်’ ဟူသော ပညတ်တော်ကို လိုက်နာခြင်းသည် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်သော မီးယွှိုရာယဇ်နှင့် အခြားယဇ် အပေါင်းတိထက် သာ၍ မြတ်ပါ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။

³⁴ ထိုသူသည် ဤသို့အသိပညာနှင့် လျှောက်ထားသည် ကို ယေသျှုသည် သိမြင်လျှင် “သင်သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်မဝီး” ဟု မိန့်တော်မူ။

ထို့နောက် မည်သူမျှ ကိုယ်တော့်ကို ထပ်၍ မမိန်း လျှောက်ဝံ့ကြပေ။

မေသျှိုယအကြောင်း မိန်းမြန်းခြင်း

(မသဲ ၂၂.၄၁-၄၆; လုကာ ၂၀.၄၁-၄၄)

³⁵ ယေသျှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ဟောပြောသွန်သင် လျက် နိန့်တော်မူစဉ် “မေသျှိုယကား ဒါဝီဒ်၏မျိုးနွယ် မှ ဆင်းသက်လာလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းတတ်ဆရာရို့က ဇာ ကြောင့် ပြောကြသနည်း။

³⁶ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဒါဝီဒ် မြက် ဆိုသည်ကား၊

“သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြံစိုင်းအောက်သို့ ငါ ရောက် စီမည်။

ယင်းသို့ မရောက်မီကာလတိုင်အောင် ငါ၏လက်ယာ
ဖက်၌ ထိုင်နိန့်လော့’ ဟု
ထာဝရဘုရားက ငါ၏အသျှင်အား မိန့်တော်မူ၏။
³⁷ ယင်းပိုင် ဒါဝိဒ်ကိုယ်တိုင်က ‘အသျှင်’ လို့ခေါ်သည်
ဖြစ်၍ မေသျှိယသည် ဇာပိုင် ဒါဝိဒ်၏သား ဖြစ်မည်နည်း”
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကျမ်းတတ်ဆရာရို့အား သတိထားရန် မှာကြားခြင်း
(မသေ ၂၃.၁-၃၆; လုကာ ၂၀.၄၅-၄၇)

လူအ ပေါင်း ရို့ သည် လည်း ကိုယ်တော်၏ တရား
ဒေသနာတော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် နာယူကြ၏။

³⁸ ထိုသို့ သွန်သင်လျက်နိန့်တော်မူစဉ် ကိုယ်တော်က
“ကျမ်းတတ်ဆရာရို့ကို သတိနှင့် ယောင်ကြလော့။ ယင်း
သူရို့က ဝတ်ရုံရှည်တံကို ဝတ်ပြီးလျှင် လမ်းလျှောက်
တတ်ကြ၏။ စိုးတိမှာ ရုံသီစွာ နှုတ်ဆက်သည်ကို ခံလို
ကြ၏။

³⁹ တရားဇရပ်တိ၌လည်း သီးသန့်ထားသည့် နီရာများ
ကိုလည်းကောင်း၊ ပွဲလမ်းသဘင် တံမှာ အကောင်းဆုံး
သောနီရာထိုင်ခင်းများကိုလည်းကောင်း ကြိုက်နှစ်သက်
ကြ၏။

⁴⁰ မုဆိုးမရို့၏အိမ်တံကို မတရားသိမ်းယူကာ လူတံ
ရို့၌ နားကြားကောင်းအောင် ရှည်လျားစွာ ဆုတောင်းခြင်း
ကို ပြုတတ်ကြ၏။ ထိုသူရို့သည် ပိုပြီး ကြီးလေးသော
ပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မုဆိုးမ၏ အလှူ
(လုကာ ၂၁.၁-၄)

⁴¹ ယေသျှုသည် ဗိမာန်တော်၏ အလှူခံသေတ္တာအနားတွင် ထိုင်လျက်၊ သေတ္တာထဲသို့ ဖေသာဒဂီး ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြသည်ကို ကြည့်ရှုလျက် မိန့်တော်မူ၏။ ဖေသာဒဂီး ရတတ်သောသူရှိသည် များစွာ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြ၏။

⁴² ဆင်းရဲသော မုဆိုးမတစ်ယောက်သည် လာ၍၊ ကြီးဒဂီးနှစ်ပြားကို အလှူခံသေတ္တာထဲသို့ ထည့်၏။

⁴³ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က တပည့်တော်ရှိို့ကို ခေါ်၍ “ဤဆင်းရဲသော မုဆိုးမသည် ဗိမာန်တော်၏ အလှူခံသေတ္တာထဲတွင် ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြသော လူအပေါင်းရှိို့ထက် သာ၍ လှူဒါန်းခယာ’ ဟု သင်ရှိို့အား ငါအမှန် ဆို၏။

⁴⁴ အကြောင်းမူကား ထိုသူရှိို့က ပိုလျှံသော ဖေသာဒဂီးတံကိုသာ ထည့်လှူကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤမုဆိုးမကား ဆင်းရဲလျက်နှင့်ပင် — မိမိ၏ချွေးနံစာ ဟံသမျှကို ပီးလှူခ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

13

ဗိမာန်တော် ပျက်စီးမည့်အကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း
(မသဲ ၂၄.၁-၂; လုကာ ၂၁.၇-၁၉)

¹ ယေသျှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူစဉ် တပည့်တော်တစ်ယောက်က “ဆရာ၊ ကြည့်ပါ။ ဧရာမ

ကျောက်တုံးတို့နှင့် ခန်းနားထည်ဝါသော အဆောက်အဦး တိပါတကား” ဟု လျှောက်လျှင်၊

² ယေသျှုက “ဤအဆောက်အဦးကြီးတို့ကို သင်သည် အဂ္ဂု မြင်ရ၏။ ဤအဆောက်အဦးတို့မှာ ကျောက်တုံးတံ တစ်တုံးမျှမကျန် ဖြိုချခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းများ
(မသု ၂၄.၃-၁၄; လုကာ ၂၁.၇-၁၉)

³ ယေသျှုသည် သံလွင်တောင်ထက်၌ ဗိမာန်တော်ဖက် သို့ မျက်နှာမူ၍ ထိုင်နိန့်တော်မူစဉ် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့် အနုဒြေရို့သည် ကိုယ်တော့်ထံသို့ သီးသန့် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊

⁴ “ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူသောအရာတိကား ဇာကာလ၌ ဖြစ်ပျက်မည်နည်း။ ထိုအမှုအရာများ ဖြစ်ပျက်ချိန်၌ ဇာ ပိုင် နိမိတ်လက္ခဏာတိ ဖြစ်လာမည်ကို အကျွန်ရို့အား မိန့် တော်မူပါ” ဟု လျှောက်ကြ၏။

⁵ ယေသျှုက “သူတစ်ပါးလှည့်စားခြင်းကို သင်ရို့မခံရ ဖို့ သတိပြုကြလော့။

⁶ လူအများက၊ ငါ၏အကွန်ကို ဆောင်ပြီး လာကြ လိမ့်မည်။ ‘ငါကား၊ မေသျှိုယ ဖြစ်၏’ ဟု ဆိုပြီးလျှင် လူ တို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။

⁷ သင် ရို့ သည် အ ဝီး၊ အပါး မှ စစ်တိုက် သော သတင်းကိုလည်းကောင်း၊ စစ်တိုက်အံ့သော သတင်းကို လည်းကောင်း ကြားသောအခါ မထိတ်လန့်ကတ်ကော့။

ထို အမှုအရာ တိ ကား ဖြစ်လာ ရ မည်။ သို့သော်လည်း ကပ်ကမ္ဘာကုန်ဆုံးချိန်ကား မရောက်သိမ့်။

⁸ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ စစ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ နီရာ အနှံ့တွင် ငလျင်လှုပ်ခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာတိ ကား ရောက်လာမည့် ဆင်းရဲဒုက္ခများ၏ ရှိပြီးဖြစ်၏။

⁹ “သင်ရို့ကို သင်ရို့ သတိနှင့်နိန်ကြလော့။ လူတချို့က သင်ရို့ကို တရားရုံးသို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ တရားဇရပ်များ၌ သင်ရို့ကို ရိုက်နှက်ကြလိမ့်မည်။ သင်ရို့သည် ငါ့အတွက်ကြောင့် အာဏာပိုင်များနှင့် သျှင်ဘုရင်ရို့၏ရှီမောက်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် သတင်းကောင်းဟောပြောရသော အခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။

¹⁰ သို့ရာတွင် ကပ်ကမ္ဘာကုန်ဆုံးချိန် မရောက်လာမီ သတင်းကောင်းကို လူမျိုးအပေါင်းရို့အား ဟောပြောရကြမည်။

¹¹ သင်ရို့ကို ဖမ်း၍ တရားရုံးသို့ ပို့သောအခါ မည်သို့ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကတ်ကော့။ ထိုခဏချင်းတွင် သင်ရို့၏စိတ်ထဲ၌ ပေါ်လာသော စကားတို့ကိုသာ ပြောလော့။ ယင်းစကားတိကား သင်ရို့၏စကား မဟုတ်၊ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ စကားတိရာဖြစ်၏။

¹² ထိုကာလ၌ ညီအစ်ကိုချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သိစိခြင်းငှာ အပ်ကြလိမ့်မည်။ ဖခင်က သားကို

အပ်သည်နည်းတူ သားသမီးတိကလည်း မိဘတို့ကို ရန်ပြုကာ သိစိကြလိမ့်မည်။

¹³ ငါ့ကြောင့် သင်ရိုးကို လူတိုင်းက မုန်းကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်သောသူသည် ကယ်တင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိတ်လန့် ရွံစာရာကောင်းသောအရာ

(မသဲ ၂၄.၁၅-၂၈; လုကာ ၂၁.၂၀-၂၄)

¹⁴ “ဖျက်ဆီး တတ်သော ရွံစာ ရာ ကောင်းသော အရာသည် မဟိအပ်သောနီရာ၌ ဟိနိန်သည်ကို သင်ရိုးမြင်ရကြလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာဖတ်သောသူကား ဤအချက်တို့ကို နားလည်လိမ့်မည်။ ယင်းပိုင် မြင်သည့်အခါ ယုဒပြည်၌ဟိသောလူတို့ တောင်ထက်သို့ မြီးကြလော့။

¹⁵ ခေါင်မိုးထက်၌ ဟိသောသူတို့၊ အောက်သို့ဆင်းပြီး လျှင် တစ်စုံတစ်ခု ယူခြင်းငှာ အိမ်ထဲသို့ မဝင်စီကော့။

¹⁶ လယ်၌ ဟိသောသူကိုလည်း မိမိ၏အဝတ်ကို ယူဖို့ အိမ်သို့ မပြန်စီကော့။

¹⁷ ထိုနိရုက်ကာလ၌ ပဋိသန္ဓေလွယ်သော မိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ဟိသော မိခင်ရှိသည်ကား ကကောင်းကို ခက်ခဲကြလိမ့်မည်။

¹⁸ ယင်းအမှုအရာများသည် ဆောင်းရာသီတွင် မဖြစ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။

¹⁹ အကြောင်းမူကား လောကကြီး ကို ဘုရားသခင်

ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကမ္ဘာဦး အချိန်မှစ၍ အဂ္ဂ
မျက်မှောက်ကာလထိ တိုင်ယောင်လူရို့တို့ မကြုံဖူး။
နောင်ကာလ၌လည်း ကြုံရလိမ့်မည် မဟုတ်သော ထို
ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးသည် ယင်းနို့ရက်၌ ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။

20 သခင်ဘုရားသည် ယင်းနို့ရက်ကာလကို တိုတောင်း
စီတော်မမူလျှင် ဇာသူမျှ ထိုဖီးဒဏ်နှင့် ကင်းလွတ်နိုင်
လိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မိ
မိရိုးချယ်ထားသော လူတို့အဖို့ ယင်းနို့ရက်ကာလကို
တိုတောင်းစီတော်မမူမည်။

21 “ယင်းအချိန်ကာလ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက၊
‘ကြည့်လော့။ ဤအရပ်၌ မေသျှိယ ဟိ၏၊ ထိုအရပ်၌ မေ
သျှိယ ဟိ၏’ ဟု ပြောဆိုသော်လည်း — မယုံကြည်ကတ်
ကော့။

22 အကြောင်းမူကား၊ မေသျှိယ အကွန်ဆောင်နှင့် မိစ္ဆာ
ပရောဖက်များသည် ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ သူရို့သည်
ဖြစ်နိုင်လျှင် ဘုရားသခင် ရှိုးချယ်ထားသော သူရို့ကိုပင်
လှည့်စားနိုင်ခြင်းငှာ အံ့ဖွယ်သော အမှုအရာတို့နှင့် နိမိတ်
လက္ခဏာတို့ကို ပြကြလိမ့်မည်။

23 သင်ရို့ သတိနှင့် နီကြလော့။ ဤအမှုအရာအားလုံး
မဖြစ်လာမီ သင်ရို့အား ငါ ကြိုတင်ဖော်ပြထားယာ။

လူသား ကြွလာတော်မူမည့်အကြောင်း
(မဿဲ ၂၄.၂၉-၃၁; လုကာ ၂၁.၂၅-၂၈)

24 “ထိုကာလ၌ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်လာပြီးနောက် နိသည် မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ လသည်လည်း အလင်းရောင်ကို မပီး။

25 ကြယ်တိလည်း ကောင်းကင်မှ ကြွေကျလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်းခိုးတိလည်း တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။

26 ယင်းအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုး အနုဘော်နှင့် မိုးတိမ်ထဲက ကြွလာသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။

27 ယင်းနောက် လူသားသည် မြီကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ မိမိ ရှိ ချယ်ထားသော လူတို့ကို စုရုံးစီခြင်းငှာ ကောင်းကင်တမန်တို့ကို မြီကြီးအရပ်လေးမျက်နှာသို့ စီရွတ်တော်မူလိမ့်မည်။

သမန်းပင်မှ သင်ခန်းစာ

(မဿဲ ၂၄.၃၂-၃၅; လုကာ ၂၁.၂၉-၃၃)

28 “သမန်းပင်ကိုကြည့်၍ ကာလအချိန်ကို သိမှတ်ကြလော့။ ယင်းအပင်၏ အခက်အလက်တိက ရွက်နုထွက်လာလျှင် နွီကာလ ရောက်လုနီးသည်ကို သင်ရုံသိကြ၏။

29 ယင်းနည်းတူ ဖော်ပြသော အမှုအရာများ ဖြစ်ပျက် နိန်သည်ကို တွေ့မြင်ရသောခါ၊ လူသားသည် သင်ရုံ၏ အနီးအပါး၊ တန်းခါးဝနားသို့* ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။

13:24 ဖျာ ၆.၁၂ 13:25 ဖျာ ၆.၁၃ 13:26 ဖျာ ၁.၇

* 13:29 လူသားသည် သင်ရုံ၏ အနီးအပါး၊ တန်းခါးဝနားသို့၊ သို့မဟုတ် လူသားသည် သင်ရုံအနီးသို့ လာခြင်းငှာ အသင့်ဖြစ်နိုင်၏။

³⁰ ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အဂ္ဂ အသက်ရှင်နိုင်သောလူတို့ မသိဆုံးမီ ဤအမှု အရာအားလုံးသည် ဖြစ်ပျက်ရလိမ့်မည်။

³¹ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး မတည်သော်လည်း ငါ့စကားသည် တည်လိမ့်မည်။

ထိုနိရက် အချိန်ကို မည်သူမျှ မသိ
(မသေ ၂၄.၃၆-၄၄)

³² “သို့သော်၊ ယင်းအမှုအရာများ ဖြစ်ပျက်မည့် ကာလအချိန်ကိုကား — ခမည်းတော်မှတစ်ပါး ဇာသူမျှမသိ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့လည်း မသိ၊ သားတော်လည်းမသိ။

³³ ထိုကာလအချိန်သည် ဇာအချိန်ရောက်လာမည်ကို သင်ရို့ မသိကြသောကြောင့်၊ သတိဖြင့် စောင့်နိုင်ကြလော့။

³⁴ ဥပမာကား၊ လူတစ်ယောက်သည် မိမိအိမ်မှ အခြားသောအရပ်သို့ ခရီးလားသောအခါ မိမိအိမ်ကို အခိုင်းအစီရို့လက်သို့ အပ်ထားခေါ်။ သူရို့အား၊ ကိုယ်စီလုပ်ဆောင်ရန် လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ပီးအပ်ခပြီး၊ တန်းခါးစောင့်ကိုလည်း သတိနှင့်စောင့်နိုင်ဖို့ မှာထားခေါ်။

³⁵ အိမ်သျှင်သည် ညဉ့်ဦးအချိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၊ ကြက်တွန်ချိန်၊ မိုးထဖက် အချိန်များတွင် — ဇာအချိန်၌ ပြန်လာမည်ကို သင်ရို့မသိသောကြောင့် စောင့်နိုင်ကြလော့။

³⁶ အိမ်သျှင်သည် ရုတ်တရက် ရောက်လာသောအခါ သင်ရိုး အိပ်ပျော်နိုင်သည်ကို မတို့စီခြင်းငှာ သတိဖြင့် စောင့်နိုင်ကြလော့။

³⁷ သင်ရိုး သတိဖြင့် စောင့်နိုင်ကြလော့ဟု ငါ ဆိုသည် အတိုင်း ခပ်သိမ်းသော သူရိုးကိုလည်း ငါ သတိပီး၏။ ယင်းကြောင့် သတိဖြင့် စောင့်နိုင်ကြလော့” ဟု မိန့်တော် မူ၏။

14

ယေသျှုကို သတ်ခြင်းငှာ ကြံစီခြင်း

(မသု ၂၆.၁-၅; လုကာ ၂၂.၁-၂; ယောဟန် ၁၁.၄၅-၅၃)

¹ ပယခါပွဲနှင့် တဆီးမဲ့မုန့်ပွဲတော်မကျမီ နှစ်ရက်အလိုတွင် ကျမ်းတတ်ဆရာရိုးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲ ရိုးသည် ယေသျှုအား တိတ်တဆိတ်ဖမ်းဆီးပြီး၊ သတ်ခြင်းငှာ နည်းလမ်းရှာကြ၏။

² ထို သူရိုး သည် ပွဲတော် ကာလ အတွင်း၌ ဖမ်းဆီးလျှင် လူရိုး သည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် “မဖမ်းကွေသိမ့်” ဟု ဆိုကြ၏။

ဗေသနိရွာ၌ ယေသျှုကို ဘိသိက်ဆီမှီး သွန်းခြင်း

(မသု ၂၆.၆-၁၃; ယောဟန် ၁၂.၁-၈)

³ ယေသျှုသည် ဗေသနိရွာ၌ အရီပြားရောဂါ ခံစားခ ဖူးသော သျှိုမုန့်၏အိမ်၌ အစားအစာသုံးဆောင်နိုင်တော်မူ

စဉ်၊ မိန်းမတစ်ယောက်သည် အလွန်အဖိုးထိုက်သော နာဒုဆီမွီးအစစ်နှင့်ပြည့်သော ကျောက်ဖြူဘူးကို ခွဲ၍ ယေသျှု၏ဂေါင်းထက်မှာ သွန်းလောင်းလေ၏။

⁴ လူတချို့က မာန်ပါ၍ “ဇာကြောင့် ဆီမွီးကို ဤပိုင်အကျိုးမဟံ ဖြုန်းတီးရသနည်း။

⁵ ယင်းဆီမွီးအား ငွီဒင်္ဂါး*အပြား ၃၀၀ ကျော်ဖြင့် ရောင်းပြီးလျှင် ဆင်းရဲသောလူတို့ကို ပီးသင့်၏” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို၍ ထိုမိန်းမကို အပြစ်တင်ကြ၏။

⁶ သို့ရာတွင် ယေသျှုက၊ “ထိုမိန်းမကို ထားလိုက်။ ယင်းမိန်းမကို ဇာကြောင့် နှောက်ယှက်ကြသနည်း။ ငါ၌ သူမ ပြုသော အမှုကား လျောက်ပတ်သော အရာနှင့် ကောင်းသောအမှုအရာဖြစ်၏။

⁷ ဆင်းရဲသောလူတို့ကား သင်ရို့နှင့် အမြဲဟိန်နီကြ၏။ သင်ရို့ အလိုဟိသည့်အခါ၌ သူရို့ကို ကူညီနိုင်၏။ ငါမူကား သင်ရို့နှင့် အမြဲဟိမန်နီ။

⁸ ဤမိန်းမသည် သူမ တတ်နိုင်သမျှနှင့် ငါ့ကို ပြုစုလီယာ။ ငါ၏ရုပ်ခန္ဓာကို သဂြိုဟ်ခြင်းငှာ ဆီမွီးနှင့် ကြိုတင်လိမ်းကျန်လီယာ။

⁹ သင်ရို့အား ငါ အမှန်ဆိုသည်ကား သတင်းကောင်းတရားကို ဟောပြောဝီငှသော လောကတစ်ခုလုံး၌ ဤမိန်းမအား အောက်မိုသတိရစီခြင်းငှာ သူမ ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုကို ပြောကြားကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

* 14:5 ငွီဒင်္ဂါး၊ ၅၂ ၆.၃၇။

ယေသျှုကို သစ္စာဖောက်ခြင်းငှာ ယုဒကြံစည်ခြင်း
(မသံ ၂၆.၁၄-၁၆; လုကာ ၂၂.၃-၆)

¹⁰ ထို့နောက် တပည့်တော်တစ်ဆယ့်နှစ်ပါး အပါအဝင် ဖြစ်သော ယုဒ သျှာ ကာ ရုတ်သည့် ယေသျှုအား ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲ ရှိ၏လက်သို့ အပ်ခြင်းငှာ လားလေ၏။

¹¹ ထိုသူ ရှိသည် ယုဒ လာကြောင်းကို ကြားသိလျှင် ဝမ်းမြောက်ကြသဖြင့် သူ့အား ဖေသာပီးခြင်းငှာ ကတိကဝတ် ပြုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒသည် ကိုယ်တော့်ကို ရန်သူလက်သို့ အပ်ခြင်းငှာ အခါအခွင့်ကောင်းကို ရှာကြံလျက် နိန်၏။

တပည့်တော်ရှိနှင့်အတူ ပသခါညစာ သုံးဆောင်တော်မူခြင်း

(မသံ ၂၆.၁၇-၂၅; လုကာ ၂၂.၇-၁၄, ၂၁-၂၃; ယောဟန် ၁၃.၂၁-၃၀)

¹² ပသခါသိုးသူငယ်ကို သတ်ပြီး၊ ပူဇော်ရသောနို့တည်းဟူသော တဆီးမဲ့မုန့်ပွဲတော် ပထမနိဗ္ဗိ တပည့်တော်တို့က “ကိုယ်တော်အဖို့၊ ပသခါညစာပွဲကို အကျွန်ုပ်ရှိသည် ဇာအရပ်သို့ လားပြီးလျှင် ပျင်ဆင်ရပါမည်နည်း” ဟု ကိုယ်တော့်ကို မိန်းလျှောက်တော်မူလျှင်၊

¹³ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်အား “သင်ရှိ၊ မြို့ထဲသို့ လား၍ ရီအိုးထမ်းလာသောသူကို တွဲလိမ့်မည်။ ထိုသူ့နောက်သို့ လိုက်လား၍၊

14 ထိုသူ ဝင်သောအိမ်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် အိမ်သျှင်အား ‘ငါ နှင့် ငါ၏တပည့်တော်ရှိသည် ပသခါညစာ စားပွဲကို စား မည့် အခန်းကား၊ ဇာမှာနည်း’ ဟု ဆရာက မိန်းကြောင်း ကို ပြောကြလော့။

15 ထိုအခါ ထိုသူက အထက်ဆုံး အထပ်၌ဟိသော အသင့် ပျင် ဆင် ခင်းကျင်း ထား သော အခန်း ကို ပြ လိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ ငါ့အဖို့ ညစာကို ပျင်ကြလော့” ဟု မိန့်မှာ၍ စီရုတ်တော်မူ၏။

16 ထိုတပည့်တော် နှစ်ယောက်ရှိသည် ထွက်လာ၍၊ မြို့ ထဲ သို့ ရောက် သောအခါ ကိုယ်တော် မိန့်မှာသည် အတိုင်း တို့၍ ပသခါညစာကို အသင့်ပျင်ကြ၏။

17 ညချမ်း အချိန် ရောက် လျှင် ယေ သျှု သည် တပည့်တော် တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးရှိနှင့်အတူ ကြွလာတော် မူ၏။

18 ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် စားပွဲ၌ စား သောက်နိုင်စဉ် ယေသျှုက၊ “သင်ရှိကို ငါ အမှန်ဆိုသည် ကား သင်ရှိအထဲ၌ — ငါနှင့်အတူ စားသောသူတစ် ယောက်သည် — ငါ့ကို သစ္စာဖောက်လိမ့်မည်” ဟု မိန့် တော်မူ၏။

19 တပည့်တော်တိကလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြပြီး လျှင် “ထိုသူကား အကျွန်လော” ဟု ကိုယ်တော်ကို တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မိန်းလျှောက်ကြ၏။

20 ယေသျှုကလည်း၊ “ထိုသူကား တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးရှိ

တွင် တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်၏။ ထိုသူကား ငါနှင့် အတူ လောင်ပွန်း၌ လက်နှိုက်သောသူဖြစ်၏။

21 ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ လူသားသည် အသိခံရမည်။ သို့ရာတွင် လူသားကို ရန်သူလက်ထဲသို့ အပ်သောသူကား အမင်္ဂလာဟိ၏။ ထိုသူသည် မွီးဖွားခြင်းကို မခံရလျှင်၊ သူ့အတွက် ပိုပြီး ကောင်းသိမ့်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပွဲတော်မင်္ဂလာအကြောင်း

(မဿဲ ၂၆.၂၆-၃၀; လုကာ ၂၂.၁၄-၂၀; ၁ ကောရိနုသု ၁၁.၂၃-၂၅)

22 ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရို့သည် ညစာစားပွဲကို သုံးဆောင်လျက် နီကြစဉ်၊ ကိုယ်တော်သည် မုန့်ကို ယူ၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။ ထို့နောက် မုန့်ကို ဖဲ့၍ “ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်၏။ ယူပြီးလျှင် စားကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူပြီး တပည့်တော်ရို့အား ပီးတော်မူ၏။

23 ထို့နောက် စပျစ်ရည်ခွက်ကို ယူ၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်ရို့အား ပီးတော်မူလျှင် သူရို့အားလုံးသည်လည်း သောက်ကြ၏။

24 ယေသျှုကလည်း “ဤစပျစ်ရည်ကား လူတိအဖို့ သွန်းသော ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်တော်ကို တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ထားသော ငါ၏အသွီးပင် ဖြစ်၏။

25 သင် ရှို့ အား ငါ အမှန် ဆိုသည် ကား ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ အသစ် သော စပျစ်ရည် ကို သောက် ရသ ည့်နို့မ တိုင် မီ ငါသည် ဤ စပျစ်ရည် ကို နောက်တဖန် မသောက်” ဟု တပည့်တော်ရှိအား မိန့်တော် မူ၏။

26 ထို့နောက်တွင် ကိုယ်တော်နှင့် တပည့်တော်ရှိသည် ဓမ္မတေးခြင်းကို ဆိုလျက် သံလွင်တောင်သို့ ထွက်လား ကြ၏။

ယေသျှုက ပေတရု၏ ငြင်းပယ်မည့်အကြောင်းကို ကြိုတင်ဖော်ပြတော်မူခြင်း

(မဿဲ ၂၆:၃၁-၃၅; လုကာ ၂၂:၃၁-၃၄; ယောဟန် ၁၃:၃၆-၃၈)

27 ယေသျှုက တပည့်တော်ရှိအား၊ “ကျမ်းစာတော် မြတ်၌ ‘ငါသည် သိုးထိန်းကို ရိုက်သတ်သဖြင့် သိုး များသည် ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်ကြလိမ့်မည်’ ဟု လာ သည်နှင့်အညီ သင်ရှိသည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်ပြီး၊ ထွက်မြီးလား ကြလိမ့်မည်။

28 သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သီခြင်းမှ ထမြောက်ပြီး နောက် ဂါလိလဲပြည်သို့ သင်ရှိထက် အယင်လားနှင့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

29 ပေတရုကလည်း “တခြားလူရို့သည် ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်ကြသော်လည်း၊ အကျွန် မစွန့်ပါ” ဟု လျှောက်လျှင်၊

30 ယေသျှုက “သင့်ကို ငါ အမှန်ပြောမည်။ ဤနို့ညဉ့်ပင် ကြက်နှစ်ကြိမ်မတွန်မီ သင်သည် ငါ့ကို မသိဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ငြင်းဆိုလိမ့်မည်” ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏။

31 ပေတရုကလည်း “အကျွန်ကား ကိုယ်တော်နှင့်အတူ သီရိသော်လည်း ကိုယ်တော်ကို မသိဟု မငြင်းပါ” ဟူ၍ တည်ကြည်စွာ လျှောက်ထား၏။

အခြားသောတပည့်တော် ရို့ သည်လည်း ထိုနည်းတူ လျှောက်ထားကြ၏။

ဂေသယေုမန်ဥယျာဉ်၌ ယေသျှု ဆုတောင်းတော်မူခြင်း

(မသဲ ၂၆.၃၆-၄၆; လုကာ ၂၂.၃၉-၄၆)

32 ထို့နောက် ယေသျှုနှင့် တပည့်တော်ရို့သည် ဂေသယေုမန်ဟု တွင်သောအရပ်သို့ ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်က “ငါ ဆုတောင်းနိန်စဉ် သင်ရို့သည် ဤနီရာ၌ ထိုင်နိန်ကြလော့” ဟု တပည့်တော်ရို့အား မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

33 ပေတရု၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်ရို့ကို မိမိနှင့်အတူ ခေါ်လားတော်မူ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူသဖြင့်၊

34 “ငါသည် သီမတတ် စိတ်နှလုံး ညှိုးငယ်ရ၏။ ဤ အရပ်မှ သတိဖြင့် စောင့်နိန်ကြလော့” ဟု တပည့်တော် သုံးယောက်အား မိန့်တော်မူ၏။

35 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် ရှိသို့ အနည်းငယ် ကြွ တော်မူ၍ မြီထက်၌ ပျပ်ဝပ်တော်မူပြီးလျှင်၊

36 “ဖခမည်းတော်၊ ကိုယ်တော်သည် ခမ်းသိမ်းသော အမှုအရာတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူပါ၏။ ယင်းကြောင့် ဤ ဒုက္ခဝေဒနာခွက်ကို အကျွန်ုပ်၏ လွှဲဖယ်ပီးတော်မူ ပါ။ သို့သော် အကျွန်ုပ်၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုယ်တော်၏ အလိုတော်အတိုင်းသာ ဖြစ်စီတော်မူပါ” ဟု ဆိုလျက် မိမိခံရမည့် ဝေဒနာကို ဖြစ်နိုင်တော်မူလျှင် လွှဲဖယ်ပီးတော်မူခြင်းငှာ ဆုတောင်းတော်မူ၏။

37 ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်သုံးယောက် ပါးသို့ ပြန်လာတော်မူရာတွင် သူရို့သည် အိပ်ပျော်နိန်ကြ သည်ကို တွေ့တော်မူ၍ “သျှိုမှန်၊ သင်သည် အိပ်ပျော်နိန် သလော။ မအိပ်ဘဲနှင့် တစ်နာရီလောက်တောင် စောင့်၍ မနိန်နိုင်သလော” ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏။

38 ထို့နောက် ကိုယ်တော်က “သင်ရို့သည် စုံစမ်းသွီး ဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစီရန် ဆုတောင်း၍ စောင့်နိန်ကြ လော့။ စိတ်ဝိညာဉ်ကား စေတနာဟိသော်လည်း၊ ကိုယ် မူကား အားနည်း၏” ဟု သူရို့အား မိန့်တော်မူ၏။

39 ကိုယ်တော်သည် တဖန် ကြွတော်မူ၍ အယင်နည်းတူ ဆုတောင်းတော်မူ၏။

40 ယင်းနောက် တပည့်တော်သုံးယောက်ပါးသို့ ကြွလာ
တော်မူသောအခါ သူရို့သည် မျက်စိလီးလံသဖြင့် တဖန်
အိပ်ပျော်နိုင်ကြသည်ကို တို့မြင်တော်မူ၏။ သူရို့သည် ကို
ယ်တော်ကို မည်သို့ လျှောက်ထားရမည်ကို မသိကြ။

41 ကိုယ်တော်သည် သူရို့ထံပါးသို့ တတိယအကြိမ်
ကြွလာပြီးလျှင်၊ “သင်ရို့၊ အဂုထိတိုင် အိပ်ပျော်နိုင်တုန်း၊
နားနိန်တုန်းလော့။ ကောင်းယာ။ ထကြလော့။ လူသား
ကို ဆိုးသောသူရို့၏ လက်ထဲသို့ အပ်နှံမည့်အချိန် အဂု
ရောက်လာယာ။

42 ထကြ။ ငါရို့ လားကတ်မေ။ ငါ့ကို ရန်သူ၏လက်သို့
အပ်မည့်သူသည် ရောက်လာဗျာယ်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုကို ဖမ်းဆီးခြင်း

(မသဲ ၂၆.၄၇-၅၆; လုကာ ၂၂.၄၇-၅၃; ယောဟန်
၁၈.၃-၁၂)

43 ယေသျှုသည် ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တစ်
ကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒနှင့်အတူ လူရို့သည်
တုတ်၊ ဓားကို ကိုင်ဆောင်၍ ရောက်လာကြ၏။ ထိုသူရို့
သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲတို့၊ ကျမ်းတတ်ဆရာ
တို့နှင့် ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တို့က စီရင်သောကြောင့်
ရောက်လာကြ ခြင်းဖြစ်၏။

44 ယုဒကလည်း “ငါ နှမ်းသောသူကား ယေသျှုပင်
ဖြစ်၏။ ယင်းသူကို ဖမ်းဆီးပြီးလျှင် အစောင့်တို့နှင့် ခေါ်
လားကြ” ဟု သူရို့အား အမှတ်ပီးထားခ၏။

45 ယုဒသည် ရောက်လာလျှင် ချက်ချင်းပင် ယေသျှု အပါးသို့ ကပ်၍ “ဆရာ” ဟု ဆိုလျက် ကိုယ်တော့်ကို နှမ်းလေ၏။

46 ထို့နောက် လူတိက ယေသျှုကို ဖမ်းဆီးချုပ်ကိုင်ထားကြ၏။

47 ထိုအခါ အနား၌ ရပ်နိန်သော သူတစ်ယောက်သည် ဓားကို ဆွဲထုတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အခိုင်းအစီတစ်ယောက်ကို ခွတ်လိုက်ရာ၊ ထိုသူသည် နားရှက်ပြတ်လေ၏။

48 ယေသျှုက “သင်ရှိသည်၊ ဒါးပြတစ်ယောက်ကို ဖမ်းသည့်နည်းတူ ငါ့ကို ဖမ်းဖို့ တုတ်၊ ဒါးတံနှင့် လာကြသလော။

49 ငါသည် နို့စဉ်နို့တိုင်း ဗိမာန်တော်ထဲ၌ ဟောပြောသွန်သင်လျက် သင်ရှိနှင့်အတူ ဟိန်နိသောအခါ သင်ရှိသည် ငါ့ကို မဖမ်းကတ်။ သို့သော်၊ ကျမ်းစာလာသည် အတိုင်း ဖြစ်ရမည်” ဟု ထိုသူရှိအား မိန့်တော်မူ၏။

50 ထိုအခါ တပည့်တော်ရှိသည် ကိုယ်တော့်ကို စွန့်၍ ထွက်မြီးကြ၏။

51 ပိတ်စလွှာ တစ် ခုကို ဝတ် ထားသော လူငယ် တစ်ယောက်သည် ကိုယ်တော်၏ နောက်မှ လိုက်လာ၏။ လူအချို့က ထိုသူကို ဖမ်းဆီးခြင်းငှာ ပြုသောအခါ

52 ထိုသူသည် ပိတ်စလွှာကို စွန့်ပစ်၍ အဝတ်မပါဘဲ ထွက်မြီးလေ၏။

ယုဒတရားလွှတ်တော်၌ သခင်ယေသျှု
(မသံ ၂၆.၅၇-၆၈; လုကာ ၂၂.၅၄,၅၅,၆၃-၇၁; ယော
ဟန် ၁၈.၁၃,၁၄,၁၉-၂၄)

⁵³ ထိုသူရို့သည် ယေသျှုအား ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လားကြ၏။ ထိုနီရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးအကဲရို့၊ လူအကြီးအကဲရို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရို့
သည် စုရုံးလျက် ဟိန်နိန်ကြ၏။

⁵⁴ ပေတရသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျောင်းတော်
ဝင်းအတွင်းထိတိုင် ကိုယ်တော်နှင့် မနီးမဝီးမှ လိုက်လာ
ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား
တို့နှင့်အတူ မီးလှုံ၍ နိန်၏။

⁵⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲရို့နှင့်တကွ ယုဒတရား
လွှတ်တော် အဖွဲ့ဝင်အပေါင်းရို့သည် ယေသျှုအား သီဒ
ဏ်ပီးနိုင်ခြင်းငှာ သက်သီအထောက်အထားများကို ရှာကြ
သော်လည်း မတွေ့နိုင်ကြ။

⁵⁶ လူရို့သည် မမှန်သောသက်သီများကို ပြုကြ၏။
သို့သော် သူရို့၏ ထွက်ဆိုချက်များသည် ကိုက်ညီမှုမဟု
ကြပေ။

⁵⁷ ထို့နောက် လူတချို့သည် ထ၍ မမှန်သောသက်သီ
ဖြင့် ယေသျှုတစ်ဖက်၌ ပြောကြသည်မှာ၊

⁵⁸ “ဤသူကား၊ လူ့လက်ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော
ဤဗိမာန်တော်ကို ငါ ဖြိုဖျက်ပြီးလျှင် လူ့လက်ဖြင့်

မဆောက်ရသော ဗိမာန်တော်ကို သုံးရက်အတွင်း ငါ တည်ဆောက်မည်ဟု ပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ကြားပါ၏” ဟု မမှန်သော သက်သ်ကို ထွက်ဆိုကြ၏။

59 သို့ရာတွင် သူ ရှိ၏ ထွက် ဆို ချက် များသည် အချင်းချင်းပင်လျှင် မကိုက်ညီကြပေ။

60 ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် လူရှိရှိ၌ ရပ်ပြီးလျှင် ယေ သျှအား “ယင်းသူရှိက သင့်အား စွပ်စွဲပြောဆိုနိုင်ကြ သည်ကို သင်သည် ပြန်ပြောဖို့ ဇာတစ်ခုမျှ မဟိသလော” ဟု မိန်း၏။

61 သို့သော် ကိုယ်တော်က ဇာတစ်ခွန်းမျှ မဖြေဘဲ တိန်း နိန်တော်မူ၏။ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက ကိုယ်တော် ကို “သင်ကား မင်္ဂလာဟိတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် မေသျှိယလော” ဟု မိန်း၏။

62 ယေသျှ ကလည်း “မှန်ပေ၏။ သင် ပြောသည့် အတိုင်း ငါ ဖြစ်၏။ လူသားသည် အနန္တတန်ခိုးသျှင်၏ လက်ယာဖက်၌ ထိုင်လျက်၊ မိုးတိမ်ကို စီးလျက် ကြွလာ သည်ကို သင်ရှိသည် မြင်ရကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော် မူ၏။

63 ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကို ဆွဲ ဖြဲ့၍ “ငါ့ရှိ ဇာသက်သ်ကို လိုသိမ့်သနည်း။

64 ဤသူသည် ဘုရားသခင်အား ပြစ်မှားပြောဆိုသည် ကို သင်ရှိ ကြားရကြဗျာယ်။ သင်ရှိ ဇာပိုင် စီရင်ချက် ချမှတ်မည်နည်း” ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ သူ့ရဲ့သည် ယေသျှုအား သီဒဏ်ပီးရန် သဘောတူကြ၏။

⁶⁵ လူတချို့က ယေသျှုကို တန်းထိုးနှင့်ထိုးကြ၏။ မျက်နှာတော်ကို ဖုံးအုပ်ပြီးလျှင် ရိုက်နှက်ကြ၏။ “သင့်အား ဇာသုရိုတ်နှက်သည်ကို ဟောပြောပါ” ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ထို့နောက် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားရဲ့သည် ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ဆောင်လားကြ၏။ သူ့ရဲ့သည် ကိုယ်တော်၏ ပါးကိုလည်း သတ်ကြ၏။

သခင်ယေသျှုကို ပေတရုက ငြင်းပယ်ခြင်း

(မသံ ၂၆:၆၉-၇၅; လုကာ ၂၂:၅၆-၆၂; ယောဟန် ၁၈:၁၅-၁၈, ၂၅-၂၇)

⁶⁶ ပေတရုသည် ကျောင်းတော်ဝင်းအတွင်း၌ ဟိန်နစ်စဉ် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အစီခံမိန်းမသွေ့ တစ်ယောက်သည် ရောက်လာ၍၊

⁶⁷ ပေတရု မီးလုံနိန်သည်ကို မြင်သောအခါ သူ့ကို စုံစုံကြည့်လျက် “သင်သည်လည်း နာဇရက်မြို့သား ယေသျှု၏ အပေါင်းအပါ ဖြစ်၏” ဟု ဆိုလျှင်၊

⁶⁸ ပေတရုက “သင် ပြောနိန်စွာကို ငါ မသိ၊ ငါ နားမလည်” ဟု ငြင်းဆိုပြီးလျှင် ခြံဝင်း၏ ဝင်ပေါက်သို့ လားလေ၏။ ထိုအချိန်၌ ကြက်တစ်ကြိမ် တွန်လေ၏။†

† 14:68 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် ကြက်တစ်ကြိမ် တွန်လေ၏၊ ဟူ၍ မပါဟိပေ။

69 အစီခံမိန်းမသျှသည် ပေတရုကို တဖန် မြင်ပြန်လျှင် အနား၌ ရပ်နိန်ကြသောသူရို့အား “ဤသူကား ထိုသူရို့နှင့် အပေါင်းအပါဖြစ်၏” ဟု ဆိုပြန်၏။

70 ပေတရုကလည်း မဟုတ်ကြောင်းကို ငြင်းဆိုပြန်၏။

ထို့နောက် အနား၌ ရပ်နိန်သောသူရို့က “သင်သည် ဂါလိလဲပြည်သားဖြစ်၍ သူရို့နှင့် အပေါင်းအပါ အမှန်ပင် ဖြစ်မည်” ဟု ပေတရုအား ဆိုကြ၏။

71 ပေတရုကလည်း “သင်ရို့ပြောသောသူကို ငါ အမှန် မသိကြောင်းကို ငါကျိန်ဆို၏။ ငါ ပြောသောအရာ မမှန်လျှင် ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား ဒဏ်ခတ်ပါစီ” ဟု ပြောလေ၏။

72 ထိုသို့ ပြောဆိုပြီး ခဏချင်းတွင် ဒုတိယ အကြိမ် ကြက်တွန်လေ၏။ ထိုအခါ “ကြက်နှစ်ကြိမ်မတွန်ခင် သင်သည် ငါ့ကို မသိဟူ၍ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ငြင်းလိမ့်မည်” ဟု ယေသျှု မိန့်တော်မူသောစကားကို ပြန်သတိရသဖြင့် ပေတရုသည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေးလေ၏။

15

ယေသျှုကို ဘုရင်ခံပိလတ်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်ခြင်း

(မဿဲ ၂၇.၁,၂,၁၁-၁၄; လုကာ ၂၃.၁-၅; ယောဟန် ၁၈.၂၈-၃၈)

¹ မိုးထစောစော၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲသည် ကျမ်း ပြုဆရာ တိ၊ လူအကြီးအကဲ တိ၊ ယုဒ တရားလွှတ်တော် အဖွဲ့ဝင် တိနှင့် အလျင်အမြန် တို့ဆုံကာ

စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြ၏။ ထို့နောက် ယေသျှုအား ကြိုးဖြင့်တုပ်ပြီးလျှင် ပိလတ်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်၍ အပ်လိုက်ကြ၏။

² ပိလတ်မင်းက “သင်သည် ယုဒသျှင်ဘုရင်ဆိုသည်မှာ မှန်သလော” ဟု ကိုယ်တော်ကို မိန်းလေ၏။

ယေသျှုက “မင်းကြီးပြောသည့် အတိုင်း အမှန်ပင် ဖြစ်၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

³ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲ ရှို့သည် ယေသျှုကို အမျိုးမျိုး ပြစ်တင်စွပ်စွဲကြ၏။

⁴ ထို့ကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို “သင်သည် တစ်ခွန်းမျှမဖြေဘဲ နိန်ပါသည်တကား။ သင့်ကို ဇာလောက် အပြစ်တင်စွပ်စွဲ နိန်ကြသည်ကို ကြည့်ပါ” ဟု ဆို၏။

⁵ ယေသျှုသည် စကားတစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန်၍ ဖြေတော်မမူသဖြင့် ပိလတ်မင်းသည် အံ့သြလေ၏။

ယေသျှုကို သီဒဏ်စီရင်ခြင်း

(မသဲ ၂၇.၁၅-၂၆; လုကာ ၂၃.၁၃-၂၅; ယောဟန် ၁၈.၃၉-၁၉.၁၆)

⁶ ပိလတ်မင်းသည် ပသခါပွဲ အချိန်ကျ တိုင်း လူ့ရှို့ တောင်း ဆိုသော ထောင်သား တစ်ယောက် ကို လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပီးလေ့ဟိ၏။

7 ထိုအချိန်တွင် ဗာရုဗုဗအမည်ဟံသော သူတစ်ယောက် သည် ဆူပူအုံကြွမှု၌ ပုန်ကန်မှု နှင့် လူသတ်မှုဖြင့် အခြား သောပုန်ကန်သူများနှင့်အတူ ထောင်ကျလျက် ဟိ၏။

8 လူအပေါင်းရို့သည် ပွဲတော်အချိန်အခါ၌ ပြုလေ့ဟိ သည့်အတိုင်း ပြုစီခြင်းငှာ ပိလတ်မင်းထံ စုရုံးပြီး တောင်း ဆိုကြ၏။

9 ထိုအခါ ပိလတ်မင်းက “သင်ရို့၊ ယုဒသျှင်ဘုရင်ကို လွတ်စီချင်သလော” ဟု မိန်း၏။

10 ထိုသို့ မိန်းရသည့်အကြောင်းမှာ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲရို့သည် ယေသျှုအား မနာလိုသောစိတ်နှင့် မိမိထံသို့ အပ်နှံကြကြောင်းကို သိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

11 သို့ရာတွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲရို့က ယေ သျှုကို မလွတ်စီဘဲ၊ ဗာရုဗုဗကိုသာ လွတ်စီ ခြင်း ငှာ ပိလတ်မင်းအား တောင်းဆိုကြရန် လူစုလူဝေးကို ပို၍လှုံ့ဆော်ကြ၏။

12 တဖန် ပိလတ်မင်းက “သင်ရို့ ‘ယုဒသျှင်ဘုရင်’ ဟု ခေါ်သောသူကို ဇာပိုင်လုပ်ရမည်နည်း” ဟု ပြန်၍မိန်း လျှင်၊

13 လူအုပ်ကြီးက “ယင်းသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက် မှာ တင်၍ထားပါ” ဟု အော်ကြ၏။

14 ပိလတ်မင်းကလည်း “ဤသူ ဇာအပြစ်ကို လုပ်ထား သနည်း” ဟု မိန်းတော်မူလျှင်၊

ထိုသူအပေါင်းရှိသည် “ယင်းသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင် ထက်မှာ တင်ထားပါ” ဟု ပို၍ အော်ဟစ်ကြ၏။

¹⁵ ပိလတ်မင်းသည်လည်း လူအပေါင်းရှိ၏စိတ်ကို ကြေနှပ်စီလို၍ သူ့ရှိအဖို့ ဗာရဗုဗကို လွှတ်စီပြီးလျှင် ယေ သျှုကိုမူ ကြာပွတ်ဖြင့် ရိုက်စီပြီး လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်၌ သတ်ခြင်းငှာ အပ်လိုက်လေ၏။

ယေသျှုကို စစ်သားတိက သရော်ကြခြင်း

(မသံ ၂၇.၂၇-၃၁; ယောဟန် ၁၉.၂-၃)

¹⁶ ထိုအခါ စစ်သားရှိသည် ယေသျှုအား အိမ်ဝင်း အတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လားပြီးလျှင် စစ်သားတိကို စုရုံး စီပြီးမှ၊

¹⁷ ကိုယ်တော့်ကို နီမောင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်စီပြီး လျှင် ဆူးဖြင့် ရက်သောသရဖူကို ဆောင်းစီ၏။

¹⁸ ထို့နောက် “ယုဒသျှင်ဘုရင် အသက်တော်ရှည်ပါစီ” ဟု ပျက်ရယ်ပြုလျက်၊ အရိုအညွတ် ပြုကြ၏။

¹⁹ ဦးဂေါင်းတော်ကို ကျူလုံးနှင့် ရိုက်ပုတ်ပြီးလျှင်၊ တ န်းထိုးဖြင့် ထိုးကာ ရှုံတော်၌ ဒူးထောက်လျက် ဦးညွတ် ရှိခိုးကြ၏။

²⁰ ထိုသို့ သရော်ကြပြီးလျှင် နီမောင်းသောအဝတ် ကို ချွတ်၍၊ ကိုယ်တော်၏အဝတ်ကို ပြန်၍ ဝတ်စီပြီး၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်၌ သတ်ခြင်းငှာ ထုတ်လားကြ၏။

ယေသျှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်၌ တင်၍သတ်ခြင်း

(မဿဲ ၂၇:၃၂-၄၄; လုကာ ၂၃:၂၆-၄၃; ယောဟန် ၁၉:၁၇-၂၇)

²¹ ထိုအချိန်၌ အာလေဇန္ဒြီနှင့် ရုဖရို၏အဖေ သျှိုမုန် အမည်ဟံသော ကုရေနုပြည်သား တစ်ယောက်သည် တောရွာမှ မြို့သို့လာ၏။ စစ်သားရို့ကလည်း ထိုသူအား အတင်းခေါ်၍ ယေသျှုထမ်းသော လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းစီကြ၏။

²² ထို့နောက် ယေသျှုကို ဦးဂေါင်းခွံအရပ်ဟု ခေါ်တွင်သော ဂေါလဂေါသအရပ်သို့ ခေါ်ဆောင်လားကြ၏။

²³ သူရို့သည် မုရန်နှင့် ရောစပ်ထားသော စပျစ်ရည်ကို ကိုယ်တော့်ကို သောက်စီခြင်းငှာ တိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် သောက်တော်မမူ။

²⁴ ထို့နောက် သူ ရို့ သည် ကို ယ် တော့် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်၌ ရိုက်ထားကြ၏။ အဝတ်တော်ကိုကား မဲနှိုက်၍ ခွဲဝီယူကြ၏။

²⁵ ကိုယ်တော့်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်တွင် ရိုက်ထားသောအချိန်ကား မိုးထဖက် ကိုးနာရီအချိန်၌ ဖြစ်၏။

²⁶ အပြစ်ဖော်ပြသော ကမ္ပည်းလိပ်စာဟူမူကား “ယုဒ သျှင်ဘုရင်” ဟု ရိုးထားကာ၊ ကိုယ်တော်၏ဦးဂေါင်းတော်ထက်၌ ကပ်ထား၏။

27 ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ဒါးပြန်စွာ ယောက်ကိုလည်း လက်ယာတော်ဖက်၌ တစ်ယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဖက်၌ တစ်ယောက် ထား၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်တွင် ရိုက်ထားကြ၏။

28 *

29 လမ်း၌ လား၊ လာနိန်ကြသောသူများကလည်း “လွန်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်ပြီး၊ သုံးရက်အတွင်းမှာ ပြန်ပြီးတည်ဆောက်ပြမည့်သူ၊

30 ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်ပါလား၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်က ဆင်းလာပါလား” ဟု ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ကာ အော်ဟစ်ပြောဆိုကြ၏။

31 ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲ ရှို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာ ရှို့ကလည်း “ဤသူသည် သူတစ်ပါးကို ကယ်တင်တတ်ပြီးလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မကယ်တင်နိုင်ပါတကား၊

32 ဣသရေလသျှင်ဘုရင်၊ မေသျှိယသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်ကာ လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်မှ အဂ္ဂု ဆင်းလာပါ။ ယင်းပိုင် ဆင်းလာလျှင် ငါ့ရှို့ယုံကြည်မည်” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို၍ လှောင်ပြောင်သရော်ကြ၏။

ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်၌ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံရသူတိကလည်း ထိုသို့ သရော်ကြ၏။

* 15:28 အချို့သော မူရင်းလက်စိုးမှုကျမ်းများတွင် အခန်းငယ် ၂၈ ကို ဤသို့ဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်သောသူရီးနှင့် ရီတွက်ခြင်းသို့ ဝင်၏ ဟူသော ကျမ်းစာတော်မြတ်သည် ပြည့်စုံလာ၏။ ဟူ၍ ပေါင်းထည့်ထားသည် (ရှု လု ၂၂:၃၇)။ 15:29 မာ ၁၄:၅၈; ယော ၂:၁၉

ယေသျှု အသက်ချုပ်တော်မူခြင်း

(မသံ ၂၇:၄၅-၅၆; လုကာ ၂၃:၄၄-၄၉; ယောဟန် ၁၉:၂၈-၃၀)

³³ မွန်းတည့်အချိန်မှ စ၍ မွန်းလွဲသုံးနာရီတိုင်အောင် မြဲကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ မှောင်မှိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။

³⁴ မွန်းလွဲ သုံးနာရီအချိန်၌ ယေသျှုသည် “ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမ ရှာဗခသာနိ” ဟု အသံကျယ်စွာ အော်ကြီးတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား “အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဇာတိကြောင့် စွန့်ပစ်သနည်း” ဟူ၍ဖြစ်၏။

³⁵ အနီးအပါး၌ ရပ်နိန်သော လူတချို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် “နားထောင်လော့၊ သူသည် ဧလိယကို ခေါ်သည်” ဟု ဆိုကြ၏။

³⁶ လူတစ်ယောက်သည် မြီးလာ၍ ပုံးရည်ကို ရီမြုပ်ဖြင့် စုပ်ယူပြီးနောက် ထိုရီမြုပ်ကို ကျူလုံးဖျား၌ တပ်၍ ကိုယ်တောင့်ကို သောက်စီခြင်းငှာ ပီးလျက်၊ “ဧလိယက လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ သူ့ကိုကယ်ဖို့လာမည်၊ မလာမည်ကို ငါရို့ ကြည့်နိန်ကြကုန်အံ့” ဟု ဆိုကြ၏။

³⁷ ယေသျှုသည် ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူပြီးနောက် အသက်တော်ကို စွန့်လေ၏။

³⁸ ထိုအချိန်၌ ဗိမာန်တော်၏ကန်လန်ကာသည် အထက်စွန်းမှ အောက်စွန်းထိတိုင် နှစ်ခြမ်းကွဲလေ၏။

39 ကိုယ်တော်၏ရှို့တွင် ရပ် နိ န် သော တပ်မှူး သည် ကိုယ်တော်၏ အသက်တော်ချုပ်[†]ကို မြင်သဖြင့် “ဤသူကား၊ စင်စစ် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်၏” ဟု ဆိုလေ၏။

40 မိန်းမတချို့သည် အဝီးမှ ရပ်၍ ကြည့်နိုင်ကြ၏။ ထိုမိန်းမရို့တွင် မာဂဒလမြို့သူ မာရီ၊ လူငယ်ယာကုပ်နှင့် ယောသေ ရို့၏အမိ မာရီနှင့် သျှာလုံ ရို့လည်းပါ၏။

41 ထိုမိန်းမရို့ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်၌ ဟိတော်မူခစဉ် နောက်တော်သို့ လိုက်၍ အလုပ်အကျွေးပြုကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူမရို့သာမက ကိုယ်တော်နှင့် အတူ ယေရုဆလင်မြို့သို့ လိုက်ပါလာသော အခြားမိန်းမများလည်း ထိုအရပ်၌ ဟိနိုင်ကြ၏။

ယေသျှုကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း

(မသေ ၂၇.၅၇-၆၁; လုကာ ၂၃.၅၀-၅၆; ယောဟန် ၁၉.၃၈-၄၂)

42-43 ထိုနိ့ကား အဖိတ်နိ့ဖြစ်၏။ ညအချိန် ရောက်သောအခါ၊ အသရေဟိသော လွှတ်အရာဟိ၊ အရိမသေ မြို့သား ယောသပ်သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို မျှော်လင့်နိုင်သော သူဖြစ်သည်အလျောက်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ရဲရင့်စွာ ဝင်ပြီးလျှင် ယေသျှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။

[†] 15:39 အသက်တော်ချုပ်၊ အချို့ မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် အော်ကြီးပြီး အသက်တော်ချုပ်လေ၏၊ ဟူ၍ ပါ၏။ 15:40 လု ၈.၂, ၃

44 ကိုယ်တော်၏ အသက်ချုပ်တော်မူကြောင်းကို ပိလတ်မင်းကြားလျှင် အံ့သြခြင်းဟိသဖြင့် တပ်မှူးကို ခေါ်၍ ယေသျှုသီလားသည်ကား ကြာဗျာလောဟု မိန်းလေ၏။

45 သီကြောင်းကို တပ်မှူးအားဖြင့် သိရလျှင် အလောင်းတော်ကို ယောသပ်အား ပီးလေ၏။

46 ယောသပ်သည် ပိတ်ချောထည်ကို ဝယ်ပြီးလျှင် အလောင်းတော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်မှ ချ၍ ပိတ်စထည်ဖြင့်ပတ်၏။ ထို့နောက် ကျောက်၌ထွင်းထားသော သင်္ချိုင်းဂူတွင် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးလျှင် ဂူဝ၌ ကျောက်တုံးကြီးကို လှိမ့်၍ ပိတ်ထားလေ၏။

47 မာဂဒလမြို့သူ မာရိနှင့် ယောသေ၏အမိ မာရိ ရို့သည် အလောင်းတော်အား သင်္ဂြိုဟ်သောနီရာကို တွံ့မြင်ကြ၏။

16

သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း

(မဿဲ ၂၈.၁-၈; လုကာ ၂၄.၁-၁၂; ယောဟန် ၂၀.၁-၁၀)

1 ဥပုသ်နို့ လွန်ပြီးနောက် မာဂဒလမြို့သူ မာရိ၊ ယာကုပ်၏အမိ မာရိနှင့် သျှာလုံ ရို့သည် ယေသျှု၏အလောင်းတော်ကို လိမ်းကျန်ခြင်းငှာ အမွှီးနံ့သာများကို ဝယ်ယူကြ၏။

² တလင်းဂနီနို့ မိုးထစောစော၊ နီထွက်ချိန်၌ သင်္ချိုင်းသို့ လားကြ၏။

³⁻⁴ ထိုသို့ လားကြစဉ်တွင် လမ်း၌ သူမရှိသည် “ဂူ ဝမှာ ပိတ်ထားသောကျောက်ကို အကျွန်ရဲ့အတွက် ဇာ သူက လိုမ့်ဖယ်ပီးမည်နည်း” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုကျောက်တုံးသည် အလွန် ကြီးမားသောကြောင့်ဖြစ်သတည်း။ သို့ရာတွင် သင်္ချိုင်း ဂူဝသို့ ရောက်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျောက်တုံးမှာ လိုမ့်ဖယ်ထားပြီးသား ဟိသည်ကို တွေ့ကြ၏။

⁵ ထိုမိန်းမရှိသည် ဂူထဲသို့ ဝင်ကြလျှင် ဝတ်ရုံဖြူကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူလင်တစ်ယောက်သည် လက်ယာ ဖက်၌ ထိုင်နိန်သည်ကို မြင်ကြသဖြင့် — ကြောက်လန့် ကြ၏။

⁶ ထိုသူကလည်း “မကြောက်ကတ်ကေ။ သင်ရှိသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်မှာ တင်၍ အသတ်ခံရသော နာ ဇရက် မြို့သား ယေသျှုကို လာရှာကြသည် မဟုတ် လော။ ထိုအသျှင်ကား ဤအရပ်တွင် မဟိ — သီခြင်း မှ ထမြောက်အသက်ရှင်တော်မူဗျာ။ ကြည့်ကြလော့။ ဤ နီရာကား ထိုအသျှင်၏ အလောင်းတော်ကို ထားသောနီရာ ဖြစ်၏။

⁷ သင်ရှိက ပေတရုနှင့်တကွ အခြားသောတပည့်တော် တိပါးသို့ အဂူလား၍ အယင်က သင်ရှိကို မိန့်တော်မူ

ခသည့်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သင် ရှိထက် အယင် ကြွလားတော်မူကြောင်းကို ပြောပြကြ လော့။ ထိုပြည်တွင် ကိုယ်တော်ကို တွေ့လိမ့်မည်” ဟု ပြောဆို၏။

⁸ ထိုမိန်းမရို့သည် ထိန်လန့်တုန်လှုပ်၍ သင်္ချိုင်းဂူမှ ထွက်ပြီးကြ၏။ သူမရို့သည် ကြောက်လန့်သောကြောင့် မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပြကြပေ။

သတင်းကောင်း၏ နည်းဟောင်းအဆုံးသတ်တစ်မျိုး*

မာဂဒလမြို့သူ မာရီကို ယေသျှု ကိုယ်ထင်ပြခြင်း
(မသု ၂၈.၉,၁၀; ယောဟန် ၂၀.၁၁-၁၈)

[
⁹ ယေသျှုသည် သိခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူပြီးနောက် တလင်းဂနီနို့ မိုးထစောစောအချိန်၌ မာဂဒလမြို့သူ မာရီ အား ဦးစွာကိုယ်ထင်ပြတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူမ ထံပါးမှ နတ်ဆိုးခုနစ်ကောင်ကို နှင်ထုတ်ပီးခဲ့ဖူး၏။

¹⁰ ထိုမာရီသည် ညည်းတွားငိုကြွေးလျက် ဟိနီန်ကြ သော တပည့်တော်ရို့ပါးသို့ လား၍ ထိုသတင်းတော်ကို ကြားပြောလေ၏။

¹¹ ယေ သျှု သည် အသက် ရှင်တော် မူ ကြောင်း ကို လည်းကောင်း၊ မာရီသည် ယေသျှုကို တွေ့မြင်ခရသည်ကို

* **16:8** အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများနှင့် ယခင်က ဘာသာပြန်ကျမ်းများတွင် သတင်းကောင်း၏ အဆုံးသတ်နည်း (အခန်းငယ် ၉-၂၀) မပါဟိပေ။

လည်းကောင်း၊ သူရို့သည် ကြားကြသော်လည်း မယုံကြ
ပေ။

တပည့်တော်နှစ်ပါးကို ကိုယ်ထင်ပြုတော်မူခြင်း
(လုကာ ၂၄.၁၃-၃၅)

¹² ထို့နောက်၊ တပည့်တော်နှစ်ပါးရို့သည် တောရွာသို့
လားကြစဉ်တွင် ယေသျှုသည် ထူးခြားသောအသွင်ဖြင့်
သူရို့အား ကိုယ်ထင်ပြုတော်မူ၏။

¹³ သူရို့သည် အခြားသော တပည့်တော်ရို့ပါးသို့ လား၍
ထိုသတင်းကို ပြောကြ၏။ သို့ရာတွင် သူရို့သည်လည်း မ
ယုံကြည်ကြပေ။

တစ် ကျိပ် တစ်ပါး သော တပည့်တော် ရို့ ပါး သို့
ကိုယ်ထင်ပြုခြင်း

(မဿဲ ၂၈.၁၆-၂၀; လုကာ ၂၄.၃၆-၄၉; ယောဟန်
၂၀.၁၉-၂၃; တမန်တော် ၁.၆-၈)

¹⁴ ထို့နောက်၊ တစ်ကျိပ်တစ်ပါးသော တပည့်တော်ရို့
သည် စားပွဲ၌ ထိုင်၍ စားသောက်နိန့်ကြစဉ်၊ ကိုယ်တော်
သည် ကိုယ်ထင်ပြုတော်မူ၏။ သူရို့သည် ကိုယ်တော်
ထမြောက်တော်မူကြောင်းကို မြင်သောသူရို့၏စကားကို
ကြားကြသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးခိုင်မာ၍ မယုံကြည်ကြ
သောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် သူရို့အား ပြစ်တင်ဆုံးမ
တော်မူ၏။

15 ထို့နောက် ကိုယ်တော်က၊ “သင်ရှိသည် လောကီနိုင်ငံ အရပ်ရပ်သို့ လားပြီးလျှင် လူသတ္တဝါအပေါင်းရှိအား ဧဝံ ဂေလိသတင်းကောင်းတရားကို ဟောပြောကြလော့။

16 ယုံကြည်၍ ဗတုတိဇမင်္ဂလာကို ခံယူသောသူတိုင်း ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို ခံရမည်။ မယုံကြည်သောသူ မူကား အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရမည်။

17 ယုံကြည် လက်ခံ သော သူ ရှိ၍ကား၊ ငါ၏နာမ ကို အမှီပြု၍ အံ့ဩဖွယ် နိမိတ် လက္ခဏာ တို့ကို ပြနိုင်ကြ လိမ့်မည်။ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်လိမ့်မည်။ ထူးခြားသော ဘာသာစကားတို့ကို ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။

18 မြို့ ဆိုး များ ကို ကိုင် ဖမ်း သော်လည်းကောင်း၊ သီ စီတတ် သော အဆိပ်အတောက် ကို သောက် သော်လည်းကောင်း၊ သူရှိသည် ဘေးဥပါဒ်နှင့် ကင်းလွတ် ကြလိမ့်မည်။ နာမကျန်းသော သူရှိအထက်မှာ လက်ကို တင်၍ ကျန်းမာစီကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုကို ကောင်းကင်သို့ ချီဆောင်လားခြင်း

(လုကာ ၂၄.၅၀-၅၃; တမန်တော် ၁.၉-၁၁)

19 ထိုသို့ တပည့်တော်ရှိအား မိန့်တော်မူပြီးသောအခါ အသျှင်ယေသျှုသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်း ကို ခံတော်မူပြီး၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ယာတော်ဖက်၌ ထိုင်နိန့်တော်မူ၏။

20 တပည့်တော်ရို့လည်း အရပ်ရပ်သို့လား၍ တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။ သခင်ဘုရားသည်လည်း သူရို့နှင့်အတူ လုပ်ဆောင်၍ ဟောပြောသော တရားတော်သည် မှန်ကန်ကြောင်းကို ပြုတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာများ အားဖြင့် သက်သိပြတော်မူ၏။]

အခြား နည်းဟောင်း အဆုံးသတ်†

[
21 ထိုမိန်းမများသည် ပေတရုနှင့် သူ၏အပေါင်းအပါရို့ ပါးသို့ လား၍ မိမိရို့ တို့မြင်ခရသမျှသော အရာများကို ပြောပြကြ၏။

22 ထို့နောက်၊ ယေ သျှု ကိုယ်တော် တိုင် မိမိ၏တပည့်တော် ရို့ အားဖြင့် မြင့်မြတ် ပြီး ထာဝရ အသက် နှင့် ဆိုင် သော ကယ်တင်ခြင်း သတင်းစကား ကို ကမ္ဘာကြီး၏ အရှိုစွန်းမှ အနောက်စွန်းတိုင်အောင် ပြန့်နှံ့စီတော်မူ၏။]

† 16:20 အချို့သော မူရင်းလက်ရီးမူကျမ်းများနှင့် ရှီးယခင်ဘာသာပြန်ကျမ်းများတွင် ဤအတိုချုပ်သောအဆုံးသတ်နည်း ပါဟိသည်။ ၎င်းအား ရှည်လျားသော အဆုံးသတ်နည်း၌ ပေါင်းထည့်ထားသည် (အခန်းငယ် ၉-၂၀)။

ဓမ္မသစ်ကျမ်း ရခိုင်ဘာသာစကား

Rakhine: ဓမ္မသစ်ကျမ်း ရခိုင်ဘာသာစကား (Bible)

copyright © 2025 The Word for the World International

Language: ရခိုင် (Rakhine)

Contributor: The Word for the World International

ရခိုင် ဓမ္မသစ်ကျမ်း

The New Testament in Rakhine Language

The Word for the World

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-06-27

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jun 2025 from source files dated 27 Jun 2025

51b0ff5f-817a-5607-b453-b9df7b3155f2